

TÜSKÉS ANNA

BAZSONYI ARANY GRAFIKÁI

Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar
Művészettörténet Tanszék

2022

A könyv megjelenését támogatta:

Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Szekszárd

Keresztény Múzeum, Esztergom

Magyar Művészeti Akadémia

Rühl Gizella

© Tüskés Anna, 2022

© Wosinsky Mór Megyei Múzeum, 2022

© Keresztény Múzeum, 2022

© Retkes Tamás, 2022

© Mudrák Attila, 2022

ISBN 978-963-429-951-6

Az első borítón: Bazsonyi Arany: *Lánc-lánc eszterlánc*, tus, pác, 295 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982
Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.10.1. (134. katalógustétel)

A hátsó borítón: Bazsonyi Arany: *Gyulaj térképem*, tus, pác, 315 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 2006,
Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.31.1. (515. katalógustétel)

Kiadja a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar Művészettörténet Tanszék

Felelős kiadó: Raffay Endre tanszékvezető (Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar)

Grafikai tervezés, tördelés: Kútvölgyi-Szabó Áron

Nyomdai kivitelezés: Séd Nyomda, Szekszárd

Felelős vezető: Dránovits Anna

Tartalom

Előszó	4
Pályakezdés, tanulmányok: 1937–1951	7
Az első alkotói korszak 1952–1964	8
A második alkotói korszak 1965–1980	10
A harmadik alkotói korszak 1981–2001	13
Cirkusz sorozat	13
Bibliai jelenetek	14
Szentek sorozat, naptár sorozat és további sorozatok	15
Irodalmi illusztrációk	17
Család, barátok, női életút	19
Történelmi események	20
Az utolsó alkotói korszak 2002–2011	22
Összegzés	23
Függelék	25
1. Bazsonyi Arany díjai, elismerései	30
2. Bazsonyi Arany önálló kiállításainak jegyzéke	31
3. Dedikált könyvek Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor könyvtárában	33
Arany Bazsonyi's Graphic Work	36
L'œuvre graphique d'Arany Bazsonyi	44
L'opera grafica di Arany Bazsonyi	50
Bazsonyi Arany grafikáinak katalógusa	56
Grafikák	58
Datált	58
Datálatlan	184
Sokszorosított grafikák	196
Datált	196
Datálatlan	196

Előszó

A 20. századi magyar grafika a modern képzőművészet egyik kevésbé feltárt, művészettörténeti szempontból kismértékben feldolgozott, noha igen jelentős területe.* Néhány kiemelkedő alkotó élete és munkássága a kritikák, tanulmányok, interjúkötetek és dokumentumgyűjtemények nyomán viszonylag jól ismert. A magyar művészettörténetírás hagyományosan mostohán bánt a grafikával, csak az elmúlt években jelent meg a grafika 20. századi történetének egy-egy szakaszát átfogóan tárgyaló kötet vagy kiállításkatalógus, részben a sokszorosított grafika történetét feldolgozó, 1997-ben elindult grafikátörténeti konferenciasorozat hatására.¹ A festők és szobrászok grafikai munkásságát ugyan gyakran tárgyalják a művészmonográfiákban, de leginkább csak mint előkészítő rajzokat, s nem mint önálló alkotásokat. Az irodalmi művekhez készített illusztrációk tanulmányozása valamivel jobb helyzetben van Varga Emőke alapvető monográfiájának köszönhetően.² A legtöbb grafikus munkásságáról továbbra is a 30–40 oldalas kiállításkatalógusokból lehet leginkább tájékozódni.³ Az utóbbi években Révész Emese tollából megjelent néhány grafikus-monográfia jelentősen ráirányította a figyelmet a művészeti ág önálló és módszeres tanulmányozásának szükségességére.⁴ Ezek sorához kíván csatlakozni a jelen kötet, mivel Bazsonyi Arany grafikáinak kutatása csaknem teljesen háttérbe szorult a festészetének tanulmányozásához képest.⁵ Az alábbi tanulmány a grafikai munkásság bemutatására vállalkozik, ezért valamennyi megállapítás erre a területre vonatkozik. A grafikai munkásság tanulmányozásának alapvető nehézségét a grafikai művek katalógusának eddigi teljes hiánya jelentette.

A dolgozatban alapvetően két megközelítési módot igyekeztem összeötvözni, a leíró oeuvre-katalógust és az értékelő tanulmányt. Céлом a Bazsonyi-életmű egy megkerülhetetlen alkotórészének beillesztése egy olyan „többarcú” kánonba, amelyről tudjuk, hogy a művek keletkezése után (is) alakul, és aligha jelenthetjük ki róla, hogy megszilárdult volna. E tekintetben óhatatlanul fölmerül az a szinte megválaszolhatatlan kérdés, hogy e tekintetben voltaképpen hányféle művészettörténeti megközelítés lehetséges, és melyik narratívát fogadhatjuk el „érvényesnek”. Hiszen az aktuális „főáram” (ha van egyáltalán ilyen) mindig változik, a később alakuló közmegegyezés felülírja azt. Az elhelyezést mindenesetre nehezíti, hogy ezt az anyagot hiba volna egy avantgárd-centrikus kánon felől megítélni, ugyanakkor annak megállapítása sem kerülhető meg, hogy a Bazsonyi Arany által képviselt „irány” kikopni látszik egy ma

1. Bazsonyi János és Tabi Mária esküvői képe, Gyulaj. Dömsöd, Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor nyaralója

2. Bazsonyi János és Tabi Mária esketési bizonyítványa. Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

körvonalazódó kánonból. Ennek fényében pragmatikus megoldásnak tűnne a pusztá leírásnál maradni (ami – mint Panofskytól tudjuk – nem lehetséges), ám kérdés, hogy a feldolgozást végző szerző megteheti-e azt, amit az alkotó, tudniillik, hogy nem vesz tudomást a másik elbeszélésekről. A mindeddig hiányzó oeuvre-katalógus és egy első ízben elkészített, így hiányt pótló kismonográfia összerendezésére teszek kísérlet. Ez óhatatlanul értékelést is jelent, mivel egy ilyen megközelítés nélkül a művek első számbavételéhez, a katalógushoz nehéz lenne befogadó módon közelíteni.

Míg Bazsonyi festészetének és költészetének⁶ módszeres számbavételére az utóbbi két és fél évtizedben több kísérlet történt, a még életében és végrendeletileg több múzeum és barátok között megosztott, elajándékozott grafikai életműve az oeuvre egyik kevésbé feltárt területe. A halála óta eltelt tíz évben a hagyatékában maradt több ezer mű különböző dunántúli múzeumokba került, és kutathatóvá vált. Az ozorai, majd a simontornyai várban lévő állandó életműkiállítása⁷ és az utóbbi két évtizedben megnövekedett érdeklődés ellenére a témával kapcsolatban nem született feldolgozás, az újabb művészettörténeti összefoglalások nem érintik művészetét, noha Artner Tivadar, Eigel István, Fecske András, Körner Éva, Losonci Miklós, Perneczky Géza, Supka Magdolna, Szij Rezső, Tasnádi Attila és Hubert Ildikó számos elemzést végzett, elsősorban festményeiről,⁸ jóllehet, a kritikák rendszerint csak az utolsó bekezdésben vagy mondatban térnek ki a grafikáira. Bazsonyi munkássága máig nem találta meg a helyét a korszak modern magyar művészetéről szóló elbeszélésében, noha a kiállításait kísérő katalógusok – különösen a szekszárdi kiadványok – igyekeztek erős hatású képességéről hírt adni. A hagyatékának legnagyobb részét őrző szekszárdi Wosinsky Mór Megyei Múzeum több időszaki kiállítást rendezett munkáiból, ugyanakkor ezek csupán a számbavétel első kísérletei voltak. Noha szinte minden alkalommal művészettörténész nyitotta meg Bazsonyi kiállításait, az ott elhangzott elemzések nem mindig jelentek meg, vagy csak helyi orgánumban láttak napvilágot. Művészeti öröksége egy-egy múzeumba ajándékozott részének leltárba vétele éppen kutatási kérelmem nyomán történt meg. E kismonográfiában elsődlegesen a különböző közintézményekben fellelhető grafikai munkákról készítettem összegző áttekintést és katalógust, melyben magángyűjteményekben lévő művek csak elvettve szerepelnek.

További nehézséget jelent, hogy Bazsonyi nem kapcsolódott szorosán egyetlen művészcsoporthoz sem, jóllehet több művészeti kör is kiállította munkáit, s meghirdetett pályázataikon több díjat kapott, mint például a Vásárhelyi Őszi Tárlatokon, a Szegedi Nyári Tárlatokon, a keszthelyi Balatoni Nyári Tárlatokon, az egri Országos Akvarell Biennálén és a Hatvani Galéria Országos Tájékp Biennáléján (ld. Függelék 1.).⁹

1964-től folyamatosan voltak kiállításai (ld. Függelék 2.), s bár korának kiváló művészettörténészei és művészeti kritikusai méltatták műveit, monográfia még nem készült grafikai munkásságáról. A kiállításkritikák többnyire elismerően szóltak műveiről, melyekből a közgyűjtemények 1975-től vásároltak egy-egy festményt vagy grafikát, de csak 2002-ben

3. Bazsonyi Arany születési anyakönyvi kivonata, 1928. Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

4. A Magyar Lányok Tábora híveinek igazoló lapja Bazsonyi Arany részére. Kézírással kitöltött nyomtatott levél. Kosáryné Réz Lola és Tutsek Anna aláírásával., 1930-as évek második fele. Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

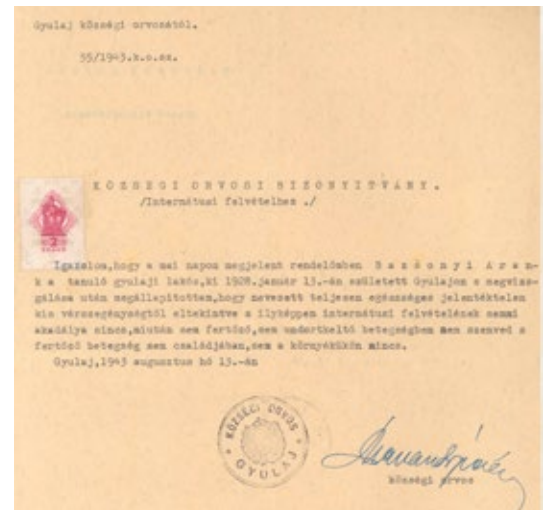
került nagyobb mennyiségű alkotása a szekszárdi Wosinsky Mór Megyei Múzeumba. Művészete jórészt a keresztény kultúrában gyökerezik, melynek ikonográfiai hagyományát jelentősen megújította. Átfogó értékelése nem történt meg, melynek egyik oka Bazsonyi visszavonult, zárkózott egyénisége, továbbá műveinek hiánya a műkereskedelemben egészen a közelmúltig.¹⁰ Ehhez járul, hogy az egy-egy sorozathoz tartozó grafikák gyakran több különböző közgyűjteménybe kerültek.

Ebben a dolgozatban tizenkét intézménynek – köztük hét múzeumnak, két oktatási és három egyházi intézménynek – ajándékozott grafikai gyűjteményből, valamint az ezekhez kapcsolódó szöveges és fényképes dokumentációból indultam ki. Nagy segítséget jelentett a Bölcsészettudományi Kutatóközpont Művészettörténeti Intézete Magyar Művészek Lexikonának digitalizált anyaggyűjtése. Életművének csaknem minden korszakából a szekszárdi Wosinsky Mór Megyei Múzeum őriz jelentős mennyiségű grafikát, több műve különböző hazai köz- és magángyűjteményekben található. Feldolgoztam a korabeli kritikák, tanulmányok, interjúk, kiállítás-katalógusok anyagát, s bevontam a vizsgálatba Bazsonyi verseit. A rendelkezésre álló grafikai anyag nem tekinthető teljesnek, mert a magántulajdonba került, barátoknak ajándékozott grafikákból csak néhányat ismerek.¹¹

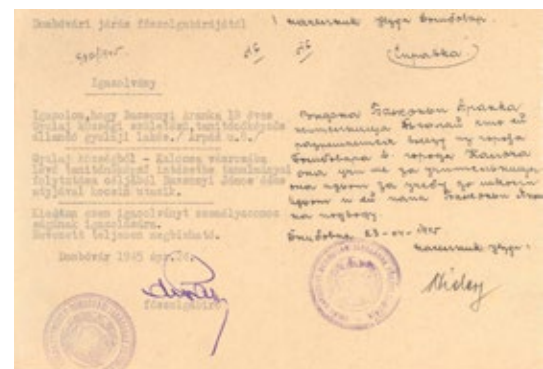
Alapvető célom volt Bazsonyi grafikai munkásságának első számbavétele, értelmezése, értékelése és beillesztése a kortárs magyar grafika történetébe. A kutatást Bazsonyi közeli barátainak szellemi támogatásával végeztem, akik beszélgetésekkel, adatokkal, fényképekkel, könyvekkel segítettek munkámat.¹²

Bazsonyi mintegy kétezer, közgyűjteménybe került tusrajz és akvarell vázlatából és grafikájából az a közel hatszáz lett a kutatás elsődleges tárgya, melyeket Bazsonyi aláírt (szignált), címet adott neki vagy datált, tehát valamilyen módon befejezettként kezelte. A szekszárdi Wosinsky Mór Megyei Múzeumban őrzött, mintegy ezerhatszáz grafikából négyszázhuszat közül a katalógus. A többi közgyűjteményből a grafikákat teljességre törekvően tartalmazza a katalógus. Az elemzésből kimaradt szignálatlan, datálatlan anyagrésznek nincs olyan tematikai vagy más sajátossága, ami ne jelenne meg a vizsgált lapokon.

A több mint fél évszázados grafikai munkásságot négy alkotói korszakra bontva mutatom be. A korszakok elkülönítését főként a grafikai és festészeti művek változó viszonya teszi lehetővé. Az 1964-ig tartó első korszakot kismennyiségű grafikai termés, az 1980-ig tartó második korszakot az irodalmi illusztrációk és allegorikus ábrázolások megjelenése, valamint a festményeket előkészítő vázlatrajzok jellemzik. A 2001-ig tartó harmadik korszak a nagy tematikus sorozatok periódusa, amikor a grafikai alkotások határozottan elválnak a festményektől. Az utolsó életszakaszban ismét csökken a grafikai kifejezőmód fontossága.

5. Bazsonyi Arany orvosi bizonyítványa internatusi felvételhez, 1943. Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

6. Igazolvány Gyulajról Kalocsára utazáshoz a dombóvári járás főszolgabírájától, 1945. április 23-24. Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

7. Bazsonyi Arany bérmlási képe, Gyulaj. Dómsód, Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor nyaralója

8. Bazsonyi Arany, igazolványkép.
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

9. Ifj. Bazsonyi János, Bazsonyi Arany öccse, Gyulaj.
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

10. Bazsonyi Arany virággal.
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

Pályakezdés, tanulmányok: 1937–1951

Az 1928-ban Gyulajon született és 2011-ben Budapesten elhunyt Bazsonyi Arany azon Tolna megyei gyökerekkel rendelkező képzőművészekhez tartozik, akik figyelemreméltó életművet hoztak létre, sajátos életpályájuk miatt azonban viszonylag ismeretlenek maradtak.¹³ Szülei Tabi Mária (1907–1983) és Bazsonyi János (1900–1983) kisbirtokos földműves gazdálkodók voltak, akik 1924-ben kötöttek házasságot (1–3. kép). Az elemi iskolát szülőfalujában, a középiskolát Hőgyészen (1938-tól) és Kalocsán (1945-től) végezte (4–7. kép). 1947-ben érettségizett a kalocsai Iskolanővérek Érseki Leányliceumában. Művészeti tanulmányokat a budapesti Képzőművészeti Főiskolán folytatott: 1947–1948-ban Varga Nándor Lajosnál a grafikai szakon vendéghallgató volt. 1948–1951-ig a festészeti szakon végezte tanulmányait, ahol Barcsay Jenő, Berény Róbert, Kmetty János és Papp Gyula voltak mesterei (8–9. kép). 1951-ben szüleit kulákká nyilvánították, s el kellett hagynia a főiskolát, noha tanárai, köztük főként Berény Róbert kiállt mellette. Ezt követően a saját művészi útját járta, sokáig nem vett róla tudomást a művészetpolitika.

Mivel leányliceumi tanulmányai lehetővé tették, 1952-ben Dombóváron tanítói képesítést szerzett. Öt évig tanított Pusztahencsén és Dunabogdányban. A pusztahencsei általános iskola képzőművészeti szakkörének vezetője volt, a *Nők Lapja* 1953-ban közölte egy vízfestményének reprodukcióját.¹⁴ 1954-ben kötött házasságot a Képzőművészeti Főiskolán megismert Vecsési Sándor (1930–2015) festőművésszel, aki ugyanebben az évben kapott diplomát Fónyi Géza, Barcsay Jenő és Bernáth Aurél tanítványaként.¹⁵ Önálló kiállítással először 1964-ben a Fényes Adolf teremben mutatkozott be. A következő évtizedekben számos önálló és csoportos kiállítása volt az országban, és külföldön is (ld. Függelék 2.).¹⁶ Murális munkái Kurd, Dömsöd, Heves, Szekszárd és Pusztahencse középületeiben (templomok, művelődési ház, iskola) láthatók.

Kilenc évesen, 1937-ben Bazsonyi lerajzolta az osztálytársait a gyulaji népiskolában (kat. 1.). Ez az első datált rajza, a következő tizenkét évből nem ismert datált műve. A Képzőművészeti Főiskolán folytatott tanulmányai során, 1949–1951 között számos ceruza-, tus- és diófa pác rajzot és néhány rézkarcot készített, melyek jelentős része fennmaradt hagyatékában és 2016-ban bekerültek a Wosinsky Mór Megyei Múzeum Képzőművészeti gyűjteményébe.

A főiskolai tanulmányok idejéből számos portré, alaktanulmány, állattanulmány (főként tehenekről) maradt fenn (kat. 2–28). A rajzok fő témái a portrék, melyek modelljei gyermekek, idős emberek, talán családtagok is. Készített portrét ceruzával, tussal, diófa páccal, rézkarc és linóleummetszet technikával is. Ezek nagy része főiskolai feladatként készülhetett Varga Lajos Nándor irányítása mellett.¹⁷ Két rézkarc önarcképe Rembrandtéhoz közel álló stílusával elkülönül a korszak többi grafikájától (kat. 611, 612). Az önarcképek és az állatok nemcsak ekkor, hanem későbbi korszakaiban is visszatérő témái voltak.

Az első alkotói korszak 1952–1964

Művészi indulása idején a kortárs magyar festészet nehéz időszakát élte,¹⁸ a hivatalos művészetpolitika sokakat – Bazsonyit 1951-ben – elzárta a művészi képzés és pálya lehetőségétől. A belső emigráció a művész számára 1957-ig tartott (10–14. kép). Alkotott ugyan, de egyes évekből – 1953, 1954, 1956 – egyáltalán nem ismert datált grafikai műve. 1957-ben felhagyott a tanítással, tagja lett a Fiatal Képzőművészek Alkotó Közösségének (1954–1958), majd utódszervezetének, az 1958-ban alapított Fiatal Képzőművészek Stúdiójának.¹⁹ Ettől kezdve kizárólag művészi hivatásának élt. Ősztől tavaszig a Bazsonyi–Vecsési házaspár az angyalföldi művész-kolónia (Budapest, 13. kerület, Máglya köz 1–4.) egyik műteremlakásában, a Rákos patak mellett élt. Nagy műtermekkel volt valamennyi lakás ellátva. A házakban kizárólag képzőművészek laktak, szomszédaik voltak többek között Óvári Sándor és Aczél Ilona festőművészek,²⁰ Reich Károly, Szurcsik János grafikus- és festőművész és felesége, Sárkány Anna festő- és gobelinművész, akik jó barátai; Szurcsik József szintén itt lakott egy másik lakásban. Tavasztól őszig a nyári művésztelepen, a Vásárhelyi Műhelyben alkottak,²¹ és rendszeresen kiállítottak a vásárhelyi Őszi Tárlaton.

1957-től nyaranta részt vett az alföldi képzőművészeti életben.²² Megismerte Kohán Györgyöt (1910–1966), akit mestereként tisztelt. Az 1979-ben kapott Kohán-émlékérem kapcsán készült interjúbán vallotta Bazsonyi: „Huszonöt éve szerepelek kiállításokon, s valóban oly szellemű munkákkal, amelyek a tisztelt mester, Kohán György művészetével rokoníthatók.”²³ Kohán művészetével való kapcsolata leginkább képei falusi tematikájában, élénk színhasználatában, továbbá nagyméretű falképeknek a termélységet teljesen nélkülöző, monumentális komponálásában érhető tetten. Bazsonyinnál azonban nyoma sincs Kohán robusztus erejének, dinamizmusának, a rurális témákban is érvényre jutó konstruktív készletességnek. Úgy tűnik, Bazsonyi Arany korai munkáinak inkább ahhoz a Vásárhelyhez van köze, amit a Kohán utáni generáció fémjelez: Szalay Ferenc, Németh József, Hézsó Ferenc. Mindez a megszorítással értendő, hogy itt „csak” rajzokat vetünk össze festészeti párhuzamokkal, s ez bizony tévútra is vezethet.

Bazsonyi „beilleszkedett a vásárhelyi műhely emberközpontú, realista fő áramába. A vásárhelyi művésztelepen töltött ideje alatt készült képeiben a tájban élő, munkálkodó ember bontakozik ki. Szívesen vall egy-egy arc, emberi alak útján egyéniségről, karakterről, sorsról.”²⁴ Az 1957-es IV. Vásárhelyi Őszi Tárlaton két festménnyel (*Pipacsok, Mindszenti utca*) és egy grafikával (*Mindszenti kertben*, akvarell) mutatkozott be.²⁵ Ezek segítségével datálható ugyancsak 1957-re a *Mindszenti Tiszapart* című akvarellje (kat. 56). Ettől kezdve évente kiállított két-három festményt és grafikát a Vásárhelyi Őszi Tárlaton.

11. Bazsonyi János és Tabi Mária, Gyulaj. Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

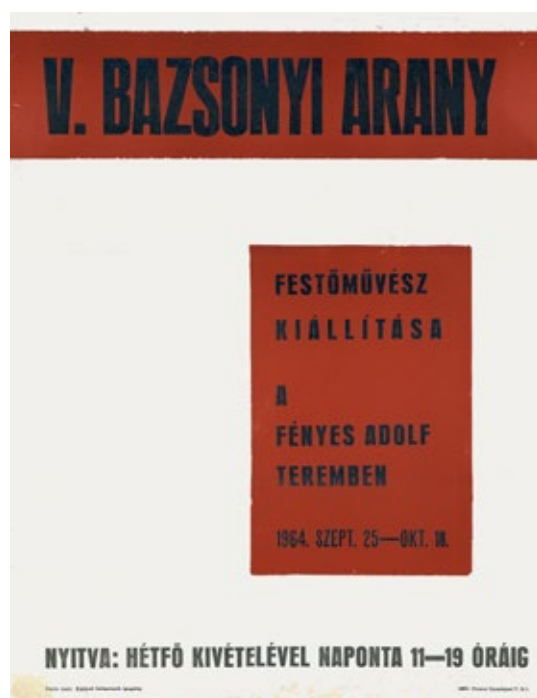
12. Tabi Mária, Bazsonyi Arany és Bazsonyi János, Gyulaj. Dömsöd, Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor nyaralója

13. Bazsonyi Arany a dunabogdányi Állami Általános Iskola 1955/56-ban végzett osztályának tablóján, a felső sorban jobbról az első. Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

14. Tabi Mária, Bazsonyi Arany és Bazsonyi János, Gyulaj. Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

15. Bazsonyi Arany Fényes Adolf teremben rendezett kiállításának plakátja, 1964

16. Bazsonyi Arany, Tabi Mária, Bazsonyi János, Vecsési Sándor. Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

A festészet mint hivatás, mesterség témájának ábrázolása több korszakában megjelenik. Először *Azt hiszem nehéz napok jönnek* című, 1963-as tusrajzán, ahol egy férfi (feltehetően Vecsési Sándor) festőállvány előtt, asztal mellett, a nézőnek háttal ülve egy kétalakos interieur-ön dolgozik (kat. 67). A *festő* vásznat feszít című 1968-as tusrajzán ugyan csak férjét ábrázolta (kat. 75). A *Festőnő* című 1982-es tusrajzán a jobb szélén álló, baljában ecsetet, jobbában csillagszerű testet tartó nőalak ruháját virágok borítják, melle fölött egy madárpár áll (kat. 151). A nőalakot neki hátat fordító, tőle elforduló alakok veszik körül. Ez a kép talán Bazsonyi vagy általában a festők belső magányosságát ábrázolja.

1958 táján fedezte fel a Bazsonyi–Vecsési házaspár a ráckevei Duna-ág mentén fekvő Dömsöd települést, ahol később telket vásároltak és nyaralót építettek közösen Patay László festőművésszel és feleségével, Holló Eszter színésznővel (2344 Dömsöd Alsó Dunapart 90.). A nyarakat ettől kezdve Dömsödon töltötték, Patay Lászlóék Ráckevére költözésekor vették meg az ő lakrészüket. Az L-alakú előtér-ebédlő kövezetének mintáját Bazsonyi tervezte, és férje rakta le. A Dömsödon több verset írt Petőfi Sándor alakja és verseinek illusztrálása ekkortól foglalkoztatta Bazsonyit. Az 1958-ban készült első linómetszetű portréján lángok veszik körül az 1844–45 körül készült dagerrotípa nyomán ábrázolt költőt (kat. 616). Ezt az első linómetszetet 1989-ben tusrajzba is bekomponálta (kat. 316), majd 1992-ben új, oldalfordított változatot készített (kat. 618, 619).

Ebben a korszakban és később is többször járt külföldön: Kelet-Németországban (1958), a Szovjetunióban (1959), Olaszországban (1962), Franciaországban (Párizs, 1966), Romániában (Erdély, 1966, 1978) és Bulgáriában (1982),²⁶ de az utak során szerzett élmények csak elvétve tűnnek fel grafikáin.²⁷ 1961 júliusában több folyóiratban megjelent tollrajza: egy anyát fiával ábrázoló a *Valóság* című havilapban,²⁸ és egy félig fekvő könyökére támaszkodó, könyvet olvasó nőt megjelenítő rajza az Illés Lajos, Pándi Pál és Váci Mihály szerkesztésében akkor indult *Új Írás* című folyóiratban.²⁹

Részt vett több csoportos kiállításon. Az 1964-es VIII. Miskolci Országos Képzőművészeti kiállításon és az Ernst Múzeum *Dolgozó emberek között* című 1961-es és 1964-es kiállításain, Bazsonyi festményeket és grafikákat mutatott be. Első önálló tárlata 1964 szeptemberében a Fényes Adolf teremben nyílt meg (15. kép).³⁰

Az 1952–1964 közötti első alkotói periódus Bazsonyi pályáján nehéz időszak (16. kép). Az első öt évben a tanítás mellett keveset alkotott; csak 1957-től tudott bekapcsolódni a hódmezővásárhelyi műhely életébe, és elköteleződni a művészeti pályával. E korszak portréi, karaktertanulmányai, életképi jellegű jegyzetei őszinteségükkel, a föl vállalt „azonosság” külsődleges gesztusoktól és „ékitményektől” mentes kinyilvánításával az életmű leghitelesebb fejezetét alkotják.

A második alkotói korszak 1965–1980

Ebben az időszakban továbbra is foglalkoztatta a paraszti élet és munka témájának grafikai ábrázolása, melynek egyik példája az 1970 körül készült, *Szárvágás* című linóleummetszet (kat. 585). Az 1970-es években „a magyar vidék, a kétkezi emberek világának festője”-ként tartották számon Bazsonyit,³¹ noha ennél jóval változatosabb volt festményeinek és grafikáinak tematikája. Folytatta önarcképsorozatát (kat. 81, 85), és az 1970-es évek végén kezdődtek az irodalmi illusztrációk,³² ami a következő korszakban domináns témájává vált. Egyelőre egy-egy tusrajz jelezi ezt a tematikát a Bibliához (*„Ő az” Júdás csókja*, kat. 86), Maeterlinck *Kék madár* című meséjéhez (*Kék madár*, kat. 82), és Lakatos Menyhért *A paramisák ivadékai* című művéhez (kat. 87).³³

Az életképek mellett megjelennek az allegorikus ábrázolások, mint az *Igazságszolgáltatás* (1966, kat. 74) és az *Imperátor* (1972, kat. 78). A grafikák ebben a korszakban gyakran a vázlat szerepét töltötték be a festményekhez, falképekhez, köztük például a hevesi pannóhoz (1970, kat. 76). A vázlatot az elkészült pannóval összehasonlítva szembeötlik néhány kompozíciós változtatás: a bal szélén játszó orgonista elhelyezésében, a királyi pár beállításában és a jobb szélső csoportban.

E korszak több megmutatkozási lehetőséget hozott, melyeken többnyire csak festményeket állított ki Bazsonyi.³⁴ Szij Rezső 1966-ban írt cikkében Bazsonyi „lírai realizmus”-sal jellemzett tájképei mellett „erőtéljes és gazdag változatú” portréit és csendéleteit emelte ki.³⁵ Az 1967-es 14. Vásárhelyi őszi tárlaton három festményt és két grafikát állított ki.³⁶ A *Nő és férfi*, illetve *Öntözés* című krétarajz ma nem ismert. 1969-ben a Szegedi Nyári Tárlat díjazott művésze volt.

18. Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor dömsödi nyaralója. Tüskés Anna, 2021

17. Bazsonyi Arany: *Történelem*, pannó, 1970, Heves, Művelődési Ház. Kotricz Tünde, 2010

20. Bazsonyi Arany IV. Egri Országos Akvarell Biennálén nyert plakettje (alkotója Kiss Nagy András), 1974

21. Bazsonyi Arany plakettje a jubileumi Vásárhelyi Őszi Tárlaton (alkotója Klígl Sándor), 1979, Budapest, Műcsarnok

Ez a korszak meghozta az első nagy falképmegrendeléseket: 1965–1966-ban dolgozott a szülőfalujával szomszédos Kurd Szent Lőrinc-templomának *Szent Lőrinc* mennyezet seccóján; 1970-ben készítette a hevesi művelődési ház *Történelem* című pannóját, amelyet Losonci Miklós kiemelten méltatott Bazsonyi munkásságában (17. kép).³⁷

A Műcsarnokban 1972. október 27.–november 19. között megrendezett önálló kiállításán hatvanhét festmény mellett húsz grafikát – köztük tíz akvarellt és tíz vegyes technikájú grafikát – állított ki.³⁸ Ezek közül ma talán csak egy azonosítható a múzeumba került művekkel: a *Kis bohóc* című akvarell 1970-ből (kat. 77). A műcímekből a tematikára lehet következtetni; a *Veronika kendője* téma például már ebben a korszakban foglalkoztatta (86. tétel, akvarell, 1970), amiről később hat tusrajzot készített. A kiállításról írt egyes kritikák nemtetszésüket fejezték ki Bazsonyi művészetével kapcsolatban. Ennek ellenére a Műcsarnok beli kiállítás teljes anyagát decemberben bemutatta a hódmezővásárhelyi Tornyai Múzeum.³⁹

A dömsödi nyarakon kísérletezett Bazsonyi többek között a virágok színének hű megörökítésével oly módon, hogy „Szirmaikról alkohollal leoldottam a festéket és azzal rajzoltam. Örültem, mert ilyen lilás-kékes színt nem láttam, nem használtam.”⁴⁰ A virágcsendéletek témáját több diópác rajz és akvarell örzi (pl. kat. 557). A Duna menti táj ihletését mutatják a madaras vázlatok és kompozíciók – köztük a *Madárles*, *Madarász*, *Szállj madár* címűek –, melyek egy részét az 1982-es ráckevei tárlatukon mutatták be. (kat. 83, 254, 412, 463).⁴¹ Ehhez kapcsolódva jelent meg Losonci Miklós könyve Bazsonyi, Vecsési és Patay munkásságáról, melyben a Duna festőinek nevezi a művészeket.⁴²

A nyaraló L-alakú előtér-ebédlőjének falára Bazsonyi 1973-ban és 1976-ban seccót festett, melynek témája az emberi életkorok (18–19. kép). A bejárati ajtótól jobbra indulva öt falrészen egymást követik a gyermekkor, az élet forrása, a nagyszülők, az ágkoronás herceg és a halál rész. Az

19. Bazsonyi Arany falképe a dömsödi nyaralójuk ebédlőjében, 1973, 1976. Tüskés Anna, 2021

ágkoronás herceg melletti faliszekrény külsejének és belsejének kifestése külön oltárszerű kompozíció: a két szárny külső oldalán arany alapon egy leveles ág és egy repülő madár, a belsején egy apáca és egy barát álló alakja látható. A gyertya és italok tárolására szolgáló polcos szekrény hátfalát virágok borítják. A bejárati ajtó belső alsó része szolgált vendégekönvként: olvasható rájegyzések például: Kokas Laci, Blaski Sándor, Speier László.⁴³

Az 1975-ös, férjével közös szekszárdi kiállításán megnőtt a grafikák aránya a korábbi önálló kiállításához képest: tizenkilenc festmény mellett tizennyolc akvarelljét mutatta be. Itt egy ismerős műcím olvasható: *Kocsi-táblás kép*, melynek fennmaradt előkészítő vázlata is „Bazsonyi János 1952. II. Gyulaj Tolna m.” felirattal (kat. 532).⁴⁴ Az első dömsödi kiállításra 1977-ben került sor,⁴⁵ amelyet számos további követett. Az erős dömsödi kötődést bizonyítja a falutörténet Bazsonyi rajzaival illusztrált kiadványa.⁴⁶

Az 1965–1980 közötti korszakban megfigyelhető a grafikák növekvő szerepe, tematikájuk előre vetíti a következő korszak sorozatainak fő tárgyait (20–23. kép). Bazsonyi grafikai nyelve a főiskolai tanulóévek után viszonylag változatlan, fő sajátosságai már az 1937-es, osztálytársait megörökítő portrékon jelen vannak: az éles körvonalak, a térbeliség érzékeltetésének kerülése, vázlatszerűség.

22. Bazsonyi Arany In memoriam Kohán György-émlékérme, 1979, Magyar Tájak III. Országos Tájfestészeti Biennálé

23. Bazsonyi Arany Tornyai János-plakettje (alkotója Szabó Iván), 1979

24. Bazsonyi Arany grafikáival
Keleti Éva, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

25. Bazsonyi Arany grafikáival
Keleti Éva, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

A harmadik alkotói korszak 1981–2001

A festmények és grafikák viszonyában 1981 körül jelentős változás következett be: ekkor vált a grafika önálló, a festéssel egyenrangú kifejezésformává Bazsonyi munkásságában (24–26. kép). Ettől kezdve grafikai terméseinék mennyisége látványosan megnőtt, rajzainak egy része sorozatokba szerveződött. E korszak öt fő tematikája: a cirkusz, a Biblia, a szentek sorozat, a naptár sorozat és a család. Míg az első téma csak az 1980-as évek első felében van jelen, a Biblia, a katolikus szenteket ábrázoló naptár sorozat és a családi élet állomásai két évtizeden keresztül folyamatosan foglalkoztatták Bazsonyit (27–28. kép). E műveivel rendszeresen szerepelt az Országos Rajzbiennálékon az 1980-as és 90-es években.⁴⁷

Cirkusz sorozat

A cirkusz sorozat főként 1982–1984 között készült, de a téma később is foglalkoztatta (pl. kat. 129-132, 139-144, 211, 219, 440). Mintegy tizenhét grafika tartozik ide: egyesek kizárólag a közönséget, mások az artistákat és a közönséget együttesen ábrázolják. Két rajz a tragikus oldalát mutatja a cirkusznak: a mutatvány közben magasból leesve meghalt légtornászt.

A kritika az 1983-as évben rendezett kiállításokon figyelt fel igazán Bazsonyi grafikáira. Tavasszal a simontornyai vár kiállításán a család és a szegényemberek világát ábrázoló grafikákat mutatott be. Csorba Mária kritikájában kiemelte: „A rajzok, a grafikák *A mi dolgainkról*, a családról, a szegényemberekről szólnak. Sokszor felhasználja a művésznő a keresztény és az antik mitológia elemeit is.”⁴⁸ Csorba kritikája jelentősen szimplifikál és közhelyes, viszont a benne említett „mi dolgaink”, a család köré épített tematikus vonulat mégis figyelemre méltó. Ugyan semmiféle stílári kapcsolat nem mutatható ki a gödöllői művészteleppel, de a család, barátok, női életút témái köré szerveződő, vallásos áhítattal átszőtt grafikai sorozatok *tartalmi* eredete akár oda is visszavezethető; nem hatás, nem stílusjegyek, hanem a tematikus preferenciákban megnyilvánuló „lelki alkat” rokon volta ragadható meg.

Szeptemberben a cirkusz világról készült grafikáiból állított ki a budapesti 21. kerületi Iskola Galériában.⁴⁹ Bazsonyi és Vecsési 1984-es szekszárdi közös kiállításán viszont nem szerepelt egy grafika sem,⁵⁰ ellentétben e korszak legfontosabb, összegző kiállításával, az 1989 tavaszán az Ernst Múzeumban Havas Valéria által rendezett gyűjteményes kiállítással, ahol 130 festményt, és mintegy 100 rajzot állított ki több mint két évtized alkotásaiból.⁵¹ A soroksári Galéria '13 2000-es Tavaszai Tárlatán kizárólag három festményt (*Menet*, *Szent Vendel*, *Virágzás*) állított ki, grafikát nem.⁵²

Bibliai jelenetek

A keresztény tematika a Biblia néhány ó- és újszövetségi történetének és a szentek – köztük több magyar szent – ábrázolásában jelenik meg. Az Ószövetségből viszonylag kevesebb rész ihlette meg Bazsonyt: állatok teremtése (kat. 202), arkangyalok (kat. 160), Ádám és Éva (kat. 472, 550), Káin és Ábel (kat. 526), Mózes (kat. 314, 333), Ráchel (kat. 342), József és testvérei (kat. 106, 128), Dávid (kat. 260, 426), Zsuzsanna és a vének (kat. 213, 416), Illés szekere (kat. 461), Jákob (kat. 470, 489), Jónás (kat. 438). A legtöbb – négy – tusrajz Bél-sar-uszur (Baltazár) babiloni királynak a zsidó templom tárgyait megszenteltető, Dániel könyvének ötödik részében elbeszélte lakomájához kapcsolódik (kat. 433, 469, 485, 505). Az Újszövetség sorozat kizárólag Jézus felnőtt életének történéseire koncentrál a megkereszteléstől (kat. 330, 403, 429), a kánai menyegzőn (kat. 407), a színeváltozáson (kat. 353, 431) és a passión (kat. 304, 524) át a mennybemenetelig (kat. 421), míg a gyermekségről egyetlen rajz sem készült. A legtöbb kompozíció Veronikát ábrázolja (kat. 187, 207, 249, 400, 415, 456, 457, 467, 528), Krisztus arcát megörökítő kendőjével. Jézus tékozló fiúról szóló példabeszédének történetét modern női szereplőkkel rajzolta meg a művész: *A tékozló lány* című tusrajzon az atya előtt lánya térdel (kat. 89).⁵³ A *Mater Dolorosa* című kompozíció párhuzamba állítja a gyermek Jézust karjában tartó Máriát és az élő fára feszített Krisztus mellett álló fájdalmas anyát (kat. 326). A szenvedéstörténet egyes jeleneteinek ábrázolásán kívül Bazsonyi tizennégy stációs keresztutat készített a pusztahencsei templomba 1990-ben (kat. 324). A szentélyhez vezető két hosszanti falon felfüggesztett grafikai sorozat drámaiságával mintegy bevezetőként szolgál a diadalív és a szentély ugyancsak Bazsonyi által készített, 27 m²-es falképeihez (29–30. kép). Az együtttest Kratochwill Mimi találóan Bazsonyi-Bibliának nevezte.⁵⁴

Az ó- és újszövetségi eseményeket ábrázoló grafikák önálló művek, de néha egy-egy festmény is készült az adott témáról. *Jézus színeváltozását* például tusrajzon (kat. 353) és olajfestményen⁵⁵ is megjelenítette 1992-ben. Összehasonlítva a két kompozíciót szembevetve, hogy noha vannak közös motívumok, mint Mózes törvénytáblái, Illés szekere és a földre leborult apostolok, de jelentősek az eltérések a két mű között: míg a grafikán megjelenik az Atyaisten arca, a festményen csak a keze látható; a grafikán látszik Krisztus arca, viszont az apostolokat csak körvonal jelzi; a festményen Jézus a nézőnek háttal áll, s a tanítványok arca, gesztusai kidolgozottabbak. A téma később is foglalkoztatta Bazsonyt, s 1999-ben újabb tusrajzot készített (kat. 416).

Dávid és Góliát történetéről ugyancsak készült tusrajz és festmény is, mindkettő címe *Dávid siratja Góliátot* (kat. 260). A tusrajz 1985-ös, a festményt Bazsonyi először 1988-ban állította ki.⁵⁶ A két kompozíció lényegében megegyezik: Dávid maga előtt tartja Góliát fejét, vagy inkább annak lepelszerű lenyomatát. A festmény kompozíciója közel áll a Krisztus képmását tartó Veronika típusához.

26. Bazsonyi Arany
Keleti Éva, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

27. Veres Péter és Bazsonyi János, Gyulaj.
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

28. Tabi Mária
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

Az újszövetségi témájú tusrajzok közül érdemes kiemelni az 1985-ben készült *Pünkösödöt* (kat. 227), ami kompozíciójában némileg előre vetíti az 1990-ben épült pusztahencsei templom szentélyébe készült, azonos témájú falképet.⁵⁷ A rajzon Mária körül összezsúfolódó apostolok a seccón lazábban állnak, kitöltik a falfelületet. Az alakok fölé szárnyat kitaró, a Szentlelket szimbolizáló madár (galamb) mindkét alkotáson jóval nagyobb léptékű a téma hagyományos ikonográfiájú ábrázolásain megszokottnál. A falképen a vörös madár szinte felismerhetetlen, csak a csőre és a szárnyai azonosíthatók.

A *Látogatás* című 1985-ös tusrajz az Angyali üdvözet jelenetét ábrázolja a hagyományos ikonográfiától jelentősen eltérő módon (kat. 255). Míg Gábriel arkangyal alakja általában a kompozíció bal oldalán áll, itt a jobb oldalon, kezében liliumot tart, alakja kettős figurából áll: egy lebegőből és egy lépcsőn állóból, ami angyali természetére utal. A hagyománytól eltérően Mária alakja mögött egy férfialak áll, aki talán Józseffel azonosítható. A ruha által hangsúlyozottan várandós Mária balját kinyújtja a lilium felé, arca alig kidolgozott.

Szettek sorozat, naptár sorozat és további sorozatok

29. Bazsonyi Arany falképei a pusztahencsei templomban, 1990.
Tüskés Anna, 2020

A szettek ábrázoló sorozat némileg összemosódik a naptár sorozattal. Mindkét sorozat lapjain ugyanis egy-egy szent legendájának fő vagy több jelenete, vagy a tiszteletéből vett téma jelenik meg. A naptár tusrajz sorozat tagjai úgy különülnek el, hogy címükben megjelenik a „napja” szó, pl. Tamás napja, Katalin napja, míg a sorozathoz nem tartozó, de ugyancsak szettek ábrázoló grafikák címében a szó nem szerepel. A szettek sorozatban Flórián három rajz témája (kat. 488, 506, 580), másokról csak egy-egy születt. A grafikák többnyire a szent életének legismertebb motívumát ábrázolják, pl. Szent Ferenc beszél az állatoknak (kat. 154, 155, 334), Szent Katalin keréketörése (kat. 193, 516), Szent László megmenti a lányt vagy vizet fakaszt (kat. 451, 513, 593). Egyes esetekben narratív kompozíciók figyelhetők meg, mint például Szent Miklós esetében, akinek életéből több csodát is megjelenít Bazsonyi: a bal oldalon a gabonaszaporítás csodája (vagy a három halálraítélt megszabadítása), a jobb oldalon a három szegény lány kiházásához szükséges hozomány legendája ismerhető fel (kat. 418). A Szent Flórián-rajzok nem a szent legendájának egyik csodáját, hanem tiszteletét ábrázolják: a magas talapzaton álló, épülettüzet oltó Flórián-szoborhoz hívók virágot, koszorút helyeznek, a háttérben falusi templom vagy házak látszanak. A szobor és a táj háttérben a templommal a gyulaji gyermekkor emlékeit tükrözik. A Gyulaj központjában álló Flórián-szobrot az 1859. augusztus 9-i tűzvész emlékére emelték a Magyar utca elején, amelynek összes háza leégett.

30. Bazsonyi Arany: *Pünkösöd*, secco, Pusztahencse, templom, szentély, 1990. Tüskés Anna, 2020

A naptár sorozatból több mint harminc lap közgyűjteménybe került. E grafikáknak a naptári évben való viszonylag egyenletes eloszlása alapján arra lehet következtetni, hogy Bazsonyi célja feltehetően egy teljes naptár összeállítása volt a fontosabb egyházi ünnepek és szentek ábrázolásával.⁵⁸ Némelyik naphoz – pl. Veronika napja, Halottak napja, István napja – két-három változatot is készített. A változatok ikonográfiája között gyakran nincs lényegi különbség, ugyanazt a szentet ábrázolják. A két István naphoz mind a két Szent Istvánról készített rajzot: az első vértanúról és az első magyar királyról. A teljes sorozat darabjai a naptári év rendjében a következők:

- 01.03. Genovéva napja (kat. 277)
- 01.13. Veronika napja (kat. 187, 207)
- 02.14. Valentin napja (kat. 213)
- 02.19. / 08.11. / 09.20. Zsuzsanna napja (kat. 211)
- 02.18. Simeon napja (kat. 261, 462)
- 03.21. Benedek napja (kat. 210)
- 04.02. Áron napja (kat. 270)
- 04.11. Leó napja (kat. 189, 209)
- 04.30. / 11.25. Katalin napja (kat. 193)
- 05.25. Orbán napja (kat. 420)
- 06. 24. Keresztelő Szent János napja (kat. 337)
- 06.10. Margit napja (kat. 355)
- 06.27. László napja (kat. 593)
- 06.29. Péter–Pál napja (kat. 199)
- 07.03. Tamás napja (kat. 153)
- 07.19. Illés napja (kat. 317, 419)
- 07.21. Dániel napja (kat. 258)
- 07.29. Márta napja (kat. 274, 371)
- 08.15. Mária napja (kat. 269)
- 08.20. István király napja (kat. 233)
- 09.12. Mária napja (kat. 220)
- 09.26. Kozma és Damján napja (kat. 259)
- 09.29. Mihály napja (kat. 319)
- 11.01. Halottak napja (kat. 176-178)
- 12.04. Borbála napja (kat. 341)
- 12.17. Lázár napja (kat. 157, 263)
- 12.26. István vértanú napja (kat. 278)
- 12.30. Dávid napja (kat. 260)
- Simon napja (kat. 268)

E fő tematikákon kívül ebben a korszakban jellemző Bazsonyira a három-tíz tagú sorozatok készítése. 1981-ben készítette a *Rabságok és ítéletek* című tíz tagú sorozatot (kat. 96-104), 1982-ben *A hölgy és az egyszarvút*,⁵⁹ 1993-ban a *Mit tudhatok* című háromtagú (kat. 360-362) és a *Nincs még egészen itt az óra* című négytagú sorozatot (kat. 364-367), valamint 1993–1994-ben a háromtagú *Rókák tanyája* címűt (kat. 357, 358, 372). Ezeknek a sorozatoknak az értelmezését segítik Bazsonyi hasonló című versei. A *Nincs még egészen itt az óra* című sorozat fő motívumai – ökörcsorda, hal, szálló madarak – megjelennek az 1989. október 23-án

írt, *Nincs még itt az óra* című versében: „Októberi delelés csendessége / szaladzik fényesen, a láthatatlan / ingó karámú csorda ökörnyalás szerelemtelen fellelborjacskáin. [...] Pikkelyes halaktól még itt-ott felhasad, / hogy szálló vadkacsák ékeskedjenek.”⁶⁰ A *Rókák tanyája* című sorozat értelmezését az 1993. április 29-i *Otthonatalaság variációk* segítik, melyek első tagjának címe *Kívül rókák tanyája*. Mindhárom kompozíció központi eleme a nőalak, akinek mellkasát levelek borítják. A motívum magyarázatát a vers harmadik versszaka adja meg: „Mintha álmodnám / erdővé válva, / – hiába tornyok, sírásók, falak – / lombzok legbelül.”⁶¹

A vallásos tematikájú grafikákból Bazsonyi 1989-től kezdett kiállítani, a naptár-, a cirkusz- és *A hölgy és az egyszarvú-sorozatból* először az 1989-es hőgyészi Művelődési Házban,⁶² majd az 1992-es VI. Országos Rajzbiennálén. A *Somogy* 1999 őszi számában közölt Bazsonyitól rajzokat.⁶³ A *Versmondó* a 2002. decemberi és a *Hitel* című folyóirat a 2001. júliusi számában jelentetett meg Bazsonyi bibliai témájú tusrajzaiból Tamás Menyhért kísérő gondolataival.⁶⁴

A sorozatoktól független, önálló rajzok és festményeket előkészítő vázlatok is születtek ebben a korszakban. A *Kapuk* című 1982-es tusrajzot (kat. 133) összehasonlítva az azonos című festménnyel⁶⁵ szembe-tűnő, hogy míg a grafikán több kapu is felismerhető, a festményen egy alagútszerű építmény kapuját látjuk, jóval kevesebb részlettel. Mindkét változat egyaránt felidézheti a bibliai kiűzetést a Paradicsomból, vagy a gyermek- és ifjúkor végét.⁶⁶

Irodalmi illusztrációk

E korszakában Bazsonyi számos irodalmi műhöz készített illusztrációt. A 1983-as Országos Képzőművészeti Pályázat témája Babits Mihály és költészete volt a költő születésének 100. évfordulója alkalmából. Bazsonyinak komoly mezőnyben kellett helytállnia, hiszen olyan grafikusok vettek részt a pályázaton, mint Wieszt József, Voinich Erzsébet, Reich Károly, Hornyák László és Feledy Gyula.⁶⁷ Bazsonyinak két festményét (*A költő hazatérése, Babits*) és három grafikáját állították ki. A tusrajzok négy vershez készültek: *Holt próféta a hegyen* (kat. 166), *Két nővér* (kat. 165, 167, 173), *Balázsolás* (kat. 168, 169), *A Danaidák* (kat. 164).⁶⁸ A kiállítás kritikusan a legsikerültebbek között emelték ki Bazsonyi „szikár, fekete tusrajzait” Reich Károly művei mellett.⁶⁹ A rajzok sikerét igazolta, hogy közülük kettő a kiállítás után bekerült a Petőfi Irodalmi Múzeum Képzőművészeti gyűjteményébe. A következő évben is foglalkoztatta még Bazsonyit Babitsnak egy másik verse, a *Jónás imája*, melyhez ugyancsak tusrajzot készített (kat. 191). A narratív kompozíció középpontját alkotó cethal körül Jónás alakja különböző lelkiállapotaiban jelenik meg: baloldalt térdelve, az előtérben hason fekve, jobboldalt állva Istenhez fohászkodva, illetve tőle elfordulva.⁷⁰

Pilinszky János halála után három évvel, 1984-ben készült a *Pilinszkyre gondolva* című tusrajz (kat. 201). Ezen a költő portrészzerű alakja mellett életének két fontos motívumát ábrázolta Bazsonyi: a koncentrációs táborok tapasztalatát a mellén csillagot viselő ember és a mögötte álló katona, mély vallásos hitét a templom jelképezi. Három évvel később, 1987-ben készítette *Pilinszky verséhez* című tusrajzát, ami feltehetően az *Apokrif*hez készült (kat. 281). Erre enged következtetni a mű közép-pontjában álló, sötét ruhás alak, mögötte fülkesírből kilátszó koponyák.

Balázs Béla *A kékszakállú herceg vára* című misztériumjátéka több grafikára is ihlette Bazsonyit. Közülük az 1987-es *Remetekápolna (Kékszakállú herceg vára)* című tusrajz jelenleg csak egy 1988-as és egy 1991-es reprodukció alapján tanulmányozható,⁷¹ múzeumba került viszont a *Kékszakállú* című vízfestmény (kat. 595). Míg a festmény a Kékszakállú és a szobák kulcsait kérő Judit kettősét ábrázolja, a tusrajz a vár szobáit egymás után kinyitó, elborzadt Juditot. A Kékszakállú alakja megjelenik Bazsonyi *Ha az ajtó kinyílik* című, 2001-es versében is: „A kulcs itt legyen hamar / Kékszakállú, kérlek!”⁷²

A Dömsödön többször járt Petőfi alakjával és verseivel számos alkalommal foglalkozott a művész: 1986-ban (kat. 264), 1992-ben (kat. 344-351, 356, 618-619) és 1998-ban (kat. 408). Több tusrajza azon három Petőfi-vershez kapcsolódik, melyeket a költő Dömsödön írt: *Levél Várady Antalhoz* (kat. 346-348), *Piroslik már a fákon a levél* (kat. 344-345), *Száműztem magamat* (kat. 349). Madách Imre *Az ember tragédiájához* is készített illusztrációkat: ezekből a XV. szín egyik rajza ismert jelenleg, melynek címe Ádám: Uram! Rettentő látások gyötörnek. És nem tudom mi bennök a való (kat. 198).

Bazsonyi közeli barátságot ápolt a kortárs írók és költők egy részével – köztük például Utassy Józseffel, Tamás Menyhérttel, Kiss Dénessel, Büky Attilával, Lázár Ervinnel, Vathy Zsuzsával –, akiknek a verseihez grafikákat készített. Képzőművész barátai főként Eigel István, Patay László, id. Szurcsik János és Kokas Ignác voltak. E művészbártságokat számos dedikált könyv tanúsítja a Bazsonyi–Vecsési házaspárnak a dömsödi nyaralóban lévő könyvtárában (ld. Függelék 3.).⁷³ A versillusztációk közé tartozik például az Utassy József *Veronikon* című verséhez készített tusrajz (kat. 415).⁷⁴ Tamás Menyhért három kötetéhez rajzolt borítóképet az 1980-as évek második felében (kat. 221, 222. 328, 329),⁷⁵ az 1990-es években Kiss Dénes kötete jelent meg Bazsonyi illusztrációival.⁷⁶ Ugyanakkor az ő művészete is megihlette költő barátait, többen írtak róla vagy hozzá verset, így például Utassy József *Egy festőhöz* és Kiss Dénes *B. Aranyinak* (2000) címmel.⁷⁷

31. Bazsonyi Arany: *Életút*, pannó, 1987, Szekszárd, PTE Illyés Gyula Gyakorlóiskola, Alapfokú Művészeti Iskola és Gyakorlóóvoda. László Mária, 2022

32. Bazsonyi Arany: *Emlékező*, gobelin, szőtte: Tímár Kati, 1988, Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, díszterem. Tüskés Anna, 2021

33. Bazsonyi Arany kölesdi kiállításának katalógusa, 1981.

34. A IV. Nemzetközi Festészeti Triennálé Bazsonyi Aranynek adott I. díja, 1982

35. Bazsonyi Arany szófiai kiállításának plakátja, 1983.

Család, barátok, női életút

Bazsonyi munkásságának központi témája minden alkotói korszakában, de ebben a két évtizedben kiemelten a család és a női életút. A téma monumentális megfogalmazása a Szekszárdi Tanítóképző Főiskola Gyakorló Iskolájában 1987-ben készült 18 m²-es Életút című szekko (31. kép),⁷⁸ és a vele rokonítható *Emlékező* című 1988-as gobelin⁷⁹ (ma: Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, 32. kép), amelyhez Bazsonyi tusvázlatot készített (kat. 293). A női életút főbb állomásait (gyermekkor, esküvő, időskor) síkszerűen ábrázoló falképhez képest a szőnyeg sűrítve – a gyermekségre és az esküvőre koncentrálna – ábrázolja a jelentős ikonográfiai hagyománnyal rendelkező témát; közös motívumaik a mátkapár, a virágok és az örök életet jelképező páva. A gobelinen és vázlatán ezeken kívül egy keréken egyensúlyozó fiú és egy fakoronában álló, fehér ruhás lány jelenik meg. Az alakokkal zsúfolt falképpel ellentétben a gobelinen madarakkal és virágokkal behintett vörös háttér előtt lebegnek az alakok. A fán ülő, álló vagy járkáló lányalak Bazsonyi festészete ezen korszakának jellegzetes motívuma, mely a gyermekkori fáramászások emlékét örökíti meg.⁸⁰

Az 1980-as, 90-es évek grafikáin és festményein egyaránt fontos téma az emberi élet fő fordulópontjainak megjelenítése, azon belül kiemelten a női életé: a család, a gyermek születése és halála, a szülők elvesztése és a férj halála. A nőiség, a női lét, a test változásának témája különösen 1982-ben foglalkoztatta. A *Tükör* című tusrajzon (kat. 113) a mezítelen, szépsége teljében lévő nő tükörben nézi testének négy állapotát: a gyönyörű, pózoló nő mellett megjelenik három, egyre töpörödőbb, végül csontvázszerű alak. A grafika témája több száz éves ikonográfiai hagyományt folytat, illetve formál át, melynek talán legismertebb alkotása Hans Baldung Grien (1484/5–1545) *Az ember három életkora halállal* (1540 körül, Prado Múzeum, Madrid) című festménye. A nő családbeli három életszakaszát – gyermek, anya, nagymama – ábrázolja az *Öregszerűvel* című rajz (kat. 105). A férfi és a nő lelki egyesülésének kifejező ábrázolása a *Két fej* című tusrajz (kat. 119), melyen az emberi fej egyik fele női, a másik férfi jegyeket visel. A *Régi képek* című rajz (kat. 124) az idősödő ember emlékeit jeleníti meg a fej körül elhelyezett, bekeretezett képekben: gyermek szülei között, szülők profilképe, magányos felnőtt, esküvői kép, anya gyermekével.

Az asszonyi lét egyik tabutémáját, a magzat vagy kisgyermek halálát több grafikáján tematizálta: az ószövetségi Ráchel történetében (kat. 342) vagy a közeli barátok tragédiáját általános emberi történésként ábrázolva (kat. 603). Az utóbbi rajzon a mezítelen, szemérmét falevelekkel eltakaró férfi és nő feje felett égbe emelkedő, ugyancsak mezítelen gyermek jelenik meg. A gyermek arca alig kivehető a rá és az asszonyra hulló vértől.⁸¹

A búcsúzás, a halál és a temetés számos festmény és grafika témája az 1980-as évek elejétől.⁸² A műcímek néhány esetben teljes névvel, keresztnévvel (pl. *Egon halála*, kat. 323; *Terus néni meghalt*, kat. 335; *Terus néni halála*, kat. 338) vagy kezdőbetűvel (*B. Mester temetése*, kat. 298)

megjelölik, kinek a halála kapcsán készültek. A legtöbb grafika Bazsonyi édesanyjának halálához kapcsolódik 1985–1986-ból. Kővári László (1929–1985) orvos halála két grafikára ihlette 1985 júniusában (kat. 224, 238): mindkettőn portrészzerűen ábrázolta az orvost, az egyikben a halál angyala áll mellette, a másikon közelebbről nem meghatározható túlvilági alakok. Az ötvennégy éves korában elhunyt Ircsik József festőművész – akivel az 1960-as évektől Bazsonyi sokszor együtt állított ki a Szegedi Nyári Tárlaton – halála utáni évben készítette az *Ircsik József emlékére* című rajzát (kat. 288). Az 1988-as *B. Mester temetése* feltehetően Barcsay Jenőhöz kapcsolódik, aki tanára volt a Képzőművészeti Főiskolán, és a Kerepesi temetőben (akkori nevén Mező Imre úti temető) helyezték örök nyugalomra (kat. 298).⁸³ A rajz hangsúlyos eleme a koporsó mellett állók között egy érdemrendeket tartó alak.

Marc Chagall munkássága ugyancsak jelentős szerepet töltött be Bazsonyi művészetében. Erről tanúskodik az orosz-francia festő halálakor, 1985-ben készített két, *Chagall emlékére* című tusrajza (kat. 242-243). Mindkettőn megjelennek Chagall festményeinek jellegzetes motívumai – a hegedű vagy hegedűs, a virágot tartó angyal, birkafej –; központi elemük a ház felett szivárványon ülő, égbe emelkedő művész alakja.

A halál egyetlen békés, dráma nélküli ábrázolása Bazsonyinnál a *Szarkofág* című tusrajz 1987-ből: ifjú pár békésen nyugszik egymás mellett, dekoratív mintákkal borított takaró alatt (kat. 289). A szarkofág oldalán lovak jelennek meg.

A családtagok közül gyakran ábrázolta portrén szüleit és férjét, Vecsési Sándort. Egyetlen grafika ismert, melyen kettejüket együtt jeleníti meg: az 1982-es *Születésnapra* című tusrajz, melyen a férj virágcskrotot nyújt át feleségének (kat. 123). Szembetűnő a komponálás azon sajátossága, hogy az ajándékozó és a csokor áll a középpontban, a megajándékozott arca csak részben látszik. A csokor szalagjának feliratáról tudjuk, hogy Bazsonyi 54. születésnapját örökölte meg a rajzon. Január 17-i születésnapja körül Bazsonyi gyakran készített megemlékező tusrajzot az ünnepről (pl. kat. 244).

Történelmi események

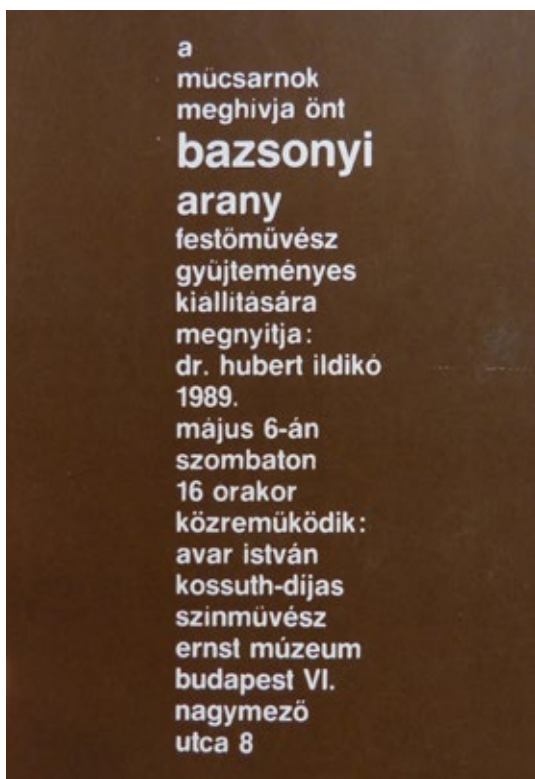
Az 1980-as évek első felében megjelenő tematika a zsidó vallás és történelem néhány motívuma: például *Csillagos napú* (1982, kat. 135), *Chanuka* (1983, kat. 174), *Deportáltak* (1984, kat. 195). Ugyancsak ebben az időszakban foglalkoztatta Bazsonyit a második világháború: e lapokon hangsúlyos motívumok az atomrobbantás, a halottak és az őket siratók (kat. 198, 214, 285). A háború közvetlenül érintette Bazsonyit, műveiben nagyrészt személyes tapasztalatait örökölte meg. Az *Utolsó háború* című tusrajzot (kat. 196) összehasonlítva az azonos című festményrel⁸⁴ nyomon követhető a kompozíció alakulása: a képteret két részre szétválasztó atomrobbanás és a bal oldali jelenet (nőt hátulról karddal

36. A szekszárdi Babits-pályázaton nyert Babits-plakett, 1983

37. A XXV. Szegedi Nyári Tárlaton kapott oklevél és plakett (alkotója Borsos Miklós), 1986

38. Bazsonyi Arany Ernst Múzeumban rendezett kiállításának meghívója, 1989

39. Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor állandó kiállításának megnyitóján a dömsödi Petőfi Ház udvarán, 2001. szeptember 22. Az ülő sorban balról jobbra: Kudar Zsigmondné, ismeretlen, Mőzsi-Szabó István, Kokas Ignác; az első álló sorban balról jobbra: Dr. Berhész Béla és felesége, Szurcsik János, Bazsonyi Arany, Gyapay Ivette; a második álló sorban balról jobbra: Tasnádi Attila, Vecsési Sándor, Avar István, Hock Ferenc. Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

megettámadó katoná) megegyezik, míg a rajz jobb oldalán az alakok száma megduplázódott, és a halottat siratók csoportja könnyebben értelmezhetővé vált. Az *utolsó háború félelme* című tusrajz bal oldalán Bazsonyi gyermekkori falusi emlékei jelennek meg (kat. 285). Az előtérben, a nézőnek háttal álló felnőtt és lány messzi dombtetőről szemléli a falubeli eseményeket, amint halottas menet közeledik a templomhoz. A *Nem messze Hirosimától* című tusrajz halottak fölé boruló két sirató alakot ábrázol (kat. 290). A második világháború kontextusára, a két atom-bomba ledobására csak a cím utal.

A középkori magyar történelem néhány eseménye is témát jelentett Bazsonyinak, így például a vérszerződés *Hét vezér* címmel 1985-ben (kat. 236), I. István és I. László király életének eseményei a naptár, illetve a szentek sorozaton belül, a koronázási palástot hímző Gizella királyné a *Palást* című kompozíción (kat. 406, 443).

A komponálásmód gyakran szürrealisztikus: asszociatív módon egymás mellé társított motívumok jelennek meg, melyek megértése sok esetben nehéz. Jó példa erre a *Nyomok* című 1984-es ceruzarajz, melyen emberi és állati lábnyomok mellett óra, állatfej, virág és egy nőalak látható (kat. 217). Az 1983-as simontornyai önálló kiállításának ismeretelőjében Fecske András így jellemezte Bazsonyi munkásságát: „Képei nem sorolhatók be azon művek közé, amelyek már az első pillanatban közlik alkotójuk állását a nézővel – akár szükséges, akár nem. Bazsonyi munkái nem hivatkoznak dekoratív síkjellegükkel az atmoszférikus megjelenítéssel szemben, nem tüntetnek plasztikus vagy vonalas jellegükkel az egymásba olvadó festőiség ellenében, s nem is ugratják elő a szerkezetet a látvány rovására. Művészetében hiába is keresnénk az efféle ellentétes fogalom párokat. Nála a világ a belülről megélt események szintjén jelenik meg, s ez az álom és ébrenlét közti ihletett állapot határozza meg képeinek jellegzetes formarendjét, nem pedig valamely alkotó módszer ábrázolási sémája.”⁸⁵ Az 1986-os Vásárhelyi Őszi Tárlat egyik kritikusa, Ember Mária szerint: „V. Bazsonyi Arany régebbi munkáin is érzékelhettük már az álomszerűség vonzását, most pedig (a művek címe is jellemző: *Járni a fákon*, illetve *Kilépni a falból*) még inkább látomásáé az, amit elének tár, sok szép részlettel.”⁸⁶

Az 1981–2001 közötti korszakot a szeriális alkotásmód megnövekedett szerepe jellemzi. Ez a két évtized a grafikai életmű legtermékenyebb szakasza: Bazsonyi ekkor fejlesztette ki önálló grafikai formavilágát. Vallásos tárgyú művei közül a legtöbb grafikát a bibliai szenvedéstörténet ihlette. A grafikák egy másik csoportja a családi és baráti kör történeteit, főleg halált, temetést ábrázolja. A család mellett azzal egyenrangú fontosságú téma a természeti táj és a falusi, tanyai környezet, legyen az dunántúli vagy alföldi.

Legjelentősebb külföldi önálló kiállítása e korszak elején volt (33–39. kép). Miután 1982 májusában megnyerte a IV. Nemzetközi Festészeti Triennálé I. díját Szófiában,⁸⁷ a következő év nyarára önálló kiállítást rendezett műveiből a Bolgár Képzőművészek Szövetsége és a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetsége a szófiai Sipka 6. kiállítási galériába.⁸⁸ Sajnálatosan a magyar és a bolgár sajtóban is gyér visszhangja volt.⁸⁹

Az utolsó alkotói korszak 2002–2011

Az ezredforduló fontos változásokat hozott Bazsonyi grafikai munkásságában, melyek alapján új alkotói korszakot lehet elkülöníteni (40–43. kép). Eltűntek alkotótevékenységéből a tematikus sorozatok, és csökkent a grafikák mennyisége. A korszak rajzaiban számvetésre törekszik: a gyermekkori emlékek felidézése mellett az utolsó évtizedben az elmúlásra készül. A gyermekkor faluja jelenik meg először a *Gyulaj* című 1998-as, majd a *Gyulaj térképem* című 2006-os tusrajzán (kat. 422, 515), melyeknek kompozícióját meghatározza a falu H betűre emlékeztető utcahálózata.⁹⁰ A 2006-os rajzon az utcák mentén háztetőket jelző háromszögek sora húzódik mintegy díszítő mintát alkotva, míg a közép-pontban egy angyalszerű alak és a templom áll.

E korszak fontos témája Vörösmarty Mihály költészete, akinek négy verse ihlette meg: *Késő vágy* (kat. 495), *Midőn ezt írtam* (kat. 496, 497) és *Salamon* 2003-ban (kat. 498), *Szép Ilonka* 2009-ben (kat. 521). E rajzok egy része megjelent illusztrációként Vörösmarty verseinek válogatott kötetében 2006-ban.⁹¹

40. Bazsonyi Arany.
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum

41. Vecsési Sándor és Bazsonyi Arany a dömsödi nyaraló ebédlőjében. Fecske András, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei M.

42. Bazsonyi Arany nyergesújfalui kiállításának meghívója, 2004.

43. Bazsonyi Arany műtermében.
Fecske András, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múz.

44. Bazsonyi Arany állandó kiállítása a simontornyai Vármúzeumban, 2009.

45. Bazsonyi Arany állandó kiállítása a simontornyai Vármúzeumban, 2009.

Összegzés

Bazsonyi több művészeti ágban maradandót alkotott: falképek, akvarellek, olajképek, rajzok és versek kerültek ki keze alól. Képzőművészeti alkotásai és költészete gyakran csak együtt érthető, értelmezhető. Fő ihletői tolnai gyermekkora, családja, az átélt történelmi események és mély keresztény hite. Több mint fél évszázados grafikai munkássága tartalmi és esztétikai szempontból egyaránt szerteágazó, és változó intenzitást mutat. Az életmű fontos történelmi, társadalmi, életrajzi tényezője a nehéz pályakezdés. Miután kényszerűen abbahagyta főiskolai tanulmányait, öt évig keveset foglalkozott képzőművészettel. 1957-ben felhagyva a tanítással teljesen képzőművészet felé fordult. Egész életében mély és szoros kapcsolatot tartott fenn nemcsak képzőművészekkel, hanem költőkkel és írókkal, hiszen maga is költő volt. Indulása a realista hódmezővásárhelyi műhelyhez kötődött. Alkotásmódjában az 1970-es évek második felétől közelített a szürrealista asszociatív komponáláshoz. Számos grafikája első látásra nehezen megfejthető, gyakran csak a cím segít valamelyest az értelmezésben. A klasszikus ikonográfiai és motívumtörténeti elemzés ugyan sokat segít számos, főleg a keresztény tematikájú rajzok értelmezésében, azonban ha a képi hagyomány ellenére a cím nem utal vallásos tartalomra, gyakran elbizonytalanodik a néző, elemző, vajon szabad-e keresztény értelmezést tulajdonítani az alkotásnak. Szimbólumai közül a legfontosabb a fán álló gyermek, ami Bazsonyi számára a gyermeki ártatlanság, szabadság kifejezője. Grafikáin gyakran bukkannak fel madarak és virágok, amelyek a nőiesség, a női lét kifejezői.

Ha maradunk a grafika terepén ekkor markánsan megnyilvánuló szürrealista asszociatív módszernél, akkor pl. Almásy Aladár vagy Balla Margit életművének egyidejű etapjai nem tanulás nélkül valók egy olyan hálózat megrajzolásában, melyben Bazsonyi munkáinak helye kijelölhető. Messzire vezetne és nem is volna tán célszerű, mégis csábítónak tűnik utólag szembesíteni az életművet azzal, amiről alkotója láthatólag egyáltalán nem vett tudomást, talán nem is ismerhette azt. Erre egy példa a *Garasos Justicia* című, 1984-es keltezésű lap, háttér-története nem ismert, de valami ilyesmiről, az igazságtétel aprópénzre váltásáról szól Erdély Miklós 1973–74-es *Isten–Isten* című concept-műve (enviroment és akció terv) is. A személyes narráció nagyon eltérő módjai válnak itt láthatóvá.

Bazsonyi bibliai témái lelkiállapot rajzok, amelyben a bűnnel szembesülő hősei feloldozásért kiáltanak. Mi a bűn Bazsonyinnál? Az elhagyott szülőföld, a pusztuló falu, morális értékrend elfeledése. A királyi palást hímzése a festményén sem meseként szerepel, hanem figyelmeztetés a Szent István-i értékrendre.

A tágabb értelemben vett korszak Bazsonyival körülbelül egyidős meseillusztrátorainak, például Reich Károlynak vagy Würtz Ádámnak

rajzi modorával mutat némi rokonságot. Ez talán azért is lehetséges, mivel a Máglya közben ugyanabban az épületben egymás feletti emeleten laktak, és művészetről beszélgettek. A népművészettől (is) ihletett, olykor az iparművészeti jellegű dekoráció felé tartó ornamentális gondolkodás háttérében persze ott van Hincz Gyula (Reich és Würtz főiskolai mestere) sokszorosított grafikai oeuvre-jének mintázata is. Bazsonyi az emberi drámáit nemcsak magára vonatkoztatta, hanem a nemzetre, az emberiségre a mózesi tíz parancsolat alapállásából. Nem akart külső elvárásoknak megfelelni. Moralitása egyre erősebb hangot kapott a bibliai témákat nem illusztráló, hanem saját korára, életére vonatkoztatott átertelmezésével, örök erkölcsiséget felállító mércéjével, a bibliai alapjelentést személyességgel való megtöltésével. Nem kívülről élte át az ó- és újszövetségi történeteket, hanem velük azonosulva (olykor kétségbeesetten) figyelmeztetett mindezek elvesztésére.

Bazsonyi grafikai megoldásai az elbeszélő sűrítésre a keresztény szimbolikában gyökereznek, de azokat gyakran saját korának kereteibe emelte, az alakok kidolgozottsága vagy részletek elnagyoltsága nagy szerepet játszik stílusában. Egy-egy téma éveken keresztül foglalkoztatta, a különböző változatokat sorszámokkal látta el. Grafikai sorozatai teljesen önálló, a festményeitől független alkotások, néhány motívum (pl. házaspár, fán álló gyermek) és fő téma (család, női lét) azonban összekapcsolja őket. Grafikai kapcsolódnak költői életművéhez is egy-egy történet képi ábrázolása révén. Fontos kiemelni a lavírozott tusrajzok jelentős mennyiségét az akvarellek, ceruzarajzok és sokszorosított grafikák viszonylag kis számával szemben.

Az 1960-as és 70-es években főként a falusi életet ábrázolta, de elhatárolódott a vásárhelyi realizmustól, még ha ott állított is ki. Műveit nem a realizmus igényével, nem is realisztikusan, hanem a múltba visszatekintő fájdalommal készítette. Az 1980-as évek elejére bontakozott ki önálló, a festészetével egyenrangú, de attól részben elkülönülő grafikai munkássága. Festészeti és grafikai munkásságának ugyan továbbra is voltak kapcsolódási pontjai – azonos témák, közös motívumok –, az 1980-as évektől a grafika független kifejezésformává vált a művész számára. Az autonóm és alkalmazott grafikák a család, a nőiesség, a keresztény vallás és a magyar irodalom témáinak jegyében születtek. A falusi zsánerképek és tájképek mellett a szakrális képek és a családi élet női szempontú ábrázolásai dominálnak munkásságában. Műveiben jelentős nyomot hagyott a technikai fejlődés, a hidegháborús félelem, ahogy ezt sok művének címe jelzi: *Az utolsó háború*, *Az utolsó virág*, *Az utolsó ölelés*, *Az utolsó harcos* stb.

Grafikai művei jelenleg a múzeumi és önkormányzati gyűjteményeken kívül két épületben láthatók (44–46. kép): a pusztahencsei templom falain egy keresztút sorozat és a lengyeli középiskola dísztermében mintegy húsz darabos válogatás. Mindkét esetben más technikájú műve is látható a térben: a templomban a szentély és a diadalív falképe, a díszteremben gobelin. A monumentális falképein kívül ezen a két helyszínen és dömsödi házukban lehet legjobban megismerni Bazsonyi összetett képzőművészeti munkásságát (47–48. kép).

46. Bazsonyi Arany állandó kiállítása a simontornyai Vármúzeumban, 2009.

47. Bazsonyi Arany műterme a dömsödi nyaralóban. Tüskés Anna, 2021

48. Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor síremléke, Dömsöd. Tüskés Anna, 2021

Jegyzetek

- * A tanulmány korábbi változatán Várkonyi György iránymutató javaslatai alapján dolgoztam tovább.
- 1 Pl. Szigorúan ellenőrzött nyomatok: A magyar sokszorosított grafika 1945–1961 között, szerk. PATAKI GÁBOR, mtársak. MADARÁSZ Györgyi, RÉVÉSZ Emese, Miskolc, HOM – Miskolci Galéria, 2018; „A magyar rajz fiatal mesterei” Szalay Lajos és nemzedéktársai, 1932–1949: A Magyar Nemzeti Galéria és a Miskolci Galéria Városi Művészeti Múzeum közös kiállítása, szerk. BÁN András, ZSÁKOVICS Ferenc, Miskolc, Miskolci Galéria, 2009.
 - 2 Pl. RÉVÉSZ Emese, *Mentés másként: Könyvillusztráció tegnapról mára*, Balatonfüred, Balatonfüred Városért Közalapítvány, 2020; VARGA Emőke, *Az illusztráció a teóriában, a kritikában, az oktatásban*, Budapest, L'Harmattan, 2012; TÜSKÉS Anna, „A cinóber piros madár – Bálint Endre, az illusztrátor”, *Orpheus Noster* 7, 2. sz. (2015) 29-54.
 - 3 Pl. RÉVÉSZ Emese, *Éljen a kérdőjel, vesszen a pont! Réber László, 1920-2001 születésének 100. évfordulójára a művész irodalmi illusztrációiból rendezett kiállítás katalógusa*, Budapest, Budavári Önkormányzat, 2020, 35 p.
 - 4 Pl. RÉVÉSZ Emese, *A művészet kertje: Gross Arnold (1929–2015) művészete*, Budapest, Gross Arnold Kft., 2019, 239 p.; RÉVÉSZ Emese, *Maurer Dóra grafikai munkássága, 1957-1981: Nyomhagyás, nyomtatás*, Budapest, Magyar Képzőművészeti Egyetem – Sumus, 2017, 215 p.
 - 5 HUBERT Ildikó, *Bazsonyi Arany*, Budapest, Hollósy Galéria, 1998; HUBERT Ildikó, „*Tükör által homályosan*” *Bazsonyi Aranyról*, Budapest, Szenal, 2016; Cs. VARGA László, „»Szállok, mint kit csillag hív« Bazsonyi Arany művészetéről”, *Új Ember* 55, 32. sz. (1999. augusztus 8.) 8; HUBERT Ildikó, „Lépünk be együtt Bazsonyi Arany festőművész kapuján!”, *Jel*, 2001. szept. 21-22.
 - 6 BAZSONYI Arany, *Még egyszer hazatérek: Versek*, Budapest, Hollósy Galéria, 2005; BAZSONYI Arany, *Szigorú időrendben: Versek 1963–2010*, szerk. BALATONI Teréz, Budapest, Széphalom – Orpheusz, 2018.
 - 7 *Bazsonyi Arany festőművész kiállítása*, a katalógust összeállította: LOVAS Csilla, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Ozorai Vár, 2002; T. F., „Bazsonyi Arany kiállítása: Közel háromszáz festmény, grafika lett a megyéé”, *Tolnai Népszerűség* 13, 121. sz. (2002. május 27.) 6.
 - 8 Pl. ARTNER Tivadar, *Katalógus bevezető Bazsonyi Arany kiállításához*, Kölesd, 1981; TASNÁDI Attila, „Korkérdések ígézetében”, *Népszava*, 1982. július 9.; CSÁNYI László, „Bazsonyi Arany falképe Szekszárdon”, *Tolna megyei Népszerűség*, 1987. október 10.; FECSKE András: *Katalógus bevezető Bazsonyi Arany kiállításához részletes irodalomjegyzékkel*, Budapest, 1989.
 - 9 Bazsonyi Arany díjait, kitüntetéseit a szekszárdi Wosinsky Mór Megyei Múzeum őrzi.
 - 10 Az 1990-es években főként a Hollósy Galéria forgalmazta Bazsonyi műveit, de esetenként a BÁV Bizományi Kereskedőház és Záloghitel Rt. is. A közelmúltban aukciókon feltűnt művei pl.: Bazsonyi Arany: *Viadukt* (1971), Képcsarnok aukció, Millennium Center Aula, Budapest, 2010, 13. tétel.; Bazsonyi Arany: *Halászhok*, Amor del Arte Kft. 2020-XIII. Online Aukció, 67. tétel; Bazsonyi Arany: *Enteriőr nyitott ajtóval*, 1980-as évek, Kieselbach Galéria; Bazsonyi Arany, akvarell, Savaria Galéria.
 - 11 Ismeretlen helyen pl. *Rügyfakadás* c. tusrajza, közölve: LOSONCI Miklós, „A festmény szelíd hatalma”, *Népszava* 108, 21. sz. (1980. január 26.) 8.
 - 12 Balatoni Teréz, Hubert Ildikó, Rühl Gizella, Szelestei Nagy László. Köszönöm munkám támogatását Kontsek Ildikónak, az esztergomi Keresztény Múzeum igazgatójának, Ódor Jánosnak és Lovas Csillának, a szekszárdi Wosinsky Mór Megyei Múzeum igazgatójának és osztályvezető főmúzeológusának, Várhegyi Juditnak, a lengyeli Apponyi Sándor Mezőgazdasági Technikum Szakképző Iskola és Kollégium gazdasági csoportvezetőjének,

- Barkóczi Ákosnak, a miskolci Herman Ottó Múzeum múzeológusának, Lukács Ágotának, a budapesti Petőfi Irodalmi Múzeum munkatársának, Rühl Gizellának, a Tolna megyei kortárs művészek gyűjtőjének, Tokai Andrásnak, a Magyar Nemzeti Galéria munkatársának, Cseh Péter Mihály pusztahencsei plébánosnak, Vass Ilonának, a dömsödi Petőfi ház munkatársának, Bernátsky Ferencnek, a hódmezővásárhelyi Tornyai János Múzeum muzeológusának.
- 13 Bazsonyi Arany és családjának személyi anyagát és dokumentumait a szekszárdi Wosinsky Mór Megyei Múzeum őrzi. Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor írásos hagyatékát a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtár és Információs Központ Kézirattára őrzi, 2045 után válik kutathatóvá. A zárolás a művészek leszármazottainak védelmében történt, nehogy bárkit sértsen a levelezésükben leírt vélekedés. Lásd: HUBERT 2016, 19.
- 14 (B.-Sz.), „Szombat délután Pusztahencsén”, *Nők Lapja* 5. évf. (1953. június 4.) 13.
- 15 Vecsésiről lásd pl.: LOSONCI Miklós, „Vecsési Sándor festői életműve”, *Dunakanyar* 23, 4. sz. (1987) 60-61.
- 16 Pl. Tolna megyei és onnan elszármazott művészek kiállításán Szekszárd testvérvárosában, a bezons-i Salle Romain Rolland-ban. s.n., „Tolna megyei művészek: Siker Franciaországban”, *Tolna megyei Népiújság* 23, 110. sz. (1973. május 13.) 16.
- 17 Főiskolai tevékenységéről: ZSÁKOVICS Ferenc, „Szubjektív bevezető egy »megtalált« rajzgyűjteményhez”, in *A rajzművészet mesterei 1896-1946: Modern magyar rajzok és akvarellek a Magyar Képzőművészeti Egyetem és a Magyar Nemzeti Galéria gyűjteményéből*, Budapest, Magyar Képzőművészeti Egyetem, 2012, 7-12; RÉVÉSZ Emese, „Fametszéstől a monitorig: A művészi grafika oktatása a Magyar Képzőművészeti Egyetemen”, in RÉVÉSZ Emese, *Firkaforradalom: Válogatott írások a grafikáról*, Budapest, Új Művészet, 2019, 235-236 (232-244).
- 18 BOLVÁRI-TAKÁCS Gábor, „Művészetpolitika a Rákosi-korszakban”, *Zempléni Múzsza* 9, 4. sz. (2011) 31-48.
- 19 AKNAI Katalin – MERHÁN Orsolya, „A Fiatal Képzőművészek Stúdiójának története 1958–1978”, in *A második nyilvánosság: XX. századi magyar művészet*, szerk. JOLSVAI Júlia, Budapest, Enciklopédia, 2002, 201-227.
- 20 RÓZSA Gyula, „Fiatalkor a Máglya közből: Látogatások az angyalföldi művésztelepen”, *Népszabadság* 22, 302. sz. (1964. december 25.) 20; (cs), „Műtermek – régi gondokkal”, *Angyalföld* 11, 1. sz. (1986. április) 14.
- 21 KISS Lajos, *Vásárhelyi művészélet*, bev. POGÁNY Ö. Gábor, Budapest, Képzőműv. Alap, 1957; DÖMÖTÖR János, „Kulturális műhely és közösségteremtés”, in *Egyén – közösség: gyűjtemény a TIT Szegedi XVII. Művelődéstudományi Nyári Egyetemének előadásaiból* 17 (1988) 181-185 (172-185).
- 22 KOVALOVSKY Márta, „»Jég és aszály közt játszi évszak« A hatvanas évek”, in *A második nyilvánosság: XX. századi magyar művészet*, szerk. JOLSVAI Júlia, Budapest, Enciklopédia, 2002, 177-178 (171-199).
- 23 SZABÓ Sándor, „»In memoriam Kohán György« Megnyílt a Hatvani Galéria budapesti kiállítása”, *Csongrád Megyei Hírlap* 24, 57. sz. (1979. március 9.) 4.
- 24 s.n., „Az ideji Tornyai-plakettes: V. Bazsonyi Arany”, *Csongrád Megyei Hírlap* 24, 236. sz. (1979. október 9.) 3.
- 25 *IV. Vásárhelyi Őszi Tárlat*, Hódmezővásárhely, Tornyai János Múzeum, 1957.
- 26 Az utak során készített fényképek a dömsödi Bazsonyi–Vecsési nyaralóban találhatóak.
- 27 Pl. *Bulgáriai emlék* című festménye és *Rilai kolostor* című tusrajza.
- 28 *Valóság* 4, 4. sz. (1961. július) 122.
- 29 *Új írás* 1, 5. sz. (1961. július) 389.
- 30 Kritikák: SZÍJ Rezső, „V. Bazsonyi Arany”, *Alföld* 15, 10. sz. (1964) 952; ARTNER Tivadar, „Bemutatjuk Bazsonyi Aranyt”, *Esti Hírlap* 9, 234. sz. (1964. október 5.) 2; RITLY Valéria, „V. Bazsonyi Arany kiállítása a Fényes Adolf teremben”, *Magyar Nemzet* 20, 232. sz. (1964. október 3.) 4.

- 31 s.n., „Önigazolásunk a nyilvánosság figyelme, ítélete”, *Népszava* 102, 301. sz. (1974. december 25.) 22.
- 32 Az 1964. októberi Fényes Adolf teremben rendezett önálló kiállításán szerepelt egy illusztráció Déry Tibor *G. A. úr X-ben* című regényéhez, de ez ma nem ismert.
- 33 LAKATOS Menyhért, *A hosszú éjszakák meséi / A paramisák ivadékai*, Budapest, Szépirodalmi, 1979.
- 34 Az 1965-ös hódmezővásárhelyi férjével közös kiállítás kritikái: DÖMÖTÖR János, „V. Bazsonyi Arany és Vecsési Sándorfestőművészek kiállítása Vásárhelyen”, *Csongrád Megyei Hírlap* 10, 62. sz. (1965. március 14.) 4.
- 35 Szíj Rezső, „V. Bazsonyi Arany művészetéről”, *Művészet* 7, 1. sz. (1966) 35-36.
- 36 *14. Vásárhelyi őszi tárlat*, Hódmezővásárhely, Tornyai János Múzeum, 1967, 5-7, 97-98. tétel.
- 37 LOSONCI Miklós, „Bazsonyi Arany festői világa”, *Művészet* 13, 7. sz. (1972) 32-33.
- 38 *V. Bazsonyi Arany festőművész kiállítása*, rendezte BARANYI Judit, bev. LOSONCI Miklós, Budapest, Műcsarnok, 1972. Kritikák: VADAS József, „Idillek, vallomások”, *Élet és Irodalom* 16, 47. sz. (1972. nov. 18.) 12.; HORVÁTH Béla, „Kiállítási jegyzetek”, *Művészet* 14, 1. sz. (1973) 6-7, 44; NAGY Zoltán, „V. Bazsonyi Arany és Beck Judit”, *Népszabadság* 30, 269. sz. (1972. november 15.) 7.
- 39 SZABÓ Endre, „V. Bazsonyi Arany tárlata Vásárhelyen”, *Csongrád Megyei Hírlap* 17, 301. sz. (1972. december 22.) 4.
- 40 KISS Dénes, „Festők – nyáron”, *Népszava* 113, 195. sz. (1985. augusztus 21.) 6.
- 41 Megnyitó beszéd: RAFFAY Béla, „Három művész kiállítása” [Bazsonyi Arany, Patay László és Vecsési Sándor], *Dunakanyar* 18, 2. sz. (1982) 30-31.
- 42 LOSONCI Miklós, *A Duna három festője: V. Bazsonyi, Patay, Vecsési*, Ráckevei Járási Füzetek IX., Ráckeve, J. Pártbiz. – J. Tcs., 1982.
- 43 Részletes leírása Bazsonyi Benedetta nővérhez írt levelében olvasható: HUBERT 2016, 39-40.
- 44 1975-ben Bazsonyi felkérést kapott a Kulturális Minisztériumtól (Budapest, 1975. jún. 30., Csorba Géza oszt. vez.), hogy küldjön két alkotást a Mahila Imdac Comité nőszervezet által 1975 novemberében Indiában (Delhi) megrendezendő nemzetközi női művészeti kiállításra.
- 45 Kritika: SZÉKELY András, „Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor kiállítása”, *Új Tükör* 14, 39. sz. (1977. szeptember 25.) 3. Rá reagáló cikkek: SZILÁGYI Miklós és BORBÉLY Károly nyílt levele: *Új Tükör* 14, 49. sz. (1977. december 4.) 45.
- 46 *Dömsödi emlékezet*, szerk. D. NAGY Judit, SZABÓ Andrea, STEIN János, ill. BAZSONYI Arany, Dömsöd–Kiskőrös, Dömsöd nagyközség Önkormányzata–Petőfi Sándor Társaság, 1992.
- 47 Pl.: III. Országos Rajzbiennálé, Salgótarján, 1986; VI. Országos Rajzbiennálé, Nógrádi Történeti Múzeum, Salgótarján, 1992.
- 48 csorba [CSORBA Mária], „Őrizni a fényt...”, *Pesti Műsor* 32, 17. sz. (1983. április 27.) 69.
- 49 ABA Judit, „A régi ablak emlékére”, *Pesti Műsor* 32, 39. sz. (1983. szeptember 28.) 68.
- 50 Kritika: LOSONCZI Miklós, „Festészet a humánus igézetében”, *Népszava* 112, 234. sz. (1984. október 5.) 6.
- 51 Kritikák: CSORBA Mária, „Ernst Múzeum: »...megfesteni ezt a költészetté átlényegült valóságot«, *Pesti Műsor* 38, 20. sz. (1989. május 17.) 50; TASNÁDI Attila, „Kilépni a falból: Bazsonyi Arany életmű-kiállításáról”, *Népszava* 117, 122. sz. (1989. május 26.) 6; LOSONCI Miklós, „A csillag festőköltője”, *Pest Megyei Hírlap* 33, 108. sz. (1989. május 10.) 4.
- 52 Tavaszi Tárlat, Soroksár, Galéra '13, 2000.
- 53 Említi: VATHY Zsuzsa, „Máglya köz”, *Magyar Nemzet* 61, 291. sz. (1998. december 12.) 9.
- 54 KRATOCHWILL Mimi, „Bazsonyi-Biblia”, *Vasárnapi Hírek* 6, 42. sz. (1990. október 22.) 9. A falkép bíráló bizottsága, szakértői a Képző- és Iparművészeti Lektorátus részéről: Mőzsi Szabó István, Patay László, Dárday Nikolett.
- 55 Közölve pl. HUBERT 1998, 39. kép.
- 56 *Első Festészeti Biennálé*, Csepel, Iskola Galéria, 1988, 5.

- 57 A grafikát és a secco képét együtt közli: Kiss Dénes, „Emlékek napfényben”, *Új Magyarország, Húsvéti magazin* 3, 84. sz. (1993. április 10) 20.
- 58 Vö. HUBERT 1998, 36-37.
- 59 Nem ismert közgyűjteményben őrzött példánya, a sorozat 2. darabját kiállította: *I. Országos Rajzbiennálé*, Salgótarján, 1982, 28. Öt tagja közölve: HUBERT 1998, 74–78. kép.
- 60 BAZSONYI 2018, 89.
- 61 BAZSONYI 2018, 95.
- 62 DECSI KISS János, „Ég és föld között: Bazsonyi Arany festményei előtt”, *Tolna Megyei Népújság* 39, 250. sz. (1989. október 21.): 7.
- 63 Erről ld. Tüskés Tibor, Losonci Miklós és Bazsonyi Arany levelezését a szekszárdi Wosinsky Mór Megyei Múzeum Bazsonyi-hagyatékában: dokumentumok, 20-21. tétel.
- 64 TAMÁS Menyhért, „Festő az időben: Bazsonyi Arany műveihez”, *Hitel* 14. évf. 7. sz. (2001) 53-54.
- 65 Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2002.055. Közölve: FECSKE András, „Arcképvázlat egy művészről”, *Helyiipar és Városgazdaság* 33, 1. sz. (1984) 7.
- 66 S[IMON] Gy. F[erenc], „Bazsonyi Arany: Kapu”, *Képes Újság* 22, 11. sz. (1981. március 14.) 13.
- 67 Műtárgyjegyzék: *Száz éve született Babits Mihály: Országos Képzőművészeti Pályázat* 1983, 38.
- 68 Megjelent belőlük: *Főhajtás Babits Mihály centenáriumán*, összeáll, és bev.: BODRI Ferenc, Esztergom, 1983.
- 69 Pl. E. NAGY Lajos, „Babits-pályázat, Esztergom, Vármúzeum”, *Új Tükör* 21, 20. sz. (1984. május 13.) 4.
- 70 S[IMON] Gy. F[erenc], „Bazsonyi Arany: Babits-variációk”, *Képes Újság* 25, 8. sz. (1984. február 25.) 13.
- 71 *IV. Országos Rajzbiennálé*, Salgótarján, 1988, 22; *Magyar Fórum* 3, 24. sz. (1991. június 13.) 9.
- 72 BAZSONYI 2018, 126-127.
- 73 A dedikációk a találkozások és barátságok megismerésén kívül egyes, kevéssé dokumentált kiállítás időpontjának pontosításában is segítettek.
- 74 A vers megjelent pl.: *Hitel* 11, 7. sz. (1998) 31-32.
- 75 TAMÁS Menyhért, *Előcsend: regény léptekre, ajtónyílásra és madaras ébredésre*, kötés, borító: Bazsonyi Arany, Budapest, Szépirodalmi, 1986; TAMÁS Menyhért, *Balbina: regény*, borító- és kötéstervezés: Bazsonyi Arany, Budapest, Szépirodalmi, 1987; TAMÁS Menyhért, *Forradások*, borító- és kötéstervezés: Bazsonyi Arany, Budapest, Szépirodalmi, 1989.
- 76 KISS Dénes, *Föltámadnék én is*, ill. Bazsonyi Arany, Budapest, Magyar Írókamara, 1995.
- 77 Utassy verse megjelent pl.: *Hitel* 11, 7. sz. (1998) 33.
- 78 CSÁNYI László, „Bazsonyi Arany falképe Szekszárdon”, *Tolna Megyei Népújság* 37, 239. sz. (1987. október 10.) 11.
- 79 Kiállítva pl. Ferenczy Béni tiszteletére rendezett kiállítás, Vigadó Galéria, Budapest, 1991.
- 80 Pl. *Járni a fákon* c. olajtempera 90 x 120 cm kép. Ld. erről a motívumról: BAZSONYI Arany, „Járni a fákon”, in BAZSONYI Arany, *Vallomás versben és prózában*, Budapest, Szenal, 2000, 10.
- 81 A Bazsonyi–Vecsési házaspár életének nagy tragédiájaként élte meg, hogy nem lehetett gyerekük. Az 1956-os forradalom napjaiban a várandós Bazsonyi bekerült a Rókus kórházba, ahová a sebesülteket is vitték. Nagy beteg volt, félig lázálomban élte át a napokat. Még a pincében is sebesültek feküdtek. Igen vékony testalkatú volt, és szorongó alkatú is. Mindketten nagyon szerették a gyerekeket, tizennyolc keresztgyerekük volt.
- 82 Festményeken pl. *Osza Hajnal halálára*, Miskolci Téli Tárlat, Miskolci Galéria, 1978.
- 83 s.n., „Eltemették Barcsay Jenőt”, *Népszabadság* 46, 89. sz. (1988. április 15.) 7. Barcsay gyászjelentése megtalálható a dömsödi Bazsonyi–Vecsési nyaraló könyvtárában.

- 84 Kiállítva és közölve: *40 alkotó év – képzőművészeti kiállítás, Múcsarnok*, szerk. BERE CZKY Lóránd és DÉVÉNYI István, Budapest, Múcsarnok, 1985, 15.
- 85 FECSKE András, „Bazsonyi Arany Festményei: Simontornyai Vár”, *Új Tükör* 20, 34. sz. (1983. augusztus 21.): 3-4.
- 86 EMBER Mária, „Választott változatlanóságok és változások: Jegyzetek a Vásárhelyi Őszi Tárlatról”, *Magyar Nemzet* 49, 290 (1986. december 10.): 4.
- 87 s.n., „Napi krónika: Boncso Pencsev Mitev, Bulgária budapesti nagykövete...” [A Bolgár Képzőművészeti Szövetség díját kapta Bazsonyi Arany], *Magyar Nemzet* 38, 127. sz. (1982. június 2.) 6; Tasnádi Attila, „Korkérdések ígészetében: Jegyzetek a szófiai realista triennáléről”, *Népszava* 110, 159. sz. (1982. július 9.) 6.
- 88 A szófiai kiállítási plakát több példányát őrzí a dömsödi Bazsonyi–Vecsési-nyaraló. A plakát szövegének átírását és fordítását köszönöm Kertész Lászlónak. Eredeti szövege: Arani Bazsoni izlozsba zsvopisz Szajuz na balgarszkite hudozsnici Szajuz na ungarszkite hudozsnici i prilozsnici juli -avguszt 1983 izlozsbena galerija Sipka 6. Szofija. Magyar fordítása: Bazsonyi Arany festőművész kiállítása Bolgár Képzőművészek Szövetsége Magyar Képző- és Iparművészek Szövetsége július-augusztus 1983 kiállítási galéria Sipka 6. Szófia.
- 89 *Narodna Kultura* (Népi kultúra) bolgár újság, 1983. júli 22., 10; *Nouvelles de Sofia* (Szófiai hírek), francia nyelvű bolgár újság; *Sofia News* (Szófiai hírek) angol nyelvű bolgár újság, 1983. júl. 20., 10; *Sofioter Nachrichten* (Szófiai hírek) német nyelvű bolgár újság, 1983. július 20., 10.
- 90 Ld. erről: BAZSONYI Arany, „Gyulaj”, in BAZSONYI 2000, 2-6.
- 91 VÖRÖSMARTY Mihály, *Remény s emlékezet: Válogatott művek* [két nyelvű, magyar–bolgár könyv], összeáll. és ford. Gencso Hrisztov, ill. Bazsonyi Arany, Budapest, Hollósy Galéria, 2006.

Függelék

1. Bazsonyi Arany díjai, elismerései

- 1965 Balatoni Nyári Tárlat, díj
- 1969 X. Szegedi Nyári Tárlat, fődíj
- 1974 IV. Egri Országos Akvarell Biennálé, nívódíj, oklevél és plakett (alkotója Kiss Nagy András), Eger, 1974. augusztus 20.
- 1976 VIII. Balatoni Nyári Tárlat, nívódíj, Keszthely, 1976. július 17.
- 1978 Honvédelmünk, hadseregünk képzőművészeti pályázat, III. díj, Budapest, Honvédelmi Minisztérium, 1978. november 10.
- 1979 Magyar Tájak III. Országos Tájfestészeti Biennálé, In memoriam Kohán György-emlékérem, Magyar Nemzeti Galéria, Budapest, 1979. március
- 1979 Őszi Tárlat: Tornyai János-plakett (alkotója Szabó Iván)
- 1979 Jubileumi Vásárhelyi Őszi tárlat, Budapest, Múcsarnok, plakett (alkotója Klígl Sándor)
- 1980 Magyar Tájak IV. Országos Tájkép Biennálé, Hatvani Galéria, bronzdiploma, Hatvan, 1980. november 22.
- 1982 IV. Nemzetközi Festészeti Triennálé I. díj, Szófia, 1982. május 9.
- 1983 Babits-pályázat, Babits-plakett, Szekszárd
- 1984 Magyar Tájak VI. Országos Tájfestészeti Biennálé, Hatvani Galéria, bronzdiploma, Hatvan, 1984. november 24.
- 1984 Mai Magyar Képzőművészet 25. kiállítás, Kölesd, oklevél, 1984. szeptember 28.
- 1985 Mezőgazdaság a képzőművészetben című pályázat, III. díj, Budapest, Magyar Mezőgazdasági Múzeum, 1985. július 3.
- 1986 XXV. Szegedi Nyári Tárlat, oklevél és plakett (alkotója Borsos Miklós), 1986. július 20.
- 1986 XXXIII. Vásárhelyi Őszi Tárlat, Emléklap, Rákóczi MTSZ munkajutalom, Hódmezővásárhely, 1986. október 5.
- 1987 Szocialista Kultúráért a közművelődésben végzett kiváló munkáért kitüntetés, 1987. szeptember 10.
- 1988 I. Festészeti Biennálé, Csepel Iskola Galéria, Magyar Úttörők Szövetsége díj, Budapest, 1988. március 14.
- 1989 36. Vásárhelyi Őszi Tárlat, Alföldi Porcelángyár díja, emléklap, Hódmezővásárhely, Tornyai János Múzeum 1989. szeptember 20.
- 1989 A Menedékbizottság és a Magyar Képzőművészek Szövetsége, Emléklap a romániai menekültek segítéséért, Budapest, 1989. február 18.
- 1991 Arcok és sorsok VIII. Országos Portré Biennálé, Hatvani Galéria, ezüstdiploma, Hatvan, 1991. november 23.
- 1994 Babits Mihály-díj, oklevél és plakett (alkotója Farkas Pál), Szekszárd, 1994. augusztus 20.
- 1996 Magyar Tájak XII. Országos Tájfestészeti Biennálé, Hatvani Galéria, diploma, Hatvan, 1996. november 30.

- 1997** Arcok és sorsok XI. Országos Portré Biennálé, Hatvani Galéria, diploma, Hatvan, 1997. november 29.
- 1998** Pro Pátria Gyulaj díszpolgári oklevél, Gyulaj, 1998. április
- 2000** Magyar Tájak XIV. Országos Tájékp Biennálé, Hatvani Galéria, ezüstdiploma, Hatvan, 2000. október 21.
- 2000** Tavaszi Tárlat, Galéria '13, Soroksár, festészeti díj, plakett (alkotója Budahelyi Tibor), Soroksár, 2000. március
- 2001** Dömsödéért Emlékérem (alkotója Fűz Veronika) közművelődésért kategóriában
- 2009** Pusztahencse díszpolgári cím, Pusztahencse, 2009. július 4.

2. Bazsonyi Arany önálló kiállításainak jegyzéke

- 1964. szeptember 25.–október 18.:**
Budapest, Fényes Adolf terem, megnyitotta Szij Rezső (önálló)
- 1965. február 28.–március 25.:**
Hódmezővásárhely, megnyitotta Dömötör János (Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor kiállítása)
- 1970. augusztus 19.–szeptember:**
Ráckeve, Savoyai kastély (Bazsonyi Arany, Patay László és Vecsési Sándor kiállítása)
- 1972. október 27.–november 19.:**
Budapest, Múcsarnok
- 1972. december 17.–1973. január 7.:**
Hódmezővásárhely, Tornyai János Múzeum, megnyitotta Losonczy Miklós (önálló)
- 1975. október 26.–november 18.:**
Szekszárd, Béri Balogh Ádám Megyei Múzeum, megnyitotta Tamás Menyhért és Bencze László (Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor kiállítása)
- 1977. szeptember 11.–december:**
Dömsöd, Művelődési Ház (Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor kiállítása)
- 1977. december 2–9.:**
Budapest, József Attila Színház (önálló)
- 1978. szeptember 18–24.:**
Heves, Móricz Zsigmond Járasi Művelődési Központ (Bazsonyi Arany, ifj. Blaskó János és Vecsési Sándor kiállítása)
- 1981. május 15–31.:**
Kölesd, Kossuth művelődési ház, megnyitotta: Fertőszögi Béláné (önálló)
- 1982. szeptember 25.–november:**
Ráckeve, Savoyai kastély (Bazsonyi Arany, Patay László és Vecsési Sándor kiállítása)
- 1983. április 29.–szeptember 6.:**
Simontornya, Vármúzeum (önálló)
- 1983. szeptember 26.–október 14.:**
Budapest, Csepel, Iskola Galéria, Budapesti művészeti Hetek keretében, megnyitotta Fecske András (önálló)
- 1983. július–augusztus:**
Szófia (Bulgária), Sipka 6. kiállítási galéria, a Bolgár Képzőművészek Szövetsége és a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetsége közös szervezésében (önálló)

1984. augusztus 17.–október 25.:

Szekszárd, Művészetek Háza (Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor kiállítása)

1985. március 18.–március 31.:

Nagydorog, Művelődési Ház, megnyitotta Szabó Géza (Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor kiállítása)

1989. május 6.–június 4.:

Budapest, Ernst Múzeum, rendezte Havas Valéria, megnyitotta Hubert Ildikó (önálló)

1989. augusztus 6.–szeptember 4.:

Kalocsa, Művelődési Központ, Ifjúsági és Úttörőház, Városi Kiállítóterem, megnyitotta Patay László (önálló)

1989. október 15.–november 6.:

Hőgyész, Művelődési Ház, megnyitotta Hubert Ildikó és Tamás Menyhért (önálló)

1992. szeptember 18.–december:

Dömsöd, Művelődési Ház, megnyitotta Hubert Ildikó

1994. szeptember 24.:

Gyulaj, Római katolikus plébánia, megnyitotta Ördög Ferenc és Hubert Ildikó (önálló)

1998. május 1.–június 2.:

Szekszárd, Művészetek Háza, rendezte Havas Valéria, megnyitotta Hubert Ildikó (önálló kiállítás)

2000. június 18.–július:

Ráckeve, Városi Képtár, megnyitotta Hubert Ildikó (önálló kiállítás)

2001. szeptember 22.–:

Dömsöd, Petőfi Ház, megnyitotta Szelestei Nagy László (Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor állandó kiállítása)

2001. május 3–27.:

Budapest, Soroksár, Galéria '13, megnyitotta Hubert Ildikó (önálló)

2001. június 3–10.:

Pusztahencse, Általános Iskola, megnyitotta: Balatoni Teréz (Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor kiállítása)

2002. május 25.–2008.:

Ozora, vár, megnyitotta Hubert Ildikó (állandó kiállítás)

2004. július 3.–szeptember 10.:

Nyergesújfalu, Polgármesteri Hivatal Kernstok Galéria, megnyitotta Hubert Ildikó (önálló kiállítás)

2009. július 3.–augusztus:

Pusztahencse, teleház (önálló kiállítás)

2009–:

Simontornya, Vármúzeum, megnyitotta Hubert Ildikó (állandó kiállítás)

2011. szeptember 11.–23.:

Dömsöd, Református Gyülekezeti Ház, Nagyterem, rendezte Vass Ilona, megnyitotta Hubert Ildikó (Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor kiállítása)

2012. október 7.–november 30.:

Esztergom, Keresztény Múzeum, megnyitotta Hubert Ildikó (önálló kiállítás)

2018. január 13.–február 26.:

Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Vármegyeháza kiállítóterme, rendezte: Lovas Csilla, megnyitotta: Hubert Ildikó (önálló kiállítás)

3. Dedikált könyvek Bazsonyi Arany és Vecsési Sándor könyvtárában

Azokat a Bazsonyi Aranyak és/vagy Vecsési Sándornak szóló dedikációkat (rövidítve: D) ismertetem, melyek írója a könyvek szerzője, fordítója, szerkesztője, elő- vagy utószóírója, néhány esetben az alkotó, akiről a könyv szól, akinek a képzőművészeti alkotásait a kötet tartalmazza, vagy akihez a kiadvány valamilyen módon kapcsolódik. A dedikált nyolcanhárom kiadvány fő tematikája a magyar irodalom, képzőművészet és művészettörténet. A dedikációkból megismerhető kapcsolatok és találkozások számos ponton kiegészítik Bazsonyi Arany életrajzából és a róla szóló híradásokból, kritikákból feltérképezhető irodalmi, képzőművészeti tájékozódását. Néhány kapcsolatra kizárólag ezekből az ajánlásokból lehet következtetni. A dedikációkat és a könyvek címléírását a jegyzék az ajánlások író személyek nevének betűrendjében, az egy szerzőtől származó két vagy több bejegyzést a könyvek megjelenésének időrendjében tartalmazza.

A

ARTNER Tivadar, *A reneszánsz művészete*, Budapest, Móra, 1965. D: Aranyak és Sanyinak szeretettel Artner Bp. 65. nov. 20-án

ARTNER Tivadar, *Ló és lovas a művészetben*, Budapest, Corvina, 1982. D: Vecsésiéknek baráti szeretettel, Artner T. Bp. 82. karácsonyán

ARTNER Tivadar, „Emlékezés Mindszenty József-re”, *Vigilia* 1993/8. D: Aranyak és Sanyinak szeretettel Artner Bp. 93. szept.

Á

ÁGH István, *A madár visszajár, Dani uraságnak*, Szekszárd, Babits, 2001. D: Bazsonyi Aranyak és Vecsési Sándornak nagy szeretettel ajánlom Ágh István 2002. február 15.

B

BAJOR NAGY Ernő, *Minden nap érettségi*, Budapest, Kozmosz, 1983. D: Aranyak és Sanyinak véletlen támadt, de korántsem véletlen barátsággal Bajor Nagy Ernő 1983. június 20-án

BALIPAP Ferenc, *Ahová hazaérünk: Ezredvégi verses emlékező napló szülőfalumnak*, 2000. D: Bazsonyi Aranyak, kedves falubelimnek, aki művészi munkásságával, életművével nagyszerűen emelte szülőfalunkat, Gyulajt, igaz szeretettel, tisztelettel és őszinte köszönettel Balipap Ferenc

BALIPAP Ferenc, *A múlt örök: Normandiai anzixok, párizsi csatangelések*, Szekszárd, Babits, 2009. D: A bennünk élő örök gyulaji emlékek mellé sok szeretettel, barátsággal és köszönettel Bazsonyi Aranyak és Vecsési Sándornak Balipap Ferenc 2008. karácsonyára

HANN Ferenc, *Balog László: Beszélgetés a művésszel*, Szentendre, Szentendrei Képtár, 1990. D: Sanyinak és Aranyak barátsággal Balogh László

BENEDECZKY István, *Bűneset nem történt*, Budapest, Biró, 2004. D: Bazsonyi Aranyak és Vecsési Sándornak tisztelettel és szívélyes barátsággal: A Szerző Lengyel, 2005. V. 25.

ASZALÓS Endre, *Breznay József*, Budapest, Képzőművészeti, 1982. D: Bazsonyi Aranyak és Vecsési Sándornak nagyrabecsüléssel szeretettel Breznay József Bp. 1982. júl. 27.

Művészeti tárló: Népművészeti Baráti Kör, szerk. biz. tagjai: BUCZKÓ Imre, FODOR István, HALÁSZ Péter, HARANGOZÓ József, MÁTÉNÉ SZABÓ Mária, Budapest, Hazafias Népfőnt XIV. kerületi Bizottsága, 1987. D: Vecsési Sándor festőművészeknek, tisztelettel és barátsággal Buczkó Imre

Cs

Szent művészet: Tanulmányok az ars sacra köréből, vál. és szerk. Cs. VARGA István, Budapest, Xénia, 1994. D: Vecsési Sándornak – Bazsonyi Aranyak, nagyrabecsüléssel, szeretettel: Cs. Varga István Bp., '97. ápr. 28.

CSIKI László, *A keresztelő*, Békéscsaba, Tevan, 1993. D: Vecsési Sándornak, műtermében, szeretettel: Csiki László 1995. szept. 13.

D

Deák Ilona festőművész, Budapest, Deák Ilona, 1996. D: Aranynak és Sándornak sok szeretettel Ili 2001 tavasz

F

FECSKE András, *Írás a falon: Esszé(k)novellák*, Budapest, Hungarovox, 2013. D: Sanyinak, aki lényegében társszerzője is ennek a könyvnek szeretettel András 13.06.06.

Költőnk és korunk: Tanulmányok József Attiláról I., szerk. FENYŐ D. György – GELNICZKY György, Budapest, Országos Pedagógiai Intézet, 1983. D: Bazsonyi Aranynak és Vecsési Sándornak sok szeretettel és tisztelettel Fenyő D. György Budapest, 1986. március 23.

G

Tizenkilenc nyarán: Három kisregény: BISTEY András: Élt itt egy ember, GALABÁRDI Zoltán: *Egyszeregy*, BERTHA Bulcsu: *Át a Styx folyón*, Budapest, Zrínyi, 1984. D: Aranynak és Sándornak barátsággal. Zoltán 1984. III. 24.

GALABÁRDI Zoltán, *Sírfelirat*, Budapest, Magvető, 1986. D: Aranynak és Sándornak tetétlen barátsággal Galabárdi Zoltán 1986. V. 1.

GALABÁRDI Zoltán, *Hajsza – háttérrel, Elbeszélések*, Budapest, Zrínyi, 1986. D: Aranynak és Sándornak baráti szeretettel. Zoltán Dömsöd, 1987. I. 2.

GERŐ János, *Tankok és királyok, Három kisregény*, Népszava, 1985. D: Vecsési Sándornak, a „lelki rokonomnak” jó szívvel ajánlom: Gerő János Bpest, 1985. június 10.

Gy

GYURKOVICS Tibor, *Apa csak 1 van*, rajz: KÁDÁR János Miklós, Budapest, Móra, 1987. D: Aranynak, Sándornak szeretettel: Gyurkovics Tibor és Kádár János Miklós 87. dec.

H

HÍVES György, *Lukanénye a honfoglalástól napjainkig*, Nenice, s.n., 1996. D: Vecsési Sándor művész úrnak őszinte szeretettel és tisztelettel Híves György Lukanényén 1996. júl. 25-én

HUBERT Ildikó, *Sóvári Soós Kristóf (1566–1620) és művei*, Budapest, Teológiai Irodalmi Egyesület, 2000. D: Bazsonyi Aranynak és Vecsési Sándornak, az örökolvasó, ritka festőművészeknek, rokoni szeretettel: Hubert Ildikó 2000. XI. 31.

Sidronius HOSSCHIUS, „A szenvedő Krisztusról (Baróti Szabó Dávid fordítása, részletek)”, HUBERT Ildikó, „Néhány megjegyzés Baróti Szabó Dávid fordításáról”, *Vigilia* 2001/4. D: Aranynak és Sándornak szeretettel Ildikó

HUBERT Ildikó, „A láttatás eszközei középkori és régi magyar irodalmunkban: Mozaikok”, in *Szó és kép: A Magyar Olvasástársaság Pápan megrendezett konferenciájának előadásai, Pápa, 2000. április 28-29.*, szerk. HONFFY Pál, Pápa, Jókai Mór Városi Könyvtár és a Pápai Művelődéstörténeti Társaság, 2001, 45-78. D: Aranynak és Sándornak szeretettel a régmúltról: Ildikó

K

KÁDÁR Anna, *Érfali rugalmas rostok molekuláris morfológiája*, doktori értekezés tézisei, Budapest, 1979. D: Barátsággal és szeretettel Anna

Kajári Gyula élete és munkássága, Ez az album 28. számozott példánya, Hódmezővásárhely, Kajári Emlékalapítvány, 1996. D: Aranynak és Sanyinak, e „jeles nap” tiszteletére is...! Sok szeretettel és barátsággal: Otti Szolnok, 1996. április 21.

KÉPES Géza, *Vajudó világ: Válogatott és új versek*, Budapest, Szépirodalmi, 1954. D: Vecsési Sándornak és feleségének, szeretettel Képes Géza Budapest, 1954. május 17-én

KISS Dénes, *Fényből porból*, Békéscsaba, Megyei Könyvtár, 1983. D: V. Bazsonyi Aranynak és Vecsési Sándornak a képírás mestereinek, tiszteggéssel és szeretettel: K. Dénes (Bpest) Dömsöd 1985. április 29.

KISS Dénes, *Akkor én hova néztek?...*, Budapest, Szépirodalmi, 1986. D: Szeretettel Kiss Dénes

KISS Dénes, *Vasban aranyban*, Budapest, Szépirodalmi, 1987. D: Aranynak – ki benne van a címben is! – szeretettel és Sándornak – örömmel, hogy kortársuk, barátjuk lehetek! – e korban, melyben egyre több a vas, mely rozsdát szül, mint fényt mosolygó arany! Dénes Bp. 1988. május 16. (Legújabb versem)

Hány pillanat az örökkévalóság?
Számolható folytonos jelen?
Vagy a pillanatba besűrítendő
maga a végtelen?

Nem mond igazat a szám sem a szó
Csak ami végleges – az számolható!
A végtelennek a pillanat is örökkévaló!

Bpest, 1988. május 16. Kiss Dénes

Kiss Dénes, *Vasban aranyban*, Budapest, Szépirodalmi, 1987. D: Szeretettel Kiss Dénes

Hódoltságban: I. magyar történelmi konferencia az elnyomatás évtizedeiről, 1992. február 1-2., szerk. Kiss Dénes, Budapest, Zrínyi, 1992. D: Aranynak és Sándornak, egy kis történelemórát; olyant, ami nekünk meglehetősen drága volt! K. Dénes 1993. március 27.

Kiss Dénes, *Ősnyelv – nyelvŐS?*, Lakitelek, Antológia, 1993. D: Aranynak külön szeretettel; Sándornak pedig tárlatnyitó hangulatban születésnapj jókívánságokkal: Dénes 1993. május 18.

Kiss Dénes, *Föltámadnék én is*, Kecskemét, Magyar Írókamara, 1995. D: Aranynak és Sándornak, köszönettel a könyv díszére való műveikért, megkülönböztetett baráti szeretettel: Kiss Dénes 1995. május 23.

Kiss Dénes, *Bábel előtt: Isten nyelve avagy képességünk a magyar nyelv*, Miskolc, Bölcsész Egyesület, 1999. D: Aranynak, aki festőikérségben Sándort fényesíti, miközben maga is ragyog; az ismeretlen magyar nyelv ősi titkait és törvényeit ajánlom öleléssel K. Dénes Bp. 2000. június

Kiss Dénes, *Aki fázik, fát keres*, Budapest, Püski, 2001. D: Aranys Sándornak, aki tán el is olvassa (hm?) Öleléssel, Dénes Dömsöd 2002. július 25.

KISZLER Gyuláné, *1948–49 Kölesden*, Kölesd, 1999. D: Szeretettel ajánlom a Vecsési házaspár értő figyelmébe. Kiszlerné Éva Kölesd, 2000. június 24-én

KODOLÁNYI Júlia, *Apám*, Budapest, Magvető, 1988. D: Bazsonyi Aranynak és Vecsési Sándornak baráti emlékül Kodolányi Júlia Bpest, 989. VII. 12.

RÓZSA Gyula, *Kokas Ignác*, Budapest, Corvina, 1978. D: Aranynak, Sanyinak a régi barátsággal Kokas Náci, Bp. 1978. júni 3.

Kokas Ignác: A 70 éves Kokas Ignácot köszöntik tisztelő, barátai 1996. március 4., Budapest, M. Festészetért Alapítvány, 1996. D: Bazsonyi Aranynak és Vecsési Sándornak, régi barátsággal, de mindig szeretettel: Náci 1996. júni 20.

L

LÁZÁR Ervin, *A fehér tigris*, Budapest, Osiris, 2003. D: Bazsonyi Aranynak és Vecsési Sándornak, nagyon sok szeretettel, Lázár Ervin Bp., 2005. jan. 27.

LOSONCI Miklós, *A Ráckevei Duna-ág festői*, Ráckeve, Pest megyei Tanács Ráckevei Járási Hivatal, 1975. D: Bazsonyi Aranynak és Vecsési Sándornak barátsággal Losonci Miklós 1975. X. 27.

LOSONCI Miklós, „Amrita Sher Gil művészetének forrásai”, Különlönyomat a *Művészettörténeti Értesítő* 1974/4. számából. D: Bazsonyi Aranynak és Vecsési Sándornak barátsággal Losonci Miklós 1975. XI. 27.

LOSONCI Miklós, „Pál Mihály szobrászi életműve”, Különlönyomat a *Művészettörténeti Értesítő* 1979/2. számából. D: Bazsonyi Aranynak és Vecsési Sándornak barátsággal Losonci Miklós 1979. XII. 14.

LOSONCI Miklós, *Köbánya 1945–1985*, minikönyv, Budapest, MSZMP X. ker. Biz., 1985. D: Aranynak, Sanyinak barátsággal Losonci Miklós 1985. VI. 11.

LOSONCI Miklós, *Madarak karácsonya*, Budapest, Bíró, 1997. D: Bazsonyi Aranynak szeretettel Losonci Miklós 1998. VI. 5.

M

MOLDVAY Győző, *Perben*, ill. Csohány Kálmán, Eger, Hevesi Szemle, 1976. D: Vecsési Sándornak, sok szeretettel és hálával, merthogy annyit segíti [?]ánkat: Moldvay Győző H. 1985. VI. 12.

MOLDVAY Győző, *Eroica: Kohán György életútja*, Eger, Hevesi Szemle, 1985. D: Aranynak, szeretettel: Moldvay Győző H. 1985. VI. 12.

MOLNÁR Edit, *Írók, történetek, képek*, Budapest, Szépirodalmi, 1982. D: Édes Arany s Sándor szeretettel családias érzülettel régi barátsággal Molnár Edit

N

SZELESTEI NAGY László, „Adalékok Esterházy Imre hercegprímás műpártolásához”, különnyomat: *Művészettörténeti Értesítő* 50, 3–4 (2001): 285–292. D: Aranyinak és Sándornak szeretettel Laci

Ö

Névtudomány és művelődéstörténet: A IV. magyar névtudományi konferencia előadásai Pais Dezső születésének 100. évfordulóján (Zalaegerszeg, 1986. október 8-10.), szerk. BALOGH Lajos és ÖRDÖG Ferenc, Budapest, Magyar Nyelvtudományi Társaság, 1989. D: Bazsonyi Aranyinak, kedves földimnek gyulaji kiállítása alkalmából szeretettel és nem kis büszkeséggel Ördög Ferenc 1994. aug. 1.

Helynévmutató Csánki Dezső történelmi földrajzához, összeáll. ÖRDÖG Ferenc, Budapest, Akadémiai, 2002. D: Aranyinak és Sanyinak baráti szeretettel és őszinte nagybecsüléssel Jutka nevében is Ördög Ferenc 2003 Karácsonyán

ÖRDÖG Ferenc, *Válogatott tanulmányok*, Nagykanizsa, Czupi, 2008. D: Földimnek, Bazsonyi Arankának – akinek a művészetét éppúgy meghatározta Gyulaj, mint a magam szerény tudományos munkálkodását – őszinte nagybecsüléssel és szeretettel Ördög Ferenc Nagykanizsa, 2008. november 27.

P

PADÁNYI Lajos, *A II. számú (Eternit) Általános Iskola 40 éve 1966 – 2005*, Nyergesújfalu, Önkormányzat, 2010. D: Vecsési Sanyinak sok szeretettel Padányi Lajos Nyergesújfalu, 2010. XII. 11.

R

REICH Károly, *Hazafelé*, Budapest, Képzőművészeti, 1982. D: Aranyinak és Sándornak baráti szeretettel Reich Károly 1983. III. 22.

REICH Károly, *Ceruzarajzok*, Budapest, Reich K., 1985. D: Aranyinak és Sándornak baráti szívvel és szeretettel Reich Károly 1985. XII. 15. És honosított együvé tartozással Menyus [Tamás Menyhért]

RÓKUSFALVY Pál, *A nemzet értékrendje: Adalék egy nemzetstratégia kidolgozásához*, Budapest, Kairosz, 2003. D: Vecsési Sándor – Bazsonyi Arany festőművész-házaspárnak tisztelettel és szeretettel, Dr. Rókusfalvy Pál 2004. január

S

SUPKA Magdolna, *Tóth Menyhért*, Budapest, Bács-Kiskun M. Múz. Szerv., 1998. D: Bazsonyi Aranyinak nagy szeretettel a legbensőségesebb magyar festő Tóth Menyhért emlékezetére Supka Manna 1998. nov. 4.

Sz

Iff. Szabó István szobrászművész, Budapest, Hollós, 2001. D: Aranyinak és Sándornak baráti szeretettel Szabó Pista 2002. márc. 25.

SZAKONYI Károly, *A prágai szerelmesek: rádiójáték*, Budapest, Neoprológus, 2001. D: Bazsonyi Aranyinak és Vecsési Sándornak tisztelettel művészetük iránt, nagy szeretettel és barátsággal Szakonyi Károly 2002. jan. 25. Bpest (Bartók B. út – Máglya köz)

Erőd Fort Sandberg, Szamódy Zsolt fotóművész kiállítása 1991. november 1. – december 2., S.I., Krajczár Gyula, 1991. D: Vecsési Sándornak nagy tisztelettel Szamódy Zsolt

T

TAMÁS Menyhért, *Szövetségben a fákkal*, Budapest, Szépirodalmi, 1974. D: Bazsonyi Aranyinak és Vecsési Sándornak, tisztelettel és szeretettel: Tamás Menyhért 1974. ápr. 23.

TAMÁS Menyhért, *Küszöbök*, Budapest, Szépirodalmi, 1978. D: Bazsonyi Aranyinak és Vecsési Sándornak, a legbennebb történő történések festőjének és az örökké fehéren-maradó húsvéti falak őrzőjének-megmentőjének, szeretettel és barátsággal: Menyhért 1978. márc. 12.

TAMÁS Menyhért, *Messzülő ég*, Budapest, Szépirodalmi, 1980. D: Bazsonyi Aranyinak és Vecsési Sándornak, a forrás és a folyó üzenetével – s még azoknál is áttetszőbb szeretettel, barátsággal: Tamás Menyhért 1980. nov. 8.

TAMÁS Menyhért, *Esőrácsok: Regény*, Budapest, Szépirodalmi, 1984. D: Szeretettel: Tamás Menyhért

TAMÁS Menyhért, *Cserefának füstje*, ill. és borító: Bazsonyi Arany, Budapest, Széphalom, 1991. D: Bazsonyi Aranyinak és Vecsési Sándornak időt-éltető szeretettel, barátsággal: Menyus bá Bp. 1991. XII. 19.

TAMÁS Menyhért, *Koponyák völgye: Válogatott és új versek 1965–1992*, Budapest, Orpheusz, 1992. D: Szeretettel: Tamás Menyhért

TAMÁS Menyhért, *Halparádé*, Budapest, Littera Nova, 2005. D: Sanyi bácsinak és Arany néninek vidámító-gyógyító szeretettel: kicsi Menyárka 2008. november 26.

TASNÁDI Attila, *Gondolaok a képtárban: Vázlatok, portrék, kritikák*, Miskolc, Felsőmagyarország, 1996. D: Aranyinak és Sanyinak tisztelettel ajánlja Tasnádi Attila 96. dec. 10-én

TÓTH Sándor, *Belül ragyoghatsz: Versek*, Budapest, Szent István Társulat, 1992. D: Szeretettel: Tóth Sándor Bp. '93. III. 21.

TÜSKÉS Tibor, *Gyönyörű magyar tengerke: Írások a Balatonról*, Kaposvár, Berzsenyi Dániel Irodalmi és Művészeti Társaság, 1998. D: Bazsonyi Aranyinak sok szeretettel ajánlom Tüskés Tibor

TÜSKÉS Tibor, *Közelítések*, Miskolc, Felsőmagyarország, 1999. D: Bazsonyi Aranyinak és Vecsési Sándornak szeretettel ajánlom Tüskés Tibor 1999. Könyvhét

U

Udvardi Erzsébet, Budapest, Szemimpex, 1999. D: Aranyinak és Sándornak a régi szeretettel: Udvardi Erzsébet Badacsonytomaj, 1999. július 27.

V

VATHY Zsuzsa, *Kalandregény*, Palatinus, 1999. D: Bazsonyi Jánosnak és családjának tisztelettel, szeretettel, Vathy Zsuzsa 1999. június 3.

VATHY Zsuzsa, *Angyalhíd*, Budapest, Európa, 2003. D: Bazsonyi Aranyinak, Vecsési Sándornak tisztelettel, szeretettel, Vathy Zsuzsa 2005. január

VATHY Zsuzsa, *Szívrepestve*, Budapest, Magvető, 1989. D: Aranyinak, Sándornak szeretettel ajánlom Vathy Zsuzsa 2005. január

EGRI Mária, *Vilhelm Károly*, Budapest, Tisza ny., 1997. D: Vecsési Sándornak baráti tisztelettel Vilhelm K. 97. II. 5.

Veress S. László, Szolnok, MOL Galéria, 1998. D: Aranyinak és Sándornak, szeretettel ajánlom szolnoki kiállításom katalógusát Veress S. László Szolnok 1998. máj. 15.

Esztergomi Helikon: Irodalmunk várostörténeti olvasókönyve 1. kötet: A kezdetektől 1526-ig, sorozatszerk. VIRÁG Jenő, Tatabánya, Komárom. M. Tcs., 1989. D: Tisztelettel és nagyrabecsüléssel Vecsési Sándornak a máig meghatározó jelentőségű esztergomi évek felidézésére! Virág Jenő Db., 1990. április 13.

Z

A hűség nyelve: Csehszlovákiai magyar írók az anyanyelvről, összeáll. ZALABAI Zsigmond, Bratislava–Budapest, Madách–Szépirodalmi, 1987. D: Vecsési Sándor festőművésznek tisztelettel Zalabai Zs. 87. nov. 22.

ZALABAI Zsigmond, *Mindenekről számot adok, Hazahív a harangszó*, Bratislava–Budapest, Madách–Szépirodalmi, 1988. D: Sok szeretettel Tíz Katalin Mužla 1988. VIII. 3.

Zs

ZSÚNYI Illés, *Nehéz idők*, Nagydorog, Zsúnyi I., 2001. D: Szeretettel küldöm a második kiadás egy példányát Zsúnyi Illés Nagydorog 2007. júl. 10.

Arany Bazsonyi's Graphic Work

Early career and studies: 1937-1951

Arany Bazsonyi, who was born in Gyulaj in 1928 and died in Budapest in 2011, is one of those artists whose roots are found in the county of Tolna and who created remarkable works, but who have remained relatively unknown due to the peculiarities of their careers. Her parents, Mária Tabi (1907-1983) and János Bazsonyi (1900-1983), were smallholder farmers and married in 1924. She went to primary school in her native village, and to high school in Hőgyész (from 1938) and Kalocsa (from 1945). She graduated from the Archiepiscopal High School for Girls in Kalocsa in 1947.

She pursued art studies at the Budapest College of Fine Arts: in 1947-1948 she was a visiting student under Nándor Lajos Varga in the graphic arts department. From 1948 to 1951, she studied painting, her professors being Jenő Barcsay, Róbert Berény, János Kmetty and Gyula Papp. Many portraits, figure studies and studies of animals (mainly cows) from the time of her studies have survived. The main subjects of the drawings are portraits whose models are children, elderly people and possibly family members as well. She made portraits using several techniques including pencil, ink, walnut stain, etching and linoleum engraving. It is possible that most of them were prepared as college assignments under the direction of Nándor Lajos Varga. Self-portraits and animals were recurring themes not only at that time, but also in later periods.

In 1951, her parents having been labelled kulaks, she had to leave the College of Fine Arts, although her teachers, in particular Róbert Berény, gave her their support. After that, she followed her own artistic path, and was ignored for a long time by artistic policy. After graduating from high school, she graduated as a teacher in 1952 in Dombóvár. She taught for five years in Pusztahencse and Dunabogdány. In 1954, she married the painter Sándor Vecsési (1930-2015), whom she had met at the College of Fine Arts and who graduated that year as a student of Géza Fónyi, Jenő Barcsay and Aurél Bernáth. She presented herself for the first time with a personal exhibition in 1964 at the Adolf Fényes gallery in Budapest. Over the following decades, she had numerous individual and collective exhibitions in the country and abroad (see Appendix 2). Her mural works can be seen in public buildings (churches, house of culture, school) in Kurd, Dömsöd, Heves, Szekszárd and Pusztahencse.

The first period: 1952-1964

At the time of the beginnings of her artistic career, contemporary Hungarian painting was going through a difficult period, and official artistic policy excluded many people – including Bazsonyi in 1951 – from the possibility of artistic training and careers. The internal emigration of the artist lasted until 1957. Admittedly, she painted during these years, but we do not know of any graphic work dated to the years 1953, 1954 and 1956. She stopped teaching in 1957 and became a member of the Creative Community of Young Artists (1954-1958), then of the organization

which succeeded it, the Studio of Young Artists, founded in 1958. From then on, she lived exclusively for her profession as an artist. From autumn to spring, the Bazsonyi–Vecsési couple lived in one of the studios of the artists' colony of Angyalföld (Budapest, 13th district, Máglya köz 1-4) near the Rákos stream. The houses were inhabited exclusively by artists, and the painters Sándor Óvári and Ilona Aczél, the painter and illustrator Károly Reich, and the graphic designer and painter János Szurcsik and his wife, the painter and upholsterer Anna Sárkány, who were good friends, were among their neighbours. From spring to autumn, they created at the Hódmezővásárhely summer artists' colony and regularly exhibited at the Vásárhely Autumn Exhibitions.

The first creative period between 1952 and 1964 was a difficult one in Bazsonyi's career. During the first five years, in addition to teaching, she produced few works; it was not until 1957 that she was able to join the life of the Hódmezővásárhely studio and embark on an artistic career. The portraits, character studies and realistic notes of this period, with their sincerity and expression of assumed "identity" free from outward gestures and "embellishments", form the most authentic chapter of her work.

The second period: 1965-1980

During this period, the graphic representation of the life and work of the peasants still occupied her. In the 1970s, Bazsonyi was considered a "painter of the Hungarian countryside and of the world of manual workers", although the subject of her paintings and graphic works is much more varied. She continued her series of self-portraits, and the literary illustrations which she started working on in the late 1970s became one of the dominant themes of her next period. At that time these only included a few ink drawings for the Bible, the play for children *The Blue Bird* by Maurice Maeterlinck and the tale for adults *The Descents of the Paramisa* by Menyhért Lakatos. In addition to genre scenes, allegorical representations started to appear, such as *Justice* and the *Emperor*. Graphic works from this period are often used as sketches for canvases and murals, including the panel in Heves. At the same time, it is possible to observe the increasing role of graphic works with their themes anticipating the main subjects of the series of the following period. Bazsonyi's graphic language remained relatively unchanged after her college years, with sharp outlines, avoidance of spatiality and sketching being among its main characteristics.

The third period: 1981-2001

A significant change in the relationship between paintings and graphic works took place around 1981: it was then that graphic art became an independent form of expression in Bazsonyi's work, and equal in position to her paintings. Her graphic output increased dramatically after that, and some of her drawings were organized into series. The six main themes of this period are the circus, the Bible, the series of saints, the calendar series, family and literary illustrations. While the first theme is only present in the first half of the 1980s, the Bible, the series of calendars depicting Catholic saints, and the stages of family life occupied Bazsonyi continuously for two decades. With these works, she appeared regularly at the National Biennial of Drawing in the 1980s and 1990s.

The period between 1981 and 2001 is characterized by the increased role of the serial mode of creation. These two decades represent the most prolific stages of her graphic work: it was then that Bazsonyi developed her own graphic universe. Most of her graphic works were inspired by the passion of Christ. Another group of graphic works represents events involving family and friends, mainly death and funerals. Besides the family, the natural landscape and the rural and agricultural environment (of Transdanubia as well as of the Great Plain) are of equal importance.

Her most important personal exhibition abroad took place at the beginning of this period, after she won First Prize at the 4th International Painting Triennial in Sofia in May 1982. The Association of Bulgarian Artists and the Association of Hungarian Artists then organized an independent exhibition of her works for the following summer at the Sipka 6 exhibition gallery in Sofia.

The last period: 2002-2011

The turn of the millennium brought significant changes to Bazsonyi's graphic work, on the basis of which it is possible to distinguish a new creative era. The thematic series disappear from her creative activity and the quantity of graphic works decreases. In her drawings, she seeks to take stock of her life: in addition to recalling childhood memories, she prepares for death. Besides her childhood village of Gyulaj, the poetry of Mihály Vörösmarty is an important subject of this period.

Summary

Bazsonyi has created lasting works in several branches of art: murals, watercolours, oil paintings, drawings and poems came out of her hands. Her works of art and her poetry can often only be understood and interpreted together. Her childhood in the Tolna county, her family, the historical events through which she lived, and her deep Christian faith, are her main sources of inspiration. Her graphic work, produced over more than half a century, is diverse and varied in its themes and aesthetics, and shows changing intensity. An important historical, social and biographical factor in her work is the difficult start of her career. After being forced to leave college, she devoted relatively little time to the fine arts over the following five years. Giving up teaching in 1957, she turned entirely to the fine arts. Throughout her life, she had a close and deep relationship not only with painters but also with poets and writers, and was a poet herself. Her beginnings are linked to the realist workshop of Hódmezővásárhely. In the second half of the 1970s, she came closer to surrealist associative composition in her way of composing. Many of her graphic works are difficult to understand at first glance, and often only the title provides some help with the interpretation. Although classical iconographic analysis helps a great deal with the interpretation of many designs, especially those with a Christian theme, the viewer or analyst will often be uncertain as to whether a Christian interpretation should be ascribed to the work if, contrary to the pictorial tradition, the title does not refer to the religious content. The most important symbol in her work is that of the child standing on a tree, which for Bazsonyi is an expression of childlike innocence and freedom. Birds and flowers, expressions of femininity and female existence, often appear in her works.

If we remain in the domain of the clearly surrealist associative method of her graphic work, then the comparison with the contemporary works of Aladár Almásy or Margit Balla is not without basis for tracing a network in which the place of Bazsonyi's works can be designated. Bazsonyi's biblical themes are drawings expressing the state of the soul; in the face of sin, its heroes cry out for deliverance. What, for Bazsonyi, is sin? It is the abandoned homeland, the dying village and the neglect of moral values. In her painting, the embroidery on the king's coronation mantle by the queen does not play the role of a historical tale but is a warning concerning the values of Saint Stephen.

Bazsonyi's style bears some resemblance to the style of drawing of contemporary illustrators, such as Károly Reich or Ádám Würtz. It is possible that this partly results from the fact that, in the artist colony of Angyalföld, they lived in the same building and discussed art. In the background of ornamental thought (also inspired by popular art and sometimes moving towards applied decoration, we of course also find works by Gyula Hincz (who taught Reich and Würtz) as a model for the graphic work. Bazsonyi applied her human dramas not only to herself, but to the nation and to humanity, from the point of view of the Ten Commandments of Moses. She did not want to meet outside expectations. Her morality became increasingly pronounced with her reinterpretation of biblical themes in relation to her age and her life, with its standard of eternal morality, filling with a subjective dimension the fundamental meanings of the Bible. She did not experience the stories of the Old and New Testaments from the outside, but she identified with them (sometimes desperately) as a warning against losing them all.

Bazsonyi's graphic solutions for narrative condensation are rooted in Christian symbolism, but she often placed them within the framework of her age, and the elaboration of the figures or the roughness of the details play a major role in her style. A few subjects occupied her for years, and the different versions have been numbered sequentially. Her graphic series are independent of her paintings, however certain motifs (for example, the couple, the child standing on a tree) and a few main themes (family, female existence) connect them. Her graphic work is also linked to her poetic work through the pictorial representation of some events. It is important to emphasize the large amount of ink wash drawings compared to the relatively small number of watercolours, pencil drawings and etchings.

In the 1960s and 70s, she mainly painted village life, but she moved away from the realism of Hódmezővásárhely even if she exhibited her works there. At that time, village genre scenes and landscapes dominated her work. From the 1980s, sacred themes and female depictions of family life dominated her work. She then created her works not with the need for realism, nor in a realistic way, but with the pain of looking back to the past. She created in the spirit of family, femininity, of Christianity and Hungarian literature. In her works, technical progress and the fear of the Cold War also left a significant imprint.

In addition to the museum and municipal collections, her graphic works are currently exhibited in two buildings: a series of Stations of the Cross on the walls of the church of Pusztahencse and a selection of around twenty works in the hall of the high school in Lengyel. In both cases, it is possible to see in the same space works made with other techniques: murals on the wall of the sanctuary and the triumphal arch in the church, and tapestry in the hall. In addition to her monumental murals, these two places and her house in Dömsöd give the best possibility to encounter the unique work of Bazsonyi.

Despite its great importance in modern art, 20th century Hungarian graphic art is one of the least explored fields in terms of art history. The lives and work of several prominent artists are relatively well known through critical texts, studies, volumes of interviews and documentary collections. Graphic art has traditionally been treated as the poor relation in the history of Hungarian art, and it is only in recent years that exhibition volumes and catalogues covering a period of twentieth-century art history have been published. Although artist monographs often discuss the graphic work of painters and sculptors, this is often limited to preparatory drawings rather than independent works. Illustrations for literary works are slightly better studied, but most of the graphic work of these artists is still to be found in 30 or 40-page long exhibition catalogues. In recent years, several monographs published by Emese Révész have drawn considerable attention to the need for an independent and systematic study of this branch of art. This volume intends to add to this line of study, as research has almost completely relegated to the background the study of Arany Bazsonyi's graphic work compared to that of her painting.

Regarding the genre of my text, I try to associate the descriptive catalogue of the works and the evaluative study. My goal is to fit a segment of Bazsonyi's work into a canon that we know will (also) be formed after the works are created, and about which we can hardly say that it has solidified. The question inevitably arises as to how many art histories there are in fact, and which narrative we accept as "valid". Since the current "mainstream" (if there is one) is always changing, the consensus that emerges later crushes it. Placing her is in any case complicated by the fact that it would be wrong to judge this material from the perspective of an avant-garde canon, yet it is also unavoidable to say that the "direction" represented by Arany Bazsonyi seems to be disappearing from a currently emerging canon. In light of this, a pragmatic solution would seem to be to stick to a simple description, but the question is whether the author doing the processing can do what the artist does, that is, ignore the other narratives. I try to merge the catalogue of the graphic work with the monograph because, without an evaluative study, the catalogue would remain unfinished.

While several attempts have been made over the past twenty-five years to systematically present Bazsonyi's painting and poetry, her graphic work, which she shared and bequeathed to several museums and friends during her lifetime as well as in her will, is one of the least explored areas of her work. In the ten years since her death, the several thousand works that remained in her legacy were transferred to various museums in Transdanubia and became available for research. Despite the permanent exhibitions devoted to her art in the castle of Ozora and then in Simontornya, and despite the growing interest towards her work over the past two decades, she has not been made the subject of any study and recent works of art history do not mention her artistic work. Bazsonyi's work has yet to find its place in the modern Hungarian art narrative of the time, although the catalogues accompanying her exhibitions, in particular the publications of the Szekszárd Museum, sought to convey a strong impression of her high visual capacity. The Mór Wosinsky County Museum in Szekszárd, which retains most of her artistic legacy, has organized several temporary exhibitions around her work, but these were only early stocktaking attempts. The inventory of the part of her artistic heritage that was donated to various museums was carried out following my research request. In my work, I mainly prepared a synthetic overview and a catalogue of graphic works kept in various public institutions; works from private collections are rarely included.

Another difficulty is that Bazsonyi was not closely associated with any group of artists, although several art circles have exhibited her works and she received several prizes in their advertised competitions, such as the Autumn Exhibitions in Vásárhely, the Summer Exhibitions in Szeged, the Summer Exhibitions at Lake Balaton in Keszthely, the National Watercolour Biennial in Eger and the National Landscape Biennial at the Hatvani Gallery (see Appendix 1).

From 1964, she exhibited permanently (see Appendix 2), and although her works were analysed by eminent art historians and art critics of her time, no monograph on her graphic work has been published. Critics of exhibitions have mostly praised her works, with public collections purchasing several pieces (paintings, engravings and drawings) after 1975, but it is only since 2002 that more of her work has been housed in the Mór Wosinsky County Museum in Szekszárd. Her art is largely rooted in Christian culture, whose iconographic tradition she considerably renewed. No full evaluation has been done, one reason being Bazsonyi's withdrawn and aloof personality, and another the absence of her works from the art trade until recently. In addition, graphic pages from a same series are often found in several different public collections.

In my current work, I started with the graphic collections kept by twelve institutions – seven museums, two educational institutions and three religious institutions – as well as associated textual and photographic documentation. The Mór Wosinsky County Museum in Szekszárd preserves a significant amount of graphic works from most periods of her work, and several of her works can be found in various Hungarian public and private collections. I studied contemporary reviews, studies, interviews and exhibition catalogues, and I included her poems in the study. The body of available graphic works is incomplete as I only know of some of the works that have been given privately to friends.

Among Bazsonyi's approximately 2,000 ink drawings and watercolours, I analysed and catalogued as the main subject of my research the more than 620 sketches and graphic works that she signed, dated and/or to which she gave a title, and which she therefore treated as finished. The catalogue includes 420 of the approximately 1,600 pages kept in the Mór Wosinsky County Museum in Szekszárd. All graphic works from other public collections are included in the catalogue. The unsigned and undated portion of the material left out of the analysis does not exhibit any thematic or stylistic characteristics that would not appear on the pages I have examined.

My research covers over half a century of graphic work, divided into four creative periods. The separation of periods is made possible mainly by the changing relationship between graphic and pictorial works. The first period, until 1964, was characterized by a small number of graphic works, while the second period, until 1980, is marked by the appearance of literary illustrations and allegorical representations, as well as sketches in preparation for paintings. The third period, which lasted until 2001, is a period of large thematic series, where graphic works are clearly separated from paintings. In the last stage, the importance of the graphic mode of expression decreases again.

L'œuvre graphique d'Arany Bazsonyi

Début de carrière, études : 1937-1951

Arany Bazsonyi, née à Gyulaj en 1928 et décédée à Budapest en 2011, fait partie de ces artistes ayant des racines dans le comitat de Tolna, qui ont créé une œuvre remarquable mais sont restés relativement méconnus en raison des particularités de leurs carrières. Ses parents, Mária Tabi (1907-1983) et János Bazsonyi (1900-1983), étaient de petits agriculteurs et se sont mariés en 1924. Elle a fait l'école primaire dans son village natal, et le lycée à Hógyész (à partir de 1938) et Kalocsa (à partir de 1945). Elle a passé son baccalauréat au lycée archiépiscopal de jeunes filles de Kalocsa en 1947.

Elle a poursuivi des études d'art à l'École supérieure des beaux-arts de Budapest : en 1947-1948, elle était étudiante invitée auprès de Nándor Lajos Varga dans le département des arts graphiques. De 1948 à 1951, elle étudie la peinture, ses maîtres étant Jenő Barcsay, Róbert Berény, János Kmetty et Gyula Papp. De nombreux portraits, études de figures et études d'animaux (principalement des vaches) de l'époque de ses études ont survécu. Les sujets principaux des dessins sont des portraits dont les modèles sont des enfants, des personnes âgées et peut-être aussi des membres de sa famille. Elle a réalisé des portraits avec plusieurs techniques : au crayon, à l'encre, à la teinture de noix, à l'eau-forte et à la gravure sur linoléum. Il est possible que la plupart d'entre eux ont été préparés en tant que devoirs universitaires sous la direction de Nándor Lajos Varga. Les autoportraits et les animaux étaient des thèmes récurrents non seulement à cette époque, mais aussi au cours de périodes ultérieures.

En 1951, ses parents ayant été déclarés koulaks, elle a dû quitter l'École supérieure des beaux-arts, bien que ses professeurs, en particulier Róbert Berény, lui aient apporté leur soutien. Après cela, elle a suivi son propre chemin artistique, et a été ignorée pendant longtemps par la politique artistique. À la suite de ses études secondaires, elle a obtenu un diplôme d'enseignante en 1952 à Dombóvár. Elle a enseigné pendant cinq ans à Pusztahencse et Dunabogdány. En 1954, elle a épousé le peintre Sándor Vecsési (1930-2015), qu'elle avait rencontré à l'École supérieure des beaux-arts et qui a obtenu son diplôme cette année-là en tant qu'élève de Géza Fónyi, Jenő Barcsay et Aurél Bernáth. Elle se présente pour la première fois avec une exposition personnelle en 1964 à la galerie Adolf Fényes (Budapest). Au cours des décennies suivantes, elle a eu de nombreuses expositions individuelles et collectives dans le pays et à l'étranger (voir Annexe 2). Ses œuvres murales sont visibles dans les bâtiments publics (églises, maison de la culture, école) de Kurd, Dömsöd, Heves, Szekszárd et Pusztahencse.

La première période : 1952-1964

À l'époque des débuts de sa carrière artistique, la peinture hongroise contemporaine traversait une période difficile, et la politique artistique officielle excluait beaucoup de personnes – dont Bazsonyi en 1951 – de la possibilité d'une formation et d'une carrière artistiques. L'émigration interne de l'artiste dura jusqu'en 1957. Certes, elle a peint pendant ces années, mais nous ne connaissons pas d'œuvre graphique datée des années 1953, 1954 et 1956. Elle a cessé d'enseigner en 1957 et est devenue membre de

la Communauté créative de Jeunes Artistes (1954-1958), puis de l'organisation qui lui a succédé, le Studio des Jeunes Artistes, fondé en 1958. Dès lors, elle a vécu exclusivement pour son métier d'artiste. De l'automne au printemps, le couple Bazsonyi-Vecsési a vécu dans l'un des studios de la colonie d'artistes d'Angyalföld (Budapest, 13e arrondissement, Máglya köz 1-4) près du ruisseau Rákos. Les maisons étaient habitées exclusivement par des artistes, et ils avaient entre autres parmi leurs voisins les peintres Sándor Óvári et Ilona Aczél, le peintre et illustrateur Károly Reich, et le graphiste et peintre János Szurcsik et sa femme Anna Sárkány, peintre et tapissière, qui étaient de bons amis. Du printemps à l'automne, ils ont créé à la colonie d'artistes d'été de Hódmezővásárhely et ont régulièrement exposé aux Expositions d'Automne de Vásárhely.

La première période de création entre 1952 et 1964 est une période difficile dans la carrière de Bazsonyi. Au cours des cinq premières années, en plus d'enseigner, elle réalise peu d'œuvres ; ce n'est qu'à partir de 1957 qu'elle a pu rejoindre la vie de l'atelier de Hódmezővásárhely et s'engager dans la carrière artistique. Les portraits, les études de personnages et les notes réalistes de cette période, avec leur sincérité et l'expression de l'« identité » assumée exempte de gestes extérieurs et d'« embellissements », forment le chapitre le plus authentique de l'œuvre.

La deuxième période : 1965-1980

Pendant cette période, la représentation graphique de la vie et du travail des paysans l'occupe encore. Dans les années 1970, Bazsonyi était considérée comme « peintre de la campagne hongroise et du monde des gens à deux mains », bien que le sujet de ses peintures et de ses travaux graphiques soit beaucoup plus varié. Elle poursuit sa série d'auto-portraits, et les illustrations littéraires, qu'elle débute à la fin des années 1970, deviennent l'un des thèmes dominants de sa période suivante. Ce ne sont pour l'instant que quelques dessins à l'encre pour la Bible, la pièce pour enfants de Maurice Maeterlinck *L'Oiseau bleu* et le conte pour adultes *La descendance des Paramisa* par Menyhért Lakatos.

Outre les scènes de genre, des représentations allégoriques apparaissent comme la Justice et l'Empereur. Les œuvres graphiques de cette époque servent souvent d'esquisses pour les toiles et les peintures murales, y compris le panneau de Heves. En même temps, il est possible d'observer le rôle croissant des œuvres graphiques avec leurs thèmes anticipant les sujets principaux des séries de la période suivante. Le langage graphique de Bazsonyi est relativement inchangé après ses années de collège, les contours nets, l'évitement de la spatialité et l'esquisse étant parmi ses principales caractéristiques.

La troisième période : 1981-2001

Un changement significatif dans la relation entre les peintures et les travaux graphiques s'opère vers 1981 : c'est alors que l'art graphique est devenu une forme d'expression indépendante dans l'œuvre de Bazsonyi, équivalente à la peinture. Depuis lors, sa production graphique a augmenté de façon spectaculaire, et certains de ses dessins ont été organisés en séries. Les six thèmes principaux de cette période sont le cirque, la Bible, la série des saints, la série du calendrier, la famille et les illustrations littéraires. Alors que le premier thème n'est présent que dans la première moitié des années 1980, la Bible, la série de calendriers représentant des saints catholiques et les étapes de la vie familiale ont occupé Bazsonyi en continu pendant deux décennies. Avec ces œuvres, elle apparaît régulièrement à la Biennale Nationale de Dessin dans les années 1980 et 1990.

La période entre 1981 et 2001 est caractérisée par le rôle accru du mode sériel de création. Ces deux décennies sont les étapes les plus prolifiques de son œuvre graphique : c'est alors que Bazsonyi a développé son propre univers graphique. La plupart de ses œuvres graphiques ont été inspirées par la passion du Christ. Un autre groupe d'œuvres graphiques représente les événements de la famille et des amis, principalement la mort et les funérailles. Outre la famille, le paysage naturel et l'environnement rural et agricole (de Transdanubie comme de la Grande Plaine) sont d'égale importance.

Son exposition personnelle la plus importante à l'étranger a eu lieu au début de cette période, après qu'elle a remporté le 1er Prix de la 4e Triennale Internationale de Peinture à Sofia en mai 1982. L'Association des Artistes Bulgares et l'Association des Artistes Hongrois organisent alors une exposition indépendante de ses œuvres pour l'été suivant à la galerie d'exposition Sipka 6 de Sofia.

La dernière période : 2002-2011

Le tournant du millénaire a apporté des changements importants dans le travail graphique de Bazsonyi, sur la base desquels il est possible de distinguer une nouvelle ère créative. Les séries thématiques disparaissent de son activité créative et la quantité des œuvres graphiques diminue. Dans ses dessins, elle cherche à faire le bilan de sa vie : en plus de se remémorer des souvenirs d'enfance, elle se prépare à la mort. Outre le village d'enfance de Gyulaj, la poésie de Mihály Vörösmarty est un sujet important de cette période.

Bazsonyi a créé des œuvres durables dans plusieurs branches de l'art : des peintures murales, des aquarelles, des peintures à l'huile, des dessins et des poèmes sont sortis de ses mains. Ses œuvres d'art et sa poésie ne peuvent souvent être comprises et interprétées qu'ensemble. Son enfance dans le département de Tolna, sa famille, les événements historiques qu'elle a traversés, et sa profonde foi chrétienne, sont ses principales sources d'inspiration. Son œuvre graphique, produite au cours de plus d'un demi-siècle, est diversifiée et variée dans ses thématiques et son esthétique, et montre une intensité changeante. Un facteur historique, social et biographique important dans son œuvre est le début difficile de sa carrière. Après avoir été contrainte d'abandonner ses études supérieures, elle a consacré relativement peu de temps aux beaux-arts pendant cinq ans. Abandonnant l'enseignement en 1957, elle se tourne entièrement vers les beaux-arts. Tout au long de sa vie, elle a entretenu une relation étroite et profonde non seulement avec les peintres mais aussi avec les poètes et les écrivains, et était elle-même poète. Ses débuts sont liés à l'atelier réaliste de Hódmezővásárhely. Dans sa manière de composer, elle aborde la composition associative surréaliste dès la seconde moitié des années 1970. Beaucoup de ses œuvres graphiques sont difficiles à comprendre à première vue, et souvent seul le titre aide quelque peu à l'interprétation. Bien que l'analyse iconographique classique aide beaucoup dans l'interprétation de nombreux dessins, en particulier ceux ayant un thème chrétien, le spectateur ou l'analyste sera souvent incertain quant à savoir si une interprétation chrétienne doit être attribuée à l'œuvre si, contrairement à la tradition picturale, le titre ne fait pas référence au contenu religieux. Le plus important symbole dans son œuvre est l'enfant debout sur un arbre, qui pour Bazsonyi est une expression d'innocence et de liberté enfantines. Les oiseaux et les fleurs, expressions de la féminité et de l'existence féminine, apparaissent souvent dans ses œuvres.

Si l'on reste dans le domaine de la méthode associative nettement surréaliste du graphique, alors la comparaison avec les œuvres contemporaines d'Aladár Almásy ou de

Margit Balla n'est pas sans leçons pour tracer un réseau dans lequel la place des œuvres de Bazsonyi peut être désignée. Les thèmes bibliques de Bazsonyi sont des dessins exprimant l'état d'âme ; ses héros face au péché crient à la délivrance. Qu'est-ce que le péché pour Bazsonyi ? Ce sont la patrie abandonnée, le village mourant, l'oubli des valeurs morales. Dans sa peinture, la broderie du manteau de couronnement ne joue pas le rôle d'un conte historique, mais est un avertissement concernant les valeurs de saint Etienne.

Le style de Bazsonyi ressemble quelque peu aux manières de dessiner de ses contemporains illustrateurs de contes, tels que Károly Reich ou Ádám Würtz. Il est possible que cela résulte en partie du fait que, dans la colonie d'artistes d'Angyalföld, ils vivaient dans le même bâtiment et discutaient d'art. En arrière-plan de la pensée ornementale (aussi) inspirée par l'art populaire et se dirigeant parfois vers la décoration appliquée, on retrouve bien sûr également Gyula Hincz (maître de Reich et Würtz) comme modèle de l'œuvre graphique. Bazsonyi a appliqué ses drames humains non seulement à elle-même, mais à la nation, à l'humanité, du point de vue des Dix Commandements de Moïse. Elle ne voulait pas répondre aux attentes extérieures. Sa moralité est devenue de plus en plus prononcée avec sa réinterprétation des thèmes bibliques en relation avec son âge et sa vie, avec son standard de moralité éternelle, en remplissant d'une dimension subjective les sens fondamentaux de la Bible. Elle n'a pas vécu les histoires de l'Ancien et du Nouveau Testament de l'extérieur, mais s'est identifiée à elles (parfois désespérément) comme une mise en garde contre le risque de toutes les perdre.

Les solutions graphiques de Bazsonyi pour la condensation narrative sont enracinées dans le symbolisme chrétien, mais elle les a souvent placées dans le cadre de son âge, et l'élaboration des figures ou la rugosité des détails jouent un rôle majeur dans son style. Quelques sujets l'ont occupée pendant des années, et les différentes versions ont été numérotées séquentiellement. Ses séries graphiques sont indépendantes de ses peintures, cependant certains motifs (par exemple, le couple, l'enfant debout sur un arbre) et quelques thèmes principaux (la famille, l'existence féminine) les relient. Son travail graphique se rattache également à son œuvre poétique à travers la représentation picturale de quelques événements. Il est important de souligner la quantité importante de dessins à l'encre lavée par rapport au nombre relativement faible d'aquarelles, de dessins au crayon et de gravures.

Dans les années 1960 et 70, elle peignait principalement la vie du village, mais elle s'éloigne du réalisme de Hódmezővásárhely même si elle y expose ses œuvres. A cette époque, les scènes de genre villageoises et les paysages dominant son œuvre. À partir des années 1980, les thèmes sacrés et les représentations féminines de la vie familiale dominant son travail. Elle crée alors ses œuvres non pas avec le besoin de réalisme, ni de manière réaliste, mais avec la douleur du regard porté vers le passé. Elle a créé dans l'esprit de la famille, de la féminité, du christianisme et de la littérature hongroise. Dans ses œuvres, le progrès technique et la peur de la guerre froide ont également laissé une empreinte significative.

En plus du musée et des collections municipales, ses œuvres graphiques sont actuellement exposées dans deux bâtiments : un chemin de croix sur les murs de l'église de Pusztahencse et une sélection d'une vingtaine d'œuvres dans la salle du lycée à Lengyel. Dans les deux cas, il est possible de voir dans le même espace des œuvres réalisées avec d'autres techniques : peinture murale sur le mur du sanctuaire et de l'arc triomphal dans l'église, et tapisserie dans la salle. En plus de ses peintures murales monumentales, ces deux lieux et leur maison à Dömsöd donnent la meilleure possibilité pour rencontrer l'œuvre unique de Bazsonyi.

L'art graphique hongrois du XXe siècle est l'un des domaines les moins explorés, bien que très importants, de l'art moderne en termes d'histoire de l'art. La vie et le travail de certains artistes éminents sont relativement bien connus à travers des textes critiques, des études, des volumes d'entretiens et des collections documentaires. L'art graphique a traditionnellement été traité comme le parent pauvre de l'histoire de l'art hongrois, et ce n'est qu'au cours des dernières années que des volumes et des catalogues d'exposition couvrant une période complète de l'histoire du XXe siècle ont été publiés. Bien que le travail graphique des peintres et sculpteurs soit souvent abordé dans les monographies d'artistes, il ne s'agit le plus souvent que de dessins préparatoires et non d'œuvres indépendantes. Les illustrations pour les œuvres littéraires sont légèrement mieux étudiées, mais la majeure partie du travail graphique de ces artistes se trouve encore dans des catalogues d'exposition de 30 à 40 pages. Ces dernières années, certaines monographies publiées par Emese Révész ont attiré une attention considérable sur la nécessité d'une étude indépendante et systématique de cette branche de l'art. Le présent volume entend rejoindre ces séries, la recherche ayant presque totalement relégué au second plan l'étude de l'œuvre graphique d'Arany Bazsonyi par rapport à celle de sa peinture.

En ce qui concerne le genre de mon texte, j'essaie d'associer le catalogue descriptif des œuvres et l'étude évaluative. Mon objectif est d'insérer un segment de l'œuvre de Bazsonyi dans un canon dont nous savons qu'il sera (également) formé après la création des œuvres, et à propos duquel nous pouvons difficilement affirmer qu'il est solidifié. La question se pose inévitablement de savoir combien d'histoires de l'art il y a en fait, et quel récit nous acceptons comme « valide ». Dans la mesure où le « courant dominant » actuel (s'il y en a un) change toujours, le consensus qui émerge plus tard l'écrase. Le placement est en tout cas compliqué par le fait qu'il serait erroné de juger ce matériau à partir d'un canon avant-gardiste, cependant, il est également inévitable d'affirmer que la « direction » représentée par Arany Bazsonyi semble disparaître d'un canon actuellement en émergence. À la lumière de cela, une solution pragmatique semblerait être de s'en tenir à une simple description, mais la question est de savoir si l'auteur qui effectue le traitement peut faire ce que fait l'artiste, c'est à dire ignorer les autres récits. J'essaie de fusionner le catalogue de l'œuvre graphique avec la monographie car, sans étude évaluative, le catalogue resterait inachevé.

Alors que plusieurs tentatives ont été faites au cours des vingt-cinq dernières années pour présenter de manière systématique la peinture et la poésie de Bazsonyi, son travail graphique, qu'elle a partagé et légué à plusieurs musées et amis de son vivant ainsi que par testament, est l'un des domaines les moins explorés de son œuvre. Au cours des dix années qui ont suivi sa mort, les plusieurs milliers d'œuvres restées dans son héritage ont été transférées dans divers musées de Transdanubie et sont devenues consultables. Malgré les expositions permanentes que lui consacrent le château d'Ozora puis celui de Simontornya et l'intérêt croissant qui lui a été porté au cours des deux dernières décennies, elle n'a fait l'objet d'aucun traitement et les travaux récents de l'histoire de l'art ne mentionnent pas son travail artistique. L'œuvre de Bazsonyi n'a pas encore trouvé sa place dans le récit de l'art moderne hongrois de l'époque, bien que les catalogues accompagnant ses expositions, en particulier les publications du Musée de Szekszárd, aient cherché à donner une forte impression de sa haute capacité visuelle. Le Musée Départemental Mór Wosinsky à Szekszárd, qui conserve la majeure partie de son héritage, a organisé plusieurs expositions temporaires autour de son travail, mais il ne s'agissait que de premières tentatives de recensement. L'inventaire de la partie de son patrimoine artistique donnée à différents musées a été réalisé suite à ma demande de recherche. Dans mon travail, j'ai principalement préparé un aperçu

synthétique et un catalogue des œuvres graphiques conservées dans diverses institutions publiques ; les œuvres des collections privées sont rarement incluses.

Une autre difficulté est que Bazsonyi n'était étroitement associée à aucun groupe d'artistes, bien que plusieurs cercles d'art aient exposé ses œuvres et qu'elle ait reçu plusieurs prix dans leurs concours annoncés, telles que les Expositions d'Automne à Vásárhely, les Expositions d'Été à Szeged, les Expositions d'Été au lac Balaton à Keszthely, la Biennale Nationale de l'Aquarelle à Eger et la Biennale Nationale du Paysage à la Galerie Hatvani (voir Annexe 1).

A partir de 1964, elle a exposé en permanence (voir Annexe 2), et bien que ses œuvres aient été analysées par d'éminents historiens de l'art et critiques d'art de son temps, aucune monographie sur son travail graphique n'a vu le jour. Les critiques des expositions ont surtout fait l'éloge de ses œuvres, dont les collections publiques ont acheté quelques pièces (tableaux, gravures et dessins) à partir de 1975, mais ce n'est que depuis 2002 qu'une plus grande partie de son travail est conservée au Musée Départemental Mór Wosinsky à Szekszárd. Son art est largement ancré dans la culture chrétienne, dont elle a considérablement renouvelé la tradition iconographique. Aucune évaluation complète n'a été faite, l'une des raisons étant la personnalité retirée et distante de Bazsonyi, et une autre l'absence de ses œuvres dans le commerce d'art jusqu'à récemment. De plus, les pages graphiques d'une même série se trouvent souvent dans plusieurs collections publiques différentes.

Dans mon travail actuel, je suis partie des collections graphiques conservées par douze institutions – sept musées, deux établissements d'enseignement et trois institutions religieuses – ainsi que de la documentation textuelle et photographique associée. Le Musée Départemental Mór Wosinsky à Szekszárd conserve une quantité importante d'œuvres graphiques de la plupart des périodes de son œuvre, et plusieurs de ses œuvres se trouvent dans diverses collections publiques et privées hongroises. J'ai étudié les critiques contemporaines, les études, les entretiens et les catalogues d'exposition, et j'ai inclus dans l'étude les poèmes de Bazsonyi. Le corpus des œuvres graphiques disponibles est incomplet car je ne connais que certaines des œuvres qui ont été données en privé à des amis.

Parmi les quelque deux mille dessins à l'encre et aquarelles de Bazsonyi, j'ai analysé et catalogué comme sujet principal de ma recherche les plus de six cent vingt croquis et travaux graphiques qu'elle a signés, datés et / ou auxquels elle a donné un titre, et qu'elle a donc traités comme terminés. Le catalogue inclut quatre cent vingt des quelque mille six cents pages conservées au Musée Départemental Mór Wosinsky à Szekszárd. Toutes les œuvres graphiques des autres collections publiques sont incluses dans le catalogue. La partie non signée et non datée du matériel laissée en dehors de l'analyse ne présente aucune caractéristique thématique ou stylistique qui n'apparaîtrait pas sur les pages que j'ai examinées.

Je présente une œuvre graphique qui s'étend sur plus d'un demi-siècle, divisé en quatre périodes créatives. La séparation des périodes est rendue possible principalement par le rapport changeant entre les œuvres graphiques et picturales. La première période, jusqu'en 1964, a été caractérisée par une petite quantité d'œuvres graphiques, tandis que la seconde période, jusqu'en 1980, est marquée par l'apparition d'illustrations littéraires et de représentations allégoriques, ainsi que d'esquisses en préparation de peintures. La troisième période, qui a duré jusqu'en 2001, est une période de grandes séries thématiques, où les œuvres graphiques sont nettement séparées des peintures. Dans la dernière étape, l'importance du mode d'expression graphique diminue à nouveau.

L'opera grafica di Arany Bazsonyi

Inizio carriera, studi: 1937-1951

Arany Bazsonyi, nata a Gyulaj nel 1928 e morta a Budapest nel 2011, è una di quegli artisti con radici nella provincia di Tolna, che realizzarono opere notevoli ma rimasero relativamente sconosciuti per le peculiarità della loro carriera. I suoi genitori, Mária Tabi (1907-1983) e János Bazsonyi (1900-1983), erano piccoli contadini che si sposarono nel 1924. Arany frequentò la scuola elementare nel suo villaggio natale, e il liceo a Hőgyész (dal 1938) e Kalocsa (dal 1945). Nel 1947 conseguì il diploma di maturità presso la Scuola Superiore Arcivescovile per ragazze di Kalocsa.

Proseguì gli studi artistici presso il Collegio di Belle Arti a Budapest: nel 1947-1948 fu studente visitatore sotto la direzione di Nándor Lajos Varga del dipartimento di arti grafiche. Da 1948 a 1951 studiò pittura. I suoi maestri furono Jenő Barcsay, Róbert Berény, János Kmetty e Gyula Papp. Del tempo dei suoi studi sono sopravvissuti molti ritratti, studi di figure e studi di animali (principalmente mucche). I soggetti principali dei disegni sono ritratti di bambini, anziani e forse anche membri della sua famiglia. I ritratti sono realizzati con diverse tecniche: a matita, inchiostro, mordente di noce, acquaforte e linoleografia. È possibile che la maggior parte di essi siano compiti universitari effettuati sotto la direzione di Nándor Lajos Varga. Autoritratti e animali erano temi ricorrenti non solo di questo periodo, ma anche di quelli successivi.

Nel 1951, dopo che i suoi genitori furono dichiarati kulaki -cioè contadini benestanti- dovette lasciare il Collegio di Belle Arti, anche se i suoi insegnanti, in particolare Róbert Berény, le diedero il loro sostegno. Successivamente seguì il proprio percorso artistico e fu a lungo ignorata dal controllo che la politica a quei tempi esercitava sull'arte. Dopo il diploma di scuola media superiore, nel 1952 si diplomò come insegnante a Dombóvár. Per cinque anni insegnò a Pusztahencse e Dunabogdány. Nel 1954 sposò il pittore Sándor Vecsési (1930-2015), che aveva conosciuto al Collegio di Belle Arti e che si diplomò quell'anno come allievo di Géza Fónyi, Jenő Barcsay e Aurél Bernáth. E' del 1964 la sua prima mostra personale alla galleria Adolf Fényes di Budapest. Nei decenni successivi espose in numerose personali e collettive in Ungheria e all'estero (vedi Appendice 2). Le sue opere murali sono visibili in edifici pubblici (chiese, case della cultura, scuole) a Kurd, Dömsöd, Heves, Szekszárd e Pusztahencse.

Il primo periodo: 1952-1964

Agli inizi della sua carriera artistica, la pittura ungherese contemporanea stava attraversando un periodo difficile, e la politica artistica ufficiale escludeva molte persone – tra cui anche Bazsonyi nel 1951 – dalla possibilità di formarsi e di avviare una carriera artistica. Il ritiro interiore dell'artista si protrasse fino al 1957. In quegli anni dipinse, ma non si conoscono opere grafiche datate per gli anni 1953, 1954 e 1956. Nel 1957 smise di insegnare ed entrò a far parte della Comunità Creativa dei

Giovani Artisti (1954-1958), che poi sarebbe diventata lo Studio dei Giovani Artisti, fondato nel 1958. Da quel momento in poi si mantenne esclusivamente del suo lavoro di artista. Dall'autunno alla primavera, la coppia Bazsonyi–Vecsési viveva in uno degli atelier della colonia di artisti di Angyalföld (Budapest, 13° distretto, Máglya köz 1-4) vicino al torrente Rákos. Le case erano abitate esclusivamente da artisti, tra i loro vicini vi erano i pittori Sándor Óvári e Ilona Aczél, il pittore e illustratore Károly Reich, e ancora il grafico e pittore János Szurcsik e sua moglie Anna Sárkány, pittore e tappezziere, loro buoni amici. Dalla primavera all'autunno, lavoravano invece nella colonia estiva di artisti di Hódmezővásárhely ed espongono regolarmente alle Mostre Autunnali di Vásárhely.

Il primo periodo creativo tra il 1952 e il 1964 fu un periodo difficile per la carriera di Bazsonyi. Durante i primi cinque anni, oltre all'insegnamento, eseguì pochi lavori; fu solo nel 1957 che poté entrare a far parte dello studio di Hódmezővásárhely e intraprendere così una carriera artistica. I ritratti, gli studi sul carattere e le note realistiche di questo periodo, con la loro sincerità ed espressione di "identità" dichiarate, libere da gesti esteriori e "abbellimenti", costituiscono il capitolo più autentico dell'opera di questo periodo.

Il secondo periodo: 1965-1980

In questo periodo si occupa ancora di rappresentare graficamente la vita e il lavoro dei contadini. Negli anni '70 Bazsonyi era considerata "una pittrice della campagna ungherese e del mondo dei lavoratori manuali", sebbene il soggetto dei suoi dipinti e delle sue opere grafiche sia molto più vario. Continuò la serie di autoritratti e illustrazioni letterarie, che aveva avuto inizio alla fine degli anni '70, e che diventerà uno dei temi dominanti del periodo successivo. Tra questi vi sono alcuni disegni a inchiostro per la Bibbia, per lo spettacolo per bambini L'uccello blu di Maurice Maeterlinck e per il racconto per adulti I discendenti dei paramisi di Menyhért Lakatos.

Oltre alle scene di genere, compaiono rappresentazioni allegoriche come La Giustizia e l'Imperatore. Le opere grafiche di questo periodo sono spesso utilizzate come schizzi per tele e murales, compreso il pannello di Heves. Allo stesso tempo, è possibile osservare il ruolo crescente delle opere grafiche che anticipano i temi principali delle serie del periodo successivo. Il linguaggio grafico di Bazsonyi è relativamente invariato dopo gli anni del college: contorni netti, evitamento della spazialità e abbozzo sono tra le sue caratteristiche principali.

Il terzo periodo: 1981-2001

Intorno al 1981 avvenne un cambiamento significativo nel rapporto tra pittura e opere grafiche: fu allora che l'arte grafica divenne una forma espressiva indipendente nell'opera di Bazsonyi, e con un valore equivalente alla pittura. Da quel momento la sua produzione grafica aumenta notevolmente, e alcuni disegni sono organizzati in serie. I sei temi principali di questo periodo sono il circo, la Bibbia, la serie dei santi, la serie del calendario, illustrazioni familiari e letterarie. Mentre il primo tema è presente solo nella prima metà degli anni ottanta, la Bibbia, la serie di calendari raffiguranti santi cattolici e fasi della vita familiare ha occupato Bazsonyi ininterrottamente per due decenni. Sono questi i lavori che espose regolarmente alla Biennale Nazionale del Disegno negli anni '80 e '90.

Il periodo tra il 1981 e il 2001 è caratterizzato dal ruolo accresciuto del modo di creazione seriale. Questi due decenni rappresentano le fasi più prolifiche del suo lavoro grafico: è in questi anni che Bazsonyi sviluppò il proprio universo grafico. La maggior parte delle sue opere grafiche sono ispirate alla passione di Cristo. Un altro gruppo rappresenta invece le vicende di familiari e amici, principalmente morte e funerali. Oltre alla famiglia, hanno pari importanza il paesaggio naturale e l'ambiente rurale e agricolo (quello della regione transdanubiana e del Alföld).

È dell'inizio di questo periodo la sua più importante mostra personale all'estero. Dopo aver vinto il 1° premio alla 4° Triennale Internazionale di Pittura a Sofia nel maggio 1982 l'Associazione degli Artisti Bulgari e l'Associazione degli Artisti Ungheresi organizzarono una mostra indipendente delle sue opere nell'estate successiva presso la galleria espositiva Sipka 6 a Sofia.

L'ultimo periodo: 2002-2011

L'inizio del millennio portò cambiamenti significativi nell'opera grafica di Bazsonyi, che ci permettono di distinguere una nuova fase creativa. Le serie tematiche scompaiono e diminuiscono le opere grafiche. Nei disegni cerca di fare il punto sulla sua vita: oltre a rievocare ricordi d'infanzia, si prepara alla fine della sua vita. Oltre al villaggio d'infanzia di Gyulaj, la poesia di Mihály Vörösmarty è un tema importante di questo periodo.

Sommario

Bazsonyi ha creato opere durature in diversi rami dell'arte: dalle sue mani sono usciti murali, acquerelli, dipinti ad olio, disegni e poesie. Le sue opere d'arte e la sua poesia spesso possono essere comprese e interpretate solo se viste insieme. L'infanzia nella provincia di Tolna, la famiglia, le vicende storiche che ha vissuto, e la profonda fede cristiana, sono state le sue principali fonti di ispirazione. La sua opera grafica, prodotta in oltre mezzo secolo, è diversificata e varia sia nei temi che nell'estetica, e mostra una intensità mutevole. Un importante fattore storico, sociale e biografico nel suo lavoro è stato il difficile inizio della sua carriera. Dopo essere stata costretta ad abbandonare gli studi superiori, per cinque anni dedicò relativamente poco tempo all'arte. Nel 1957 con l'abbandono dell'insegnamento, poté dedicarsi completamente all'arte.

Per tutta la sua vita, ha avuto un rapporto stretto e profondo non solo con i pittori ma anche con poeti e scrittori, ed è stata lei stessa una poetessa. I suoi inizi sono legati al laboratorio di stile realista di Hódmezővásárhely. Nel suo modo di creare si è avvicinata alla composizione associativa surrealista della seconda metà degli anni '70. Molte delle sue opere grafiche a prima vista sono di difficile comprensione e spesso solo il titolo è di ausilio nell'interpretazione. Sebbene l'analisi iconografica classica aiuti a interpretare molti disegni, specialmente quelli a tema cristiano, l'osservatore o lo studioso spesso restano incerti se interpretare l'opera come cristiana o invece, contrariamente alla tradizione pittorica, il titolo non fa riferimento al contenuto religioso. Il simbolo più importante nella sua opera è il bambino in piedi su un albero, che per Bazsonyi è espressione di innocenza e libertà infantili. Uccelli e fiori, espressioni di femminilità e di esistenza femminile, appaiono spesso nelle sue opere.

Nelle opere grafiche di questo periodo è molto marcato il metodo associativo chiaramente surrealista, e allora, restando nel campo grafico, il confronto con le opere contemporanee di Aladár Almásy o Margit Balla non è privo di interesse al fine di dare una collocazione alle opere di Bazsonyi. I temi biblici di Bazsonyi sono disegni che esprimono uno stato d'animo. I suoi eroi di fronte al peccato invocano l'assoluzione. Ma cosa è il peccato per Bazsonyi? Il peccato è la patria abbandonata, il villaggio morente, l'oblio dei valori morali. Nemmeno quando dipinge il ricamo del mantello del re intende rappresentare una favola, ma piuttosto richiamare l'attenzione all'ordine dei valori di Santo Stefano.

Lo stile di Bazsonyi ha una certa somiglianza con i modi di disegnare degli illustratori suoi contemporanei, come Károly Reich o Ádám Würtz. È possibile che ciò sia dovuto in parte dal fatto che nella colonia di artisti di Angyalföld, vissero nello stesso edificio e discussero di arte. Sullo sfondo del pensiero ornamentale ispirato (anche) all'arte popolare e talvolta orientato verso la decorazione applicata, naturalmente troviamo anche da Gyula Hincz (maestro di Reich e Würtz) come modello di opera grafica. Per Bazsonyi i drammi umani non sono solo quelli personali ma anche della nazione e dell'umanità, dal punto di vista dei dieci comandamenti di Mosè. Non voleva soddisfare le aspettative esterne. La sua moralità divenne sempre più pronunciata con la reinterpretazione di temi biblici in relazione all'età e alla vita, con il suo standard di moralità eterna, riempiendo di una dimensione soggettiva i significati fondamentali della Bibbia. Non ha vissuto dall'esterno le storie dell'Antico e del Nuovo Testamento, ma si è identificata con esse (a volte disperatamente) come un avvertimento contro la loro perdita.

Le soluzioni grafiche di Bazsonyi per la densità narrativa sono radicate nella simbologia cristiana, ma spesso le ha collocate nel suo tempo e l'elaborazione delle figure o la ruvidità dei dettagli giocano un ruolo importante nel suo stile. Pochi argomenti l'hanno occupata per anni, e le diverse versioni sono state numerate in sequenza. Le sue serie grafiche sono indipendenti dai suoi dipinti, anche se alcuni motivi (ad esempio la coppia, il bambino in piedi su un albero) e alcuni temi principali (la famiglia, l'esistenza femminile) sono invece collegati. Il lavoro grafico si legato al lavoro poetico attraverso la rappresentazione visiva di alcune storie. È importante sottolineare la grande quantità di disegni ad inchiostro lavato rispetto al numero relativamente piccolo di acquerelli, disegni a matita e incisioni.

Negli anni '60 e '70 dipinse principalmente la vita del villaggio, ma si allontanò dal realismo di Hódmezővásárhely anche se vi esponeva le sue opere. In questo periodo predominano opere di genere, della campagna e dei villaggi, mentre dagli anni '80, predominano temi sacri e rappresentazioni femminili della vita familiare. In questo periodo le sue opere non nascono sulla spinta del realismo, né hanno tratti realistici, ma si originano piuttosto dal dolore di chi guarda al passato. Le grafiche autonome e applicate nascono nel segno dei temi della femminilità, cristianesimo e letteratura ungherese. Anche il progresso tecnico e la paura della guerra fredda hanno lasciato un'impronta significativa nelle sue opere.

Oltre alle collezioni museali e comunali, le sue opere grafiche sono attualmente esposte in due edifici: una via crucis sulle pareti della chiesa di Pusztahencse e una selezione di una ventina di opere nell'aula magna del liceo di Lengyel. In entrambi i casi è possibile vedere nello stesso spazio opere realizzate con altre tecniche: murale sulla parete del santuario e dell'arco trionfale nella chiesa, e arazzi nell'aula magna. Oltre ai murales monumentali, questi due luoghi e la casa a Dömsöd offrono la migliore possibilità di avvicinarsi all'opera unica di Arany Bazsonyi.

L'arte grafica ungherese del Novecento è uno dei campi meno esplorati, anche se molto importante, della storia dell'arte moderna. La vita e il lavoro di alcuni artisti di spicco sono relativamente ben conosciuti grazie a testi critici, studi, interviste e raccolte documentarie. L'arte grafica è stata tradizionalmente trattata come un parente povero nella storia dell'arte ungherese, ed è solo negli ultimi anni che sono stati pubblicati volumi e cataloghi espositivi che coprono un intero periodo della storia del Novecento. Del lavoro grafico di pittori e scultori si discute spesso nelle monografie degli artisti, ma per lo più si tratta solo di disegni preparatori e non di opere indipendenti. Le illustrazioni per le opere letterarie sono un poco più studiate, ma la maggior parte del lavoro grafico di questi artisti si trova ancora in cataloghi di mostre di 30-40 pagine. Negli ultimi anni alcune monografie pubblicate da Emese Révész hanno suscitato una notevole attenzione sulla necessità di uno studio autonomo e sistematico di questo ramo dell'arte. Il presente volume intende unirsi a queste serie, dato che la ricerca ha quasi completamente relegato lo studio dell'opera grafica di Arany Bazsonyi in secondo piano rispetto a quello della sua pittura.

Per quanto riguarda mio testo, ho tentato di associare il catalogo descrittivo delle opere allo studio valutativo. Il mio obiettivo è inserire una parte del lavoro di Bazsonyi in un canone che sappiamo si formerà (anche) dopo la creazione delle opere, e su cui difficilmente possiamo dire che si sia consolidato. Sorge inevitabile la domanda su quante storie dell'arte ci siano in effetti, e quale fra queste accettiamo come "valide". Poiché l'attuale corrente principale (laddove presente) è in continuo mutamento, il consenso che infine emerge finisce per sovrascriverlo. La collocazione è comunque complicata dal fatto che sarebbe sbagliato giudicare questo materiale in base ad un canone d'avanguardia, e tuttavia è anche inevitabile dire che la "direzione" rappresentata da Arany Bazsonyi sembra defilarsi dal canone attualmente emergente. Alla luce di ciò, una soluzione pragmatica sembrerebbe quella di attenersi ad una pura e semplice descrizione, ma la questione è se il critico che studia le opere d'arte possa fare ciò che fa l'artista, cioè, ignorare le altre narrazioni. Ho tentato di unire il catalogo dell'opera grafica alla monografia, perché senza uno studio valutativo il catalogo rimarrebbe incompiuto.

Sebbene negli ultimi venticinque anni siano stati fatti diversi tentativi per presentare in modo sistematico la pittura e la poesia di Bazsonyi, il lavoro grafico, che ha condiviso e lasciato in eredità a diversi musei e amici durante la vita, è una delle aree meno esplorate del suo lavoro. A dieci anni dalla morte, le diverse migliaia di opere rimaste sono state trasferite in vari musei del Transdanubio e rese disponibili per la ricerca. Nonostante le mostre permanenti dedicate nel castello di Ozora e poi in quello di Simontornya e il crescente interesse che ha ricevuto negli ultimi due decenni, tutto questo materiale non è stato oggetto di alcuno studio e i lavori più recenti di storia dell'arte non si sono occupati del suo lavoro artistico. L'arte di Bazsonyi non ha ancora trovato un posto nella narrativa dell'arte moderna ungherese del 900, anche se i cataloghi che accompagnano le sue mostre, in particolare le pubblicazioni del Museo Szekszárd, hanno cercato di trasmettere una forte impressione della sua elevata capacità visiva. Il Museo della provincia di Mór Wosinsky a Szekszárd, che conserva la maggior parte del suo patrimonio, ha organizzato diverse mostre temporanee, ma si tratta solo dei primi tentativi di censimento. L'inventario della parte del patrimonio artistico di Bazsonyi che è stato donato a vari musei è stato effettuato su una mia richiesta. Nel mio lavoro ho preparato principalmente una rassegna sintetica e un catalogo di opere grafiche conservate in varie istituzioni pubbliche; raramente vi sono incluse opere provenienti da collezioni private.

Un'altra difficoltà è che Bazsonyi non era strettamente associata a nessun gruppo di artisti, sebbene diversi circoli artistici abbiano esposto le sue opere e abbia ricevuto numerosi premi nei loro concorsi, come ad esempio le mostre autunnali a Vásárhely, le mostre estive a Szeged, e a Keszthely sul lago Balaton, la Biennale nazionale dell'acquarello a Eger e la Biennale nazionale del paesaggio alla Galleria Hatvani (vedi Appendice 1).

Dal 1964 espose stabilmente (vedi Appendice 2), e sebbene le sue opere siano state analizzate da eminenti storici e critici dell'arte suoi contemporanei, non è comparsa alcuna monografia riguardante l'opera grafica. I critici delle mostre hanno per lo più elogiato le sue opere, le collezioni pubbliche hanno acquistato alcuni pezzi (dipinti, incisioni e disegni) dal 1975, ma è solo dal 2002 che gran parte del suo lavoro è conservato nel museo della provincia di Mór Wosinsky a Szekszárd.

L'arte di Bazsonyi è in gran parte radicata nella cultura cristiana, di cui ha notevolmente rinnovato la tradizione iconografica. Le ragioni per cui non è stata effettuata alcuna valutazione completa, è da ricercarsi nella sua personalità ritirata e distaccata, e anche nell'assenza, fino a tempi recenti, delle sue opere dal commercio d'arte. Inoltre, le pagine grafiche di una stessa serie si trovano spesso in più raccolte pubbliche differenti.

Per questo mio lavoro sono partita dalle raccolte grafiche custodite da dodici istituzioni – sette musei, due istituzioni educative e tre istituzioni religiose – oltre alla relativa documentazione testuale e fotografica. Il museo regionale Mor Wosinsky a Szekszárd conserva una quantità significativa di opere grafiche appartenenti a quasi tutti i periodi del lavoro di Bazsonyi, e molte sue opere si trovano in varie collezioni pubbliche e private ungheresi. Ho studiato le critiche contemporanee, studi, interviste e cataloghi di mostre, e ho incluso nella ricerca anche le poesie. Il corpus delle opere grafiche disponibili è incompleto poiché conosco solo alcune delle opere che sono state donate ad amici.

Tra i circa duemila disegni a china e acquerelli, ho analizzato e catalogato, come oggetto principale della mia ricerca, gli oltre 620 bozzetti e opere grafiche da lei firmate e datate e/o alle quali ha dato un titolo, e che quindi ha considerato completate. Il catalogo comprende 420 delle circa 1600 pagine conservate nel museo regionale Mór Wosinsky. Nel catalogo sono incluse tutte le opere grafiche provenienti da altre collezioni pubbliche. La parte non firmata e non datata del materiale esclusa dall'analisi non presenta caratteristiche tematiche o stilistiche che non siano già presenti nelle pagine da me esaminate.

In questo libro presento un'opera grafica che abbraccia più di mezzo secolo, divisa in quattro periodi creativi. Per la divisione dei periodi mi sono basata principalmente sul mutevole rapporto tra opere grafiche e pittoriche. Il primo periodo, fino al 1964, è stato caratterizzato da una piccola quantità di opere grafiche, mentre il secondo periodo, fino al 1980, è definito dalla comparsa di illustrazioni letterarie e rappresentazioni allegoriche, così come da schizzi preparatori per dipinti. Il terzo periodo, protrattosi fino al 2001, è un periodo di grandi serie tematiche, dove le opere grafiche sono invece nettamente separate dai dipinti. Nell'ultima fase, l'importanza della modalità espressiva grafica diminuisce nuovamente.

Bazsonyi Arany grafikáinak katalógusa

A jegyzék a mintegy kétezer, közgyűjteményben és néhány magángyűjteményben található grafika közül azokat a tusrajz és akvarell vázlatokat és befejezett grafikákat tartalmazza, melyeket Bazsonyi aláírt és/vagy címet adott neki és/vagy évszámmal látott el. Az elemzésből kimaradt körülbelül ezerkétszáz tételes szignálatlan, datálatlan anyagrésznek nincs olyan tematikai vagy más sajátossága, ami ne jelenne meg az itt felsorolt lapokon. A katalógus először a datált grafikákat sorolja fel évenkénti tagolásban, majd a datálatlanokat. Ha egy grafikának nincs datálása, de sejtethető a készülés időpontja, akkor az évszámot szögletes zárójelbe tettem. A jegyzék a múzeumi leíró kartonokon, a számítógépes adatbázisokon és autopszián alapul. A katalógus nem tartalmaz számos, Bazsonyi ajándékozása nyomán magántulajdonba került, lappangó grafikát.

Köszönöm a katalógus összeállításában nyújtott segítséget Barkóczi Ákosnak (Miskolc, Herman Ottó Múzeum), Csatlós Renátának (Szombathely, Szombathelyi Képtár), Cseh Péter Mihálynak (Pusztahencse, templom), Fazekas Jánosnak, Géger Melindának (Kaposvár, Rippl Rónai Megyei Hatókörű Városi Múzeum), Hubert Ildikónak, Keresztesi Mártának, Kontsek Ildikónak (Esztergom, Keresztény Múzeum), Lovas Csillának (Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum), Müller Jánosnak (Kurd, polgármester), a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Kar Dékáni Hivatal munkatársainak, Rühl Gizellának, Selmeczi Lászlónak (Gyulaj, polgármester), Szelestei Nagy Lászlónak, Tokai Gábornak (Budapest, Magyar Nemzeti Galéria), Vass Ilonának (Dömsöd, Petőfi Múzeum, Bazsonyi–Vecsési nyaraló), Várhegyi Juditnak (Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola).

Rövidítések:

j.j.f. jelzés jobbra fent

j.j.k. jelzés jobbra középen

j.j.l. jelzés jobbra lent

j.b.f. jelzés balra fent

j.b.k. jelzés balra középen

j.b.l. jelzés balra lent

j.k.l. jelzés középen lent

j.k. jelzés középen

j.n. jelzés nélkül

ltsz. leltári szám

Szk Szekrénykataszter

[3] Mikosd puszta, 1950

Grafikák

Datált

1937

1. **A Községi Nép Iskola Tanulói 1937**, tus, 420 x 297 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/8 347

1949

2. **[Elhagyott ház]**, tus, 291 x 114 mm, j.j.l. 949. júl. 13., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/8 234

1950

3. **Mikosd puszta**, akvarell, 248 x 175 mm, j.b.l. Mikosdpusztá 1950, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 789
4. **[Önarckép]**, tus, fekete festék, 202 x 273 mm, j.j.l. 1950. III. 26., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 796
5. **[Fej oldalnézetből]**, ceruza, 205 x 277 mm, j.j.l. Tata 1950 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 826
6. **[Lányka felsőtest]**, ceruza, 146 x 203 mm, j.j.f. 1950. XI. 12., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 827

7. **[Kendős női fej]**, ceruza, 21 x 298 mm, j.j.l. Gyulaj 950. VIII. 21., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 829

8. **[Gyermekarckép]**, tus, 203 x 290 mm, j.j.l. Bazsonyi Tata 1950, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 838

9. **[Ülő emberek]**, ceruza, 297 x 210 mm, j.j.l. Tata 1950 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 845

10. **[Álló fiú]**, ceruza, 124 x 210 mm, j.j.l. Tata 1950, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 869

11. **[Fiúk rövidnadrágban]**, grafit, 205 x 207 mm, j.j.l. Tata 1950 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 904

12. **[Fekvő tehén]**, tus, 294 x 208 mm, j.j.l. Tata 1950 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 921

13. **[Fekvő tehének]**, tus, 295 x 208 mm, j.k.l. Tata 950, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 944

14. **[Fej]**, tus, 210 x 182 mm, j.b.l. Tata 1950, j.j.l. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 991

15. **[Padon várakozók]**, ceruza, 298 x 207 mm, j.j.f. Dombóvár 1950, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 998

16. **[Fejkendős idős asszony]**, tus, 210 x 296 mm, j.j.l. Tata 950 júl. 10. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1004

[16] [Fejkendő idős asszony], 1950

17. [**Idős férfi**], ceruza, 150 x 210 mm, j.b.l. Tata 1950, j.k.l. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1009
18. [**Két alak törökülésben**], grafit, 297 x 211 mm, j.b.l. Tata 1950, j.j.l. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1027
19. [**Fej**], tus, 210 x 180 mm, j.b.l. Tata 1950, j.j.l. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1040
20. [**Két álló alak háttal**], diófa pác, 277 x 205 mm, j.j.l. Tata 1950 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1041
21. [**Lali Arany**], tus, 205 x 277 mm, j.b.l. Tata 1950, j.j.l. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1043
22. [**Tüskés hajú fej**], tus, 207 x 200 mm, j.j.l. Tata 1950 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1044
23. [**Fekvő tehén háttal**], tus, 295 x 210 mm, j.j.l. Tata 1950 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1054

1951

24. [**Férfi fej**], ceruza, 150 x 208 mm, j.j.f. 1951. XI. 28., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 868
25. [**Három alvó gyermek**], ceruza, 280 x 203 mm, j.j.l. 1951. II. 2., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 885

26. [**Alvó gyermek**], tus, 208 x 148 mm, j.b.l. 1951. VII. 8., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1031
27. [**Anya gyermekével az ölében**], tus, 160 x 180 mm, j.b.f. 1951. I. 25., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1045
28. [**Önarckép**], grafit, 280 x 200 mm, j.b.f. 1951. II. 15., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1058.8

1952

29. [**Álló alak hátulnézetben**], ceruza, 145 x 203 mm, j.j.l. 1952. V. 23., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 810
30. [**Fiúfej**], barna kréta, 153 x 215 mm, j.j.l. 1952. V. 27., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 833
31. [**Gyermek sapkában**], ceruza, 152 x 213 mm, j.j.l. 1952. V. 23., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 834
32. [**Női fej**], tus, 153 x 213 mm, j.j.l. 1952. VI. 16., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 867
33. [**Padon ülő nő**], grafit, 153 x 217 mm, j.j.f. 1952. IV. 11., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 893
34. [**Egészalakos nő**], ceruza, 146 x 203 mm, j.j.f. 1952. XI. 15., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 936

[27] [Anya gyermekével az ölében], 1951

[4] [Önarckép], 1950

[39] [Önarckép], 1955

[28] [Önarckép], 1951

35. [**Fiúportré**], színes ceruza, 855 x 295 mm, j.j.l. 1952. V. 27., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 951.1

1955

36. [**Faluvég**], akvarell, 310 x 230 mm, j.j.l. Bazsonyi 955., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 35

37. [**Vecsési Sándor arcképe**], ceruza, 310 x 283 mm, j.k.l. 1955. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 791

38. [**Önarckép**], diófa pác, 180 x 245 mm, j.j.f. Bazsonyi 1955., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 817

39. [**Önarckép**], diófa pác, 178 x 245 mm, j.j.l. Bazsonyi 1955, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 947

40. [**Vecsési Sándor arcképe**], diófa pác, 224 x 297 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, [1954–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 793

41. [**Önarckép**], diófa pác, 210 x 295 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, [1954–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 798

42. [**Ülő alakok, több alakos kompozíció**], tus, 298 x 205 mm, j.j.l. Bazsonyi, [1950–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 837

43. [**Álló szemüveges férfi**], tus, 213 x 298 mm, j.j.l. Bazsonyi, [1950–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 847

44. [**Kalapos bajuszos férfi**], ceruza, 146 x 210 mm, j.k.l. Bazsonyi, [1950–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 851

45. [**Építkezés**], tus, 295 x 210 mm, j.j.l. Bazsonyi, [1950–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 858

46. [**Háttal álló alak**], tus, 150 x 208 mm, j.j.l. Bazsonyi, [1950–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 927

47. [**Munkás ember**], ceruza, 202 x 297 mm, j.j.f. Bazsonyi, [1950–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 934

48. [**Vecsési Sándor**], diófa pác, 208 x 292 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, [1954–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 982

49. [**Többalakos kompozíció**], ceruza, 300 x 210 mm, j.j.l. Bazsonyi, [1950–1955], sérült, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 999

50. [**Két munkás**], tus, 250 x 210 mm, j.j.l. Bazsonyi, [1950–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1003

51. [**Szurcsik János**], diófa pác, 147 x 210 mm, j.j.l. Szurcsik, [1950–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1024

52. [**Fáradt emberi arc**], diófa pác, 142 x 208 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, [1954–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1026

53. [**Cigarettazó férfi**], ceruza, 147 x 125 mm, j.j.l. Bazsonyi, [1950–1955], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1047

[41] [Önarckép], 1955

[51] Szurcsik János, 1955

1957

54. **Bogdányi hegyek**, akvarell, 322 x 242 mm, j.j.l. V. Bazsonyi 1957, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 32

55. **Alföldi táj**, akvarell, 316 x 253 mm, j.j.l. V. Bazsonyi 1957, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 36

56. **Mindszenti Tisza-part**, akvarell, 312 x 243 mm, [1957?], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 49

1958

57. **Fiúk**, akvarell, 240 x 312 mm, j.b.l. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 42

58. **Udvarban**, akvarell, 332 x 259 mm, j.j.l. V. Bazsonyi 1958, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 48

59. **[Lehajtott női fej]**, tus, 237 x 317 mm, j.j.l. 1958 V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 643

1960

60. **Udvar**, pasztell, 490 x 665 mm, Budapest, Magyar Nemzeti Galéria, 19–21. századi Gyűjtemény / Grafikai Osztály, ltsz. F73.7

1962

61. **[Határ]**, fekete filc, 250 x 350 mm, j.j.l. 1962. VII. 11., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/8 197

62. **[Alvó férfi]**, tus, 295 x 400 mm, j.j.l. 1962, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 715

1963

63. **[Alvó Vecsési Sándor]**, ceruza, 242 x 316 mm, j.b.l. Bazsonyi, 1963. IV. 15., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2019/1 107

64. **[Önarckép]**, tus, 273 x 335 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 2

65. **[Ülő lány]**, tus, 297 x 420 mm, j.j.k. Bazsonyi 963, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 572

66. **[Ülő férfi]**, diófa pác, 305 x 432 mm, j.j.l. 1963. márc. 5., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 598

67. **Azt hiszem nehéz napok jönnek**, tus, 347 x 252 mm, j.j.f. 1963. jún. 3. Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 610

68. **[Női fej]**, diófa pác, 250 x 347 mm, j.j.l. V. Bazsonyi 963, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 656

1964

69. **[Magányos fa]**, grafit, 206 x 299 mm, j.k.l. 964. III. 11., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 688

70. **[Sapkás férfifej]**, szén, 206 x 295 mm, j.b.l. 64. III. 11., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 690

[58] Udvarban, 1958

1965

71. **[Kendős női fej]**, tus, 300 x 420 mm, j.k.l. 1965. dec. 8., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 561
72. **Ősz**, lila tinta, 210 x 295 mm, j.b.l. 1965, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 626

1966

73. **[Éneklők]**, tus, 398 x 301 mm, j.j.l. 1966. I. 13., verso: Bazsonyi felirat, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2019/1 16
74. **Igazságszolgáltatás**, tus, 479 x 313 mm, j.j.k. 1966. aug. 2., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 720

1968

75. **A festő vásznat feszít**, barna tus, 321 x 382 mm, j.j.l. 1968. febr. 9. V. Bazsonyi Arany, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 698

1970

76. **Öregség**, Életfa, Változat a hevesi pannóhoz, akvarell, 500 x 700 mm, j.j.l. Bazsonyi, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.19.1
77. **Kis bohóc**, akvarell, 322 x 480 mm, j.n., [1970], Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 589

1972

78. **Imperator**, akvarell, 425 x 300 mm, j.n., sérült, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.7.1
79. **[Vázlat]**, akvarell, 370 x 510 mm, j.j.l. V. Bazsonyi 1972, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 227

1974

80. **[Arckép]**, diófa pác, 180 x 285 mm, j.j.l. 1974, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 724

1977

81. **[Önarckép]**, diófa pác, 195 x 268 mm, j.j.l. 1977, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/8 399

1979

82. **Kék madár**, színes tus, 300 x 485 mm, j.j.l. Bazsonyi, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.33.1
83. **Madarász**, tus, 350 x 500 mm, j.b.l. Bazsonyi 1979, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.37.1
84. **[Vázlat]**, tus, 315 x 382 mm, j.j.l. Bazsonyi 1979, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 26
85. **[Önarckép]**, tus, 297 x 210 mm, j.j.l. Bazsonyi 1979, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 12
86. **„Ő az” [Júdás csókja]**, kék színes ceruza, 450 x 310 mm, j.j.l. V. Bazsonyi 1979, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 94

[110] Tragédia, 1982

[111] Életlen innen, 1982

87. Lakatos Menyhért: A paramisák ivadéakai, [1979?], diófa pác, 205 x 280 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/8 371

1981

88. Összetartozók, lavírozott tus, 350 x 500 mm, j.j.l. Bazsonyi 1981, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.43.1

89. Tékozló lány, kréta, 325 x 505 mm, j.b.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/3 310

90. [Arcok], diófa pác, 425 x 297 mm, j.b.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/8 427

91. [Négy alak], tus, 300 x 420 mm, j.k.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.15.1.

92. Szegény lelkek, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.78.1.

93. Forrásnál, tus, 300 x 420 mm, j.b.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.22.1.

94. Ki miben madár?, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.25.1.

95. Lázadni, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. 982 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.37.1.

96. Rabságok és ítéletek I., tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.38.1.

97. Rabságok és ítéletek II., tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.38.2.

98. Rabságok és ítéletek III., tus, 300 x 420 mm, j.k.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.39.1.

99. Rabságok és ítéletek IV., tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.40.1.

100. Rabságok és ítéletek VI., tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.41.1.

101. Rabságok és ítéletek VII., tus, 420 x 300 mm, j.k.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.42.1.

102. Rabságok és ítéletek VIII., tus, 300 x 420 mm, j.b.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.43.1.

103. Rabságok és ítéletek IX., tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.44.1.

104. Rabságok és ítéletek X., tus, 300 x 420 mm, j.b.l. Bazsonyi 1981, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.45.1.

105. Öregszülővel, tus, 425 x 295 mm, j.b.l. Bazsonyi 1981, Kurd, Polgármesteri Hivatal

[134] Lánc-lánc eszterlánc, 1982

1982

- 106.a-b. József és testvérei**, két változat: a) tus, 295 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Dömsöd, Nagytemplomi Református Egyházközség; b) József és testvérei II., tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Dömsöd, Nagytemplomi Református Egyházközség
- 107. [Vázlat: játékbaba virágcsokorral]**, diófa pác, 297 x 424 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/8 433
- 108. [Vázlat]**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 105
- 109. [Vázlat]**, kréta, 420 x 300 mm, j.k.l. 1982. XI. 8., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 106
- 110. Tragédia**, tus, 290 x 405 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.124.1.
- 111. Életen innen**, tus, pác, 290 x 410 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.173.1.
- 112. Szenvedni**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.10.1.
- 113. Tükör**, tus, 295 x 420 mm, j.b.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.13.1.
- 114. Család**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.14.1.
- 115. Család II.**, tus, pác, 300 x 430 mm, j.k.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.49.1.
- 116. Hullámok**, lavírozott tus, 295 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.16.1.
- 117. Fény**, tus, 300 x 410 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.17.1.
- 118. Átvinni a gyermeket**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.18.1.
- 119. Két fej**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.23.1.
- 120. Madarak megöletése**, tus, 310 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.27.1.
- 121. Állatok barátja**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.28.1.
- 122. Kívül-belül**, tus, 300 x 420 mm, j.b.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.29.1.
- 123. Születésnapra**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. 1982 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.31.1.
- 124. Régi képek**, lavírozott tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.35.1.

[135] Csillagos napú, 1982

[136] A szent, 1982

- 125. Gyermek született**, lavírozott tus, 300 x 420 mm, j.b.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.81.1.
- 126. Hálóban**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.46.1.
- 127. Szüleink**, tus, 290 x 400 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.50.1.
- 128. József és testvérei III.**, j.j.l. Bazsonyi 1982, tus, 300 x 420 mm, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.62.1.
- 129. Cirkusz II.**, lavírozott tus, 400 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.71.1.
- 130. Láncszakító II.**, 295 x 420 mm, j.b.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.73.1.
- 131. Mágia (Cirkusz-sorozatból)**, tus, 295 x 420 mm, j.k.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.74.1.
- 132. Tűznyelő**, tus, 295 x 420 mm, j.k.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.75.1.
- 133. Kapuk**, tus, 420 x 600 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.77.1.
- 134. Lánc-lánc eszterlánc**, j.j.l. Bazsonyi 1982, tus, pác, 295 x 420 mm, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.10.1
- 135. Csillagos napú**, tus, pác, 290 x 415 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.13.1.
- 136. A szent**, tus, pác, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.21.1.
- 137. Harangok**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.52.1.
- 138. A gyermek**, tus, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.54.1.
- 139. Bűvész kártyával**, tus, 500 x 700 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.21.1
- 140. Nagykerék**, tus, 500 x 700 mm, j.b.l. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.22.1
- 141. Légtornász**, tus, 500 x 700 mm, j.b.l. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.23.1
- 142. Késdobáló**, tus, 500 x 700 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.25.1
- 143. Láncszakító**, tus-pác, 500 x 700 mm, j.b.l. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.26.1
- 144. Váradu ugrócsoporu**, tus, 500 x 700 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.28.1
- 145. Vadludak**, tus, 350 x 500 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.38.1
- 146. Vadászok**, lavírozott tus, 350 x 500 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.39.1

[137] Harangok, 1982

- 147. Alku**, tus, 350 x 500 mm, j.b.l. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.44.1
- 148. Asszonyok**, tus, 350 x 500 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.45.1
- 149. Szilveszter**, tus, 350 x 500 mm, j.j.f. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.46.1
- 150. Bolondok**, tus, 350 x 500 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.47.1
- 151. Festőnő**, tus, 350 x 500 mm, j.j.f. Bazsonyi 1982, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.48.1
- 152. Elmenőben**, pác, 300 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.139.1.
- 153. Tamás napja (Naptár sorozat)**, tus, toll, ecset, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.115.1.
- 154. Szent Ferenc beszél az állatoknak**, tus, pác, 290 x 410 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.118.1.
- 155. Szent Ferenc és a vadludak**, tus, 290 x 410 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Rühl Gizella tulajdona
- 156. Szegényemberek**, tus, 295 x 420 mm, j.b.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.120.1.
- 157. Lázár napja (Naptár sorozat)**, tus, pác, 290 x 405 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.122.1.
- 158. [Vázlat]**, tus, 295 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 262
- 159. [Vázlat]**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1982, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 263
- 160. Órangyalok**, tus, 424 x 298 mm, j.j.f. 1982. I. 20., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/8 414
- 161. [A hölgy és az egyszarvú (?)]**, tus, pác, 310 x 440 mm, j.n., Dömsöd, Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona
- 1983**
- 162. Szegényemberek**, tus, 620 x 485 mm, j.b.l. 1983, j.j.l. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 776
- 163. Szegényemberek**, tus, 500 x 620 mm, j.b.l. 1983, j.j.l. Bazsonyi, Rühl Gizella tulajdona
- 164. A Danaidák (Babits) I.**, tus, 405 x 280 mm, j.j.l. Bazsonyi 1983, Gyulaj, Polgármesteri Hivatal
- 165. Babits: A két nővér: Vázlat**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 264
- 166. Babits illusztráció (Holt próféta a hegyen II.)**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi, Budapest, Petőfi Irodalmi Múzeum, Képzőművészeti szakanyag, ltsz. 83.326.1.
- 167. Babits illusztráció (Két nővér)**, tus, 298 x 423 mm, j.j.l. Bazsonyi 1983, Budapest, Petőfi Irodalmi Múzeum, Képzőművészeti szakanyag, ltsz. 83.351.1.

[152] Elmenőben, 1982

[154] Szent Ferenc beszél az állatoknak, 1982

[153] Tamás napja (Naptár sorozat), 1982

[156] Szegényemberek, 1982

[157] Lázár napja (Naptár sorozat), 1982

- 168. Balázsolás II.**, tus, 300 x 420 mm, j.b.l.
Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.9.1.
- 169. Balázsolás – Babits 15.**, akvarell, 490 x
300 mm, [1983], j.j.l. Bazsonyi, Szekszárd,
Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.6.1.
- 170. Kis halott**, tus, 310 x 420 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.20.1.
- 171. Elpihenni**, tus, 410 x 290 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.21.1.
- 172. Babits portré**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.24.1.
- 173. Két nővér (Babits 3.)**, tus, 300 x 420 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.30.1.
- 174. Chanuka II.**, tus, pác, 305 x 432 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.80.1.
- 175. Utolsó út**, tus, 430 x 290 mm, j.k.l.
Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.145.1.
- 176. Halottak napja I.**, tus, 305 x 430 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.47.1.
- 177. Halottak napja II.**, tus, 300 x 420 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.180.1.
- 178. Halottak napja III.**, tus, 300 x 420 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.206.1.
- 179. Rilai kolostor**, tus, 350 x 480 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.114.1.
- 180. [Vázlat]**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1983, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2018/2 261
- 181. [Bazsonyi Arany apja]**, tus, 410 x 295 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1983. márc. 31. nagycsütörtök,
j.b.l. Drága Édesanyánknak Drága
Édesapánkról életében utoljára rajzoltam 1983.
IV. 3. Húsvét vasárnapján hú leánya: Bazsonyi
Arany, Dömsöd, Bazsonyi–Vecsési nyaraló

1984

- 182. Gyászba öltözötten**, tus, 290 x 410
mm, j.j.l. Bazsonyi 1984, Lengyel, Apponyi
Sándor Mezőgazdasági Szakképző
Iskola, kastély, ltsz. 300362
- 183. Hárman jöttek**, tus, 280 x 410 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1984, Lengyel, Apponyi
Sándor Mezőgazdasági Szakképző
Iskola, kastély, ltsz. 300363
- 184. Március 15.**, tus, 410 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi
1984, Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági
Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300364
- 185. Végső út**, tus, 340 x 300 mm, j.b.l. Bazsonyi
1984, Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági
Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300365
- 186. Áldozat**, tus, pác, 300 x 410 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1984. XII. 28., Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.89.1.

[178] Halottak napja III., 1983

[179] Rilai kolostor, 1983

- 187. Veronika napja (Naptár sorozat),**
tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1984,
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.90.1.
- 188. Szilveszter éj,** tus, 410 x 290 mm, j.b.l.
Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.91.1.
- 189. Leó napja I (ápr.11.),** tus, 410 x 300 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.112.1.
- 190. Egyedül maradtam,** tus, 295 x 410 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.121.1.
- 191. Jónás imája (Babits),** tus, pác, 290 x 405
mm, j.j.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.123.1.
- 192. Vígán,** tus, 430 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 1984,
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.135.1.
- 193. Katalin napja III. (Naptár sorozat),**
tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1984,
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.150.1.
- 194. 1984. X. 1.,** tus, 320 x 420 mm, j.j.l.
1984. X. 1. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.153.1.
- 195. Deportáltak,** tus, 300 x 420 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.183.1.
- 196. Kiűzöttek,** tus, 290 x 410 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.189.1.
- 197. Temető,** tus, 300 x 420 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1983 84, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.192.1.
- 198. Az utolsó háború,** tus, 305 x 430 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.168.1.
- 199. Péter–Pál napja (Naptár sorozat),** tus,
300 x 420 mm, j.b.l. 1984, j.j.l. Bazsonyi,
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.169.1.
- 200. Madách: Az ember tragédiája XV. szín,
Ádám: Uram! Rettentő látások gyötörnek.
És nem tudom mi bennök a való,** tus, toll,
ecset, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1984,
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.194.1.
- 201. Pilinszkyre gondolva,** tus, 320 x 420 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.207.1.
- 202. Állatok,** tus, 310 x 420 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.26.1.
- 203. Zászló,** tus, pác, 305 x 430 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1984, Esztergom, Keresztény
Múzeum, ltsz. 2013.19.1.
- 204. Megkísértés,** tus, 430 x 305
mm, j.j.l. Bazsonyi 1984, Esztergom,
Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.40.1.
- 205. Ómagyar Mária-siralom,** tus, 300 x 420
mm, Budapest, Pázmány Péter Katolikus
Egyetem Bölcsészettudományi Kar Dékánság
- 206. Utolsó ölelés,** tus, 420 x 300
mm, j.j.l. Bazsonyi 1984, Budapest,
Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Bölcsészettudományi Kar Dékánság

[187] Veronika napja (Naptár sorozat), 1984

[188] Szilveszter éj, 1984

[189] Leó napja I (ápr.11.), 1984

[190] Egyedül maradtam, 1984

[191] Jónás imája (Babits), 1984

[192] Vígán, 1984

[193] Katalin napja III. (Naptár sorozat), 1984

[194] 1984. X. 1., 1984

[195] Deportáltak, 1984

[196] Kiúzötten, 1984

[197] Temető, 1984

[198] Az utolsó háború, 1984

[201] Temető, 1984

- 207. Veronika napja III.**, tus, 300 x 420 mm, j.k.l. Bazsonyi 1984, Budapest, Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Kar Dékánóság
- 208. Húsvét**, tus, 420 x 300 mm, j.b.l. Bazsonyi 1984, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.1.1
- 209. Április 11. Leó napja**, tus, 240 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1984, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.3.1
- 210. Március 21. Benedek napja**, tus, 300 x 420 mm, j.b.l. 1984, j.j.l. Bazsonyi, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.6.1
- 211. Tragédia a cirkuszban**, tus, 500 x 700 mm, j.j.l. Bazsonyi 1984, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.20.1
- 212. Siratás**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.72.1.
- 213. Zsuzsanna napja**, tus, 300 x 420 mm, j.j.k. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.76.1.
- 214. Háborúról**, tus, 300 x 420 mm, j.k.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.86.1.
- 215. Garasos Juszticia**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.141.1.
- 216. A sír**, tus, 300 x 450 mm, j.j.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.100.1.
- 217. Nyomok**, ceruza, 300 x 420 mm, j.b.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.103.1.
- 218. Ókor**, ceruza, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2017.36.1.
- 219. Tragédia a cirkuszban**, tus, 305 x 435 mm, j.b.l. Bazsonyi 1984, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2017.72.1.
- 220. Mária napja**, tus, 425 x 285 mm, j.j.l. 1984. IX. 12., Dömsöd, Bazsonyi–Vecsési nyaraló
- 1985**
- 221. Tamás Menyhért Esőrácsok c. könyvéhez I.**, tus, 295 x 415 mm, j.j.l. Bazsonyi 1985, Gyulaj, Polgármesteri Hivatal
- 222. Tamás Menyhért Előcsend c. könyvéhez I.**, tus, 290 x 410 mm, j.j.l. Bazsonyi 1985, Gyulaj, Polgármesteri Hivatal
- 223. Gyógyító a halál angyalával**, tus, 307 x 430 mm, j.b.l. 1985. VI. 8., j.k.l. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, Szk 2016/7 55
- 224. Kővári László (1929–1985) orvos**, tus, 305 x 430 mm, [1985?], j.k.l. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, Szk 2016/7 88
- 225. Kaktusz virága**, akvarell, 508 x 364 mm, j.j.l. Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, Szk 2016/10 777
- 226. Egy emlékezés**, tus, 310 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.129.1.
- 227. Pünkösöd I.**, tus, 430 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.134.1.

[203] Zászló, 1984

[215] Garasos Juszticia, 1984

[212] Siratás, 1984

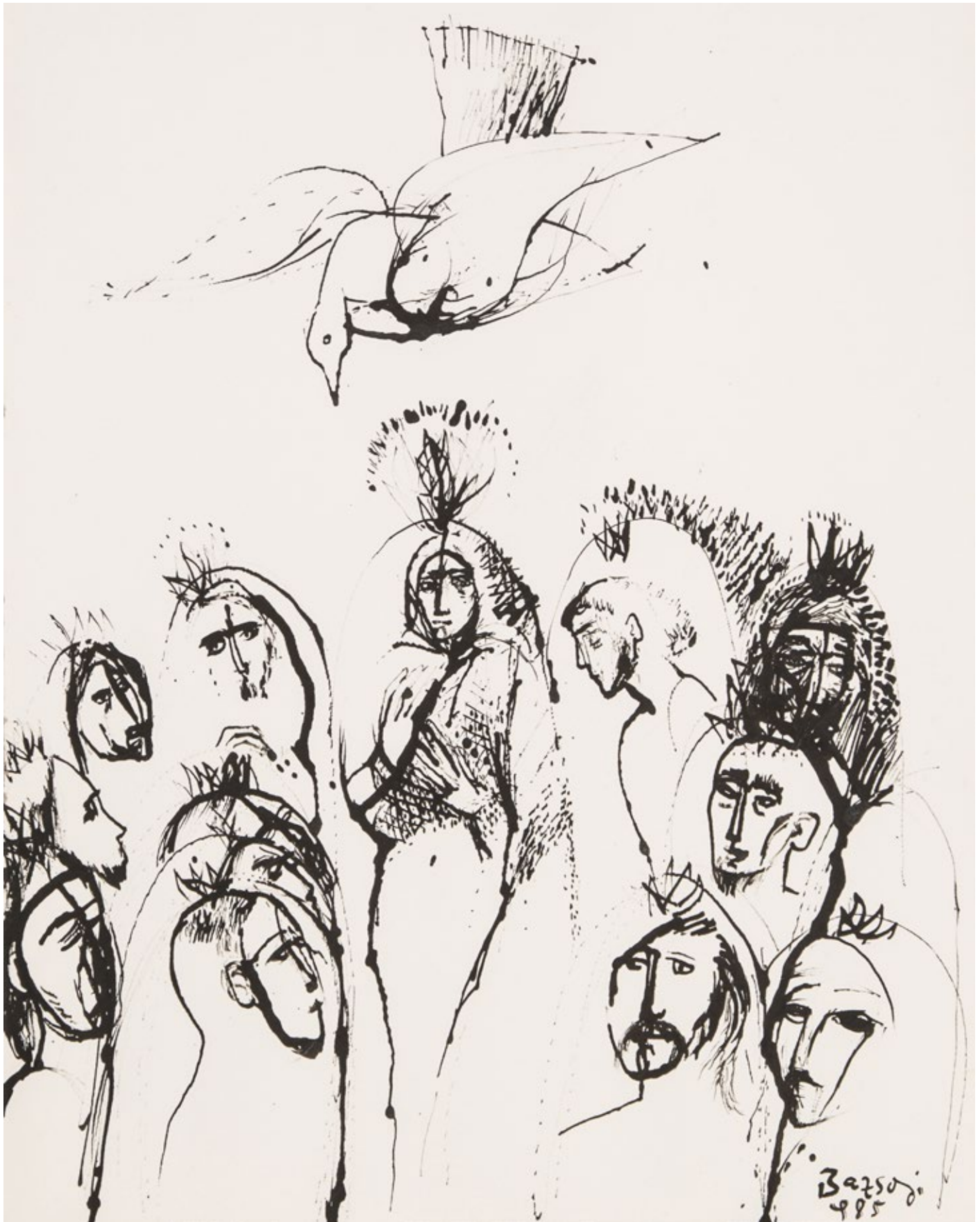

[216] A sír, 1984

[217] Nyomok, 1984

- 228. Lélekarang**, tus, 290 x 390 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.140.1.
- 229. 1985. július 2.**, tus, 310 x 430 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.146.1.
- 230. Búcsúzás**, tus, 285 x 400 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.149.1.
- 231. Keresztelő János**, tus, 420 x 300 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.158.1.
- 232. Menetelés**, tus, 430 x 300 mm, j.k.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.170.1.
- 233. István napja**, tus, 300 x 430 mm, j.b.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.165.1.
- 234. Szüleinkről**, pác, 310 x 460 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.185.1.
- 235. Édesanyánkról III.**, tus, 420 x 305 mm,
j.b.l. Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.181.1.
- 236. Hét vezér**, tus, 300 x 410 mm, j.b.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.182.1.
- 237. Könyvcímlap**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.205.1.
- 238. Fekete-fehér könyv. Kővári László
emlékére**, tus, 305 x 430 mm, j.b.l.
Bazsonyi 1985, Esztergom, Keresztény
Múzeum, ltsz. 2013.20.1.
- 239. Hol is vagyunk?**, tus, 430 x 305
mm, j.b.l. Bazsonyi 1985, Esztergom,
Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.51.1.
- 240. A gazdag ifjú**, tus, 420 x 300
mm, j.j.l. Bazsonyi 1985, Budapest,
Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Bölcsészettudományi Kar Dékánóság
- 241. 1985. január 13.**, tus, 420 x 300 mm,
j.k. 1985. I. 13. Bazsonyi, Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.18.1
- 242. Chagall emlékére**, tus, 350 x 500
mm, j.k.l. Bazsonyi 1985, Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.35.1
- 243. Chagall emlékére, Chagall zenéje**,
tus, 350 x 500 mm, j.b.l. Bazsonyi, j.k.l.
Bazsonyi 1985. márc. 29., Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.36.1
- 244. Bazsonyi Arany születésnapja,
1985. január 14.**, tus, 350 x 500 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1985. I. 14., Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.42.1
- 245. Utolsó út**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.81.1.
- 246. Szólítás**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.82.1.
- 247. Testvérek képe**, tus, 300 x 420 mm,
j.k.l. Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.83.1.

[227] Pünkösdi I., 1985

[226] Egy emlékezés, 1985

[228] Lélekharang, 1985

[229] 1985. július 2., 1985

[230] Búcsúzás, 1985

[231] Keresztelő János, 1985

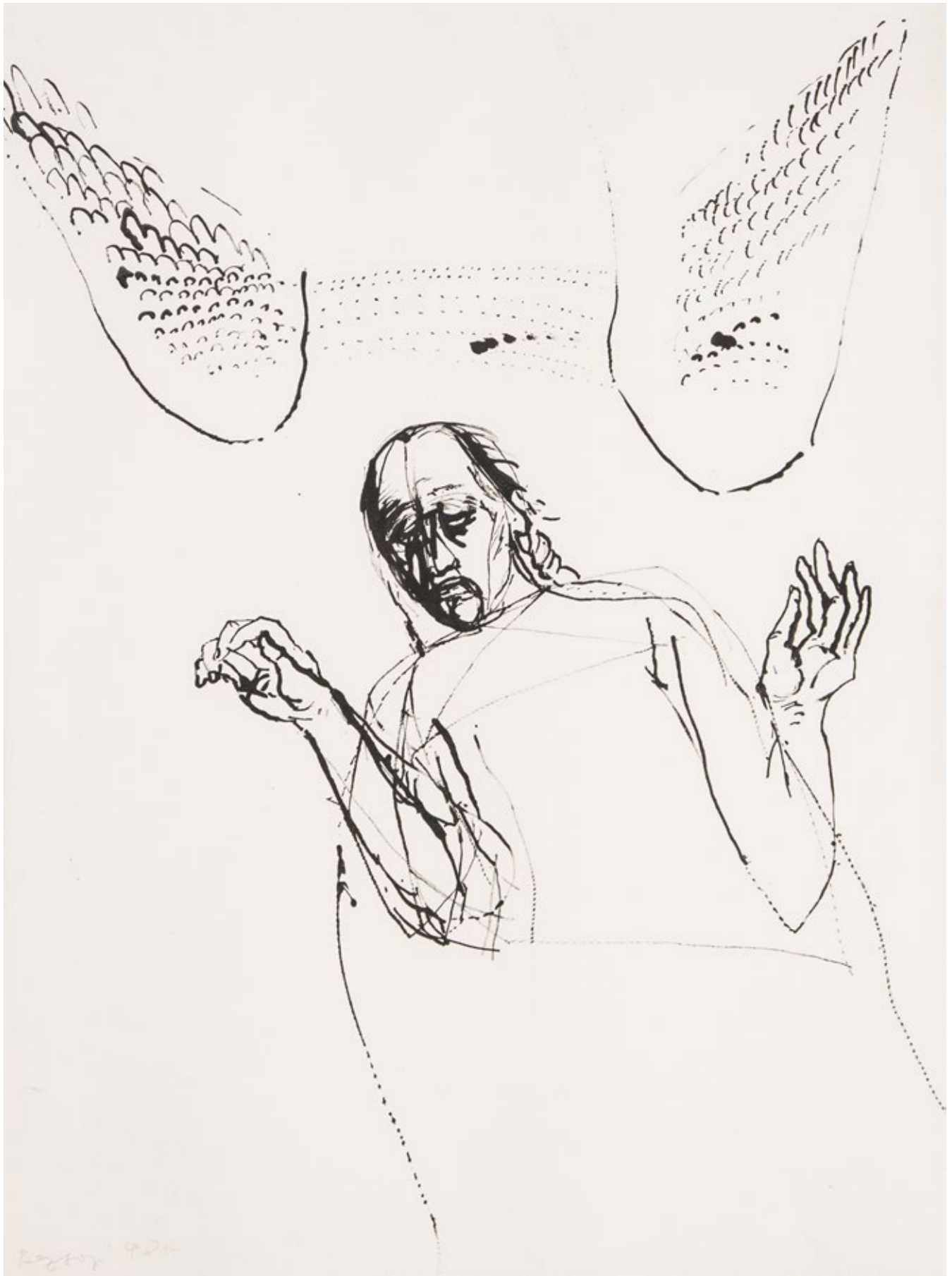
[232] Menetelés, 1985

[233] István napja, 1985

[234] Szüleinkről, 1985

[235] Édesanyámról III., 1985

[236] Hét vezér, 1985

[237] Könyvcímlap, 1985

[245] Utolsó út, 1985

[247] Testvérek képe, 1985

- 248. Könyörgés**, tus, 300 x 420 mm, j.k.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.84.1.
- 249. Veronika kendője**, tus, 420 x 300 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.85.1.
- 250. Édesanyánkról**, tus, 300 x 420 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.87.1.
- 251. Elmúlt időkről**, tus, 420 x 300 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.88.1.
- 252. Ítélet előtt**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.108.1.
- 253. Az emberfia halála**, tus, pác, 300 x 410
mm, j.j.l. Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.104.1.
- 254. Szállj madár**, tus, 295 x 475 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.101.1.
- 255. Látogatás**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.102.1.
- 256. Feltámadás I.**, tus, 290 x 405 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.105.1.
- 257. Édesanyánkról II.**, tus, 390 x 450 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1985, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.99.1.
- 258. Dániel napja I.**, tus, 430 x 305 mm,
j.j.l. 1985 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.55.1.
- 259. Kozma és Damján napja**, tus, 305 x
432 mm, j.b.l. 1985 Bazsonyi, Szekszárd,
Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.59.1.
- 260. Dávid siratja Góliátot / Dávid napja**,
tus, 430 x 305 mm, j.b.l. 1985, j.j.l. Bazsonyi,
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.68.1.
- 261. Simeon napja**, tus, 430 x 350 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1985, Dömsöd, Petőfi Múzeum
- 262. Élet**, tus, 305 x 415 mm, j.j.l. Bazsonyi
1985, Dömsöd, Fazekas János és
Keresztesi Márta tulajdona
- 1986**
- 263. Lázár napja**, tus, 295 x 415 mm, j.j.l. Bazsonyi
1986, Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági
Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300361
- 264. Petőfi siratás**, tus, 290 x 410 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1986, Lengyel, Apponyi
Sándor Mezőgazdasági Szakképző
Iskola, kastély, ltsz. 300373
- 265. Szent Iván éjtől Szent Bertalan éjig**,
tus, 300 x 415 mm, j.b.l. Bazsonyi 1986,
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.106.1.
- 266. Könnyek**, tus, 300 x 415 mm, j.j.k.
1986 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.109.1.
- 267. Emmauszi úton**, tus, 420 x 300 mm,
j.j.l. 1986 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.188.1.

[249] Veronika kendője, 1985

[248] Könyörgés, 1985

[250] Édesanyánkról, 1985

[251] Elmúlt időkről, 1985

[252] Ítélet előtt, 1985

[253] Az emberfia halála, 1985

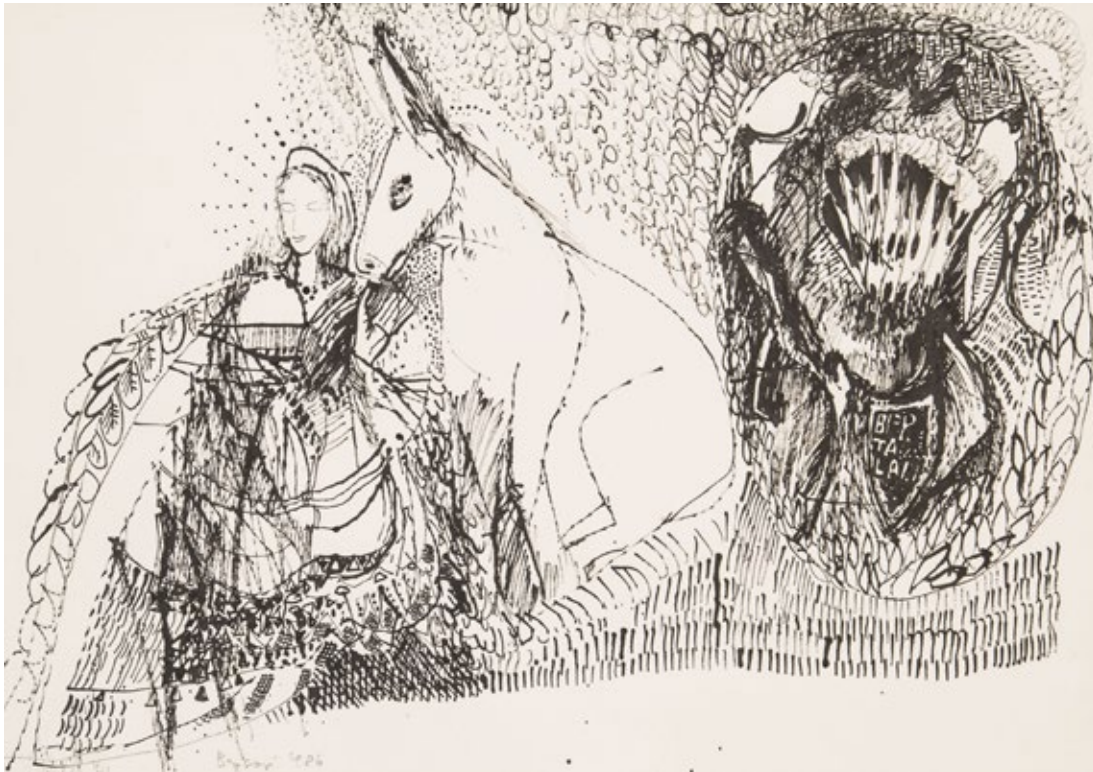
[255] Látogatás, 1985

[256] Feltámadás I., 1985

[257] Édesanyánkról II., 1985

[265] Szent Iván éjtől Szent Bertalan éjig, 1986

[267] Emmauszi úton, 1986

[273] Örök kötődések, 1986

[274] Márta napja (Naptár sorozat), 1986

- 268. Simon napja I.**, tus, 420 x 300 mm,
Budapest, Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Bölcsészettudományi Kar Dékánuság
- 269. Mária napja**, tus, 420 x 300 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1986, Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.2.1
- 270. Áron napja**, tus, pác, 420 x 290 mm,
j.b.l. 1986, j.j.l. Bazsonyi, Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.5.1
- 271. Stigmatizáció**, tus, 415 x 300 mm, j.b.l.
Bazsonyi 1986. VI. 21., Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.15.1
- 272. Állatszeliidítő**, tus, 420 x 290 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1986, Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.24.1
- 273. Örök kötődések**, tus, 430 x 300 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1986, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.151.1.
- 274. Márta napja (Naptár sorozat)**, tus, pác,
350 x 490 mm, j.j.l. Bazsonyi 1986. VII. 29.,
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.157.1.
- 275. Koszorúk**, tus, 290 x 405 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1986, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.51.1.
- 276. [Vázlat]**, tus, 435 x 305 mm, j.b.l. 1986. VI.
5., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, Szekszárd, 2018/1 28
- 277. Genovéa napja**, 430 x 305 mm, j.b.l.
Bazsonyi 1986. I. 4., Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.60.1.
- 278. Szent István napja**, tus, 314 x 440 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1986. XII. 26., Szekszárd,
Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.61.1.
- 279. Áldás**, tus, 305 x 430 mm, j.n., Dömsöd,
Nagytemplomi Református Egyházközség
- 1987**
- 280. Kiűzötten**, tus, 300 x 430 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1987. IX. 30., Lengyel, Apponyi
Sándor Mezőgazdasági Szakképző
Iskola, kastély, ltsz. 300358
- 281. Pilinszky verséhez**, tus, 300 x 420 mm,
j.b.l. Bazsonyi 1987, Lengyel, Apponyi
Sándor Mezőgazdasági Szakképző
Iskola, kastély, ltsz. 300359
- 282. Seccó átvétel napja tus**, 290 x 415 mm,
j.b.l. Bazsonyi 1987, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.110.1.
- 283. Tűzpróba**, tus, 295 x 420 mm, j.j.f.
Bazsonyi 1987, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.119.1.
- 284. Sírszentelés**, tus, 290 x 410 mm, j.j.l.
1987 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.186.1.
- 285. Az utolsó háború félelme**, tus, pác, 300
x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1987, Esztergom,
Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.12.1.
- 286. Hazatérés**, tus, 310 x 430 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1987, Esztergom, Keresztény
Múzeum, ltsz. 2013.28.1.
- 287. Utolsó út Pesten**, tus, 300 x 420 mm,
j.b.l. Bazsonyi 1987. I. 3., Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.9.1
- 288. Ircsik József emlékére**, tus, 350 x 500
mm, j.j.l. Bazsonyi 1987, Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.40.1

[282] Seccó átvétel napja, 1987

[283] Tűzpróba, 1987

[284] Sírszentelés, 1987

[285] Az utolsó háború félelme, 1987

[290] Nem messze Hirosimától, 1987

[294] Áldozati állat, 1988

289. Szarkofág, tus, 350 x 500 mm,
j.k. Bazsonyi 1987, Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.49.1

290. Nem messze Hirosimától, tus, 290 x
420 mm, j.b.l. Bazsonyi 1987, Szekszárd,
Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.79.1.

291. Oltalomkérők, tus, 420 x 300 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1987, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.80.1.

**292. [Vázlat az Édesapám Húsvétja című
olajfestményhez (Pázmány Péter Katolikus
Egyetem tulajdona)]**, tus, 305 x 430 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1987, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2018/3 292

**293. Gobelinhez rajz [Vázlat az Emlékező c.
gobelinhez]**, tus, 430 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi,
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.34.1.

1988

294. Áldozati állat, tus, 295 x 415 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1988, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.187.1.

295. Íme, a Te anyád, tus, 430 x 300
mm, j.k.l. Bazsonyi 1988, Esztergom,
Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.43.1.

296. Saul – Saul, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi
1988, Budapest, Pázmány Péter Katolikus
Egyetem Bölcsészettudományi Kar Dékánóság

297. Pálfordulás, tus, 290 x 410 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1988. I. 25., Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.77.1.

298. B. Mester temetése, tus, 420 x 300 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1988, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.144.1.

299. Jobb láb, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi
1988, Dömsöd, Bazsonyi–Vecsési nyaraló

1989

300. Advent II., tus, 435 x 305 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1989, Kurd, Polgármesteri Hivatal

301. Utolsó erővel, tus, toll, ecset, 410 x 290
mm, j.j.l. Bazsonyi 1989, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.92.1.

302. Anyja ölében [Pieta], tus, 310 x 430 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1989, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.133.1.

303. Idomítás, tus, 300 x 430 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1989, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.142.1.

304. Keresztrefeszítés, tus, 295 x 420 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1989, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.147.1.

305. Búcsúszó, tus, pác, 300 x 420 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1989, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.156.1.

306. Fátum, tus, pác, 350 x 495 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1989, Esztergom, Keresztény
Múzeum, ltsz. 2013.11.1.

307. Máté, a vámos, tus, 300 x 420 mm,
Budapest, Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Bölcsészettudományi Kar Dékánóság

[291] Oltalomkérők, 1987

[298] B. Mester temetése, 1988

[297] Pálfordulás, 1988

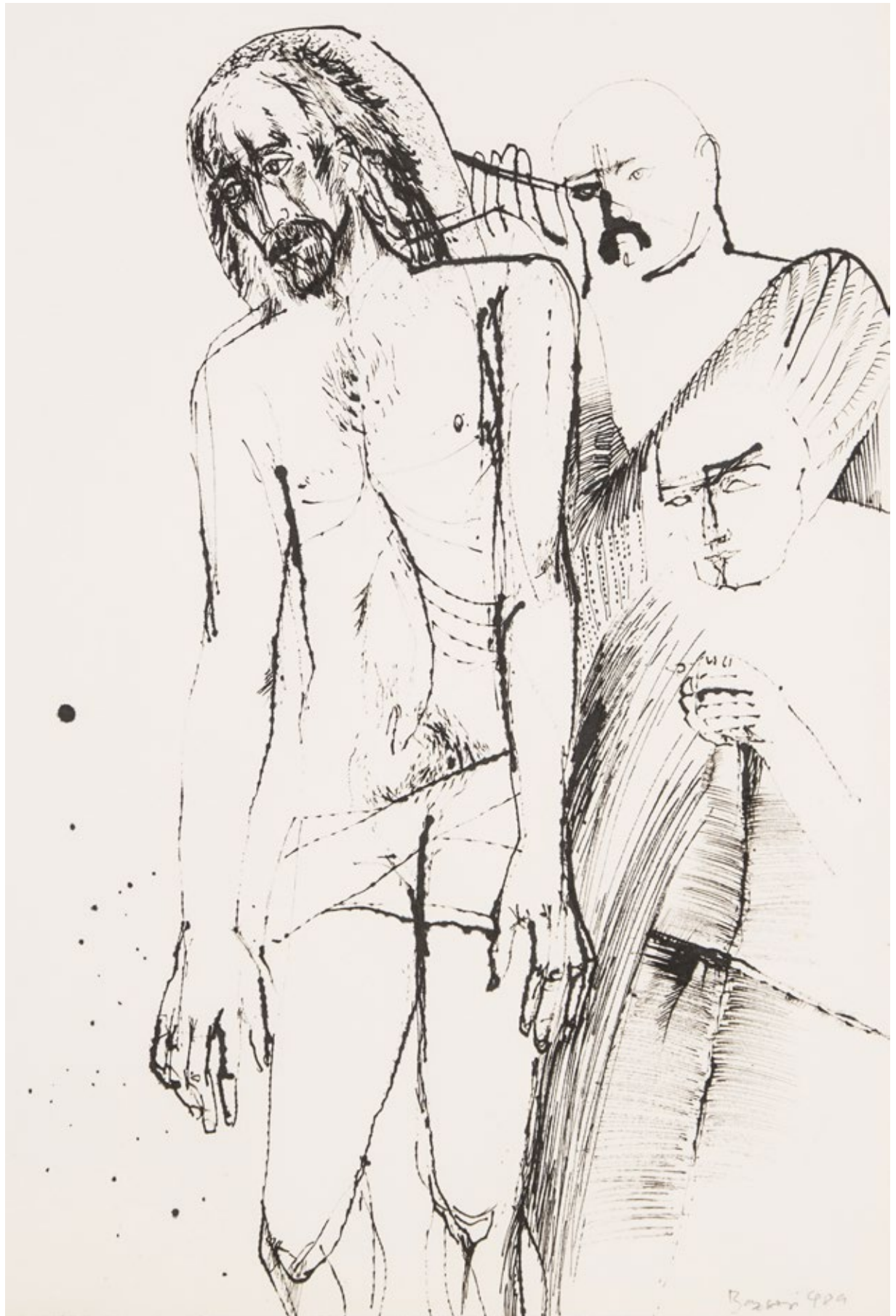
[302] Anyja ölében [Pieta], 1989

[304] Keresztrefeszítés, 1989

[305] Búcsúszó, 1989

[310] Elítéltetés, 1989

308. Irgalom nélkül, tus, 390 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1989, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.11.1

309. Szent Imre halála, tus, 500 x 700 mm, j.j.l. Bazsonyi 1989, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.12.1

310. Elítéltetés, tus, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1989, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.190.1.

311. Ifjúságból, tus, 400 x 295 mm, j.j.l. Bazsonyi 1989, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.193.1.

312. Zakeus, tus, 300 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1989, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.161.1.

313. Gyerekkorból, tus, 300 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1989, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.143.1.

314. Mózes, tus, tus, 430 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 1989, Dömsöd, Nagytemplomi Református Egyházközség

315. Magvető odaát, tus, 310 x 435 mm, j.j.l. Bazsonyi 1989, Dömsöd, Petőfi Múzeum

316. Petőfi, tus, pác, linómetszet, 410 x 565 mm, j.j.l. Bazsonyi 1989, Dömsöd, Petőfi Múzeum

1990

317. Illés napja, tus, 305 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1990, Dömsöd, Nagytemplomi Református Egyházközség

318. Metamorfózis, tus, 300 x 425 mm, j.j.l. Bazsonyi 1990, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.148.1.

319. Mihály napja, tus, 295 x 415 mm, j.j.l. Bazsonyi 1990, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.155.1.

320. Kapisztrán Szent János, tus, 380 x 580 mm, j.j.l. Bazsonyi 1990, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.166.1.

321. Virágvasárnap, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1990, Budapest, Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Kar Dékánóság

322. IV. állomás, tus, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi Arany 1990, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.7.1

323. Egon halála, tus, 350 x 500 mm, j.j.l. Bazsonyi 1990, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.41.1

324.a-n. Tizennégy stáció, tus, j.j.l. Bazsonyi 1990, Pusztahencse, római katolikus templom

325. Kereszthordozó, tus, pác, 305 x 435 mm, j.j.l. Bazsonyi 1990, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.71.1.

326. Mater Dolorosa, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 1990, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.195.1.

327. Pilátus előtt II., tus, 440 x 310 mm, j.j.k. Bazsonyi 1990, Dömsöd, Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona

1991

328. Tamás Menyhért könyveihez, tus, 1. 160 x 210 mm, j.j.l. Bazsonyi, 2. 205 x 295 mm, j.b.l. Bazsonyi, [1991 vagy előtte?], Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300356.

[311] Ifjúságból, 1989

[312] Zakeus, 1989

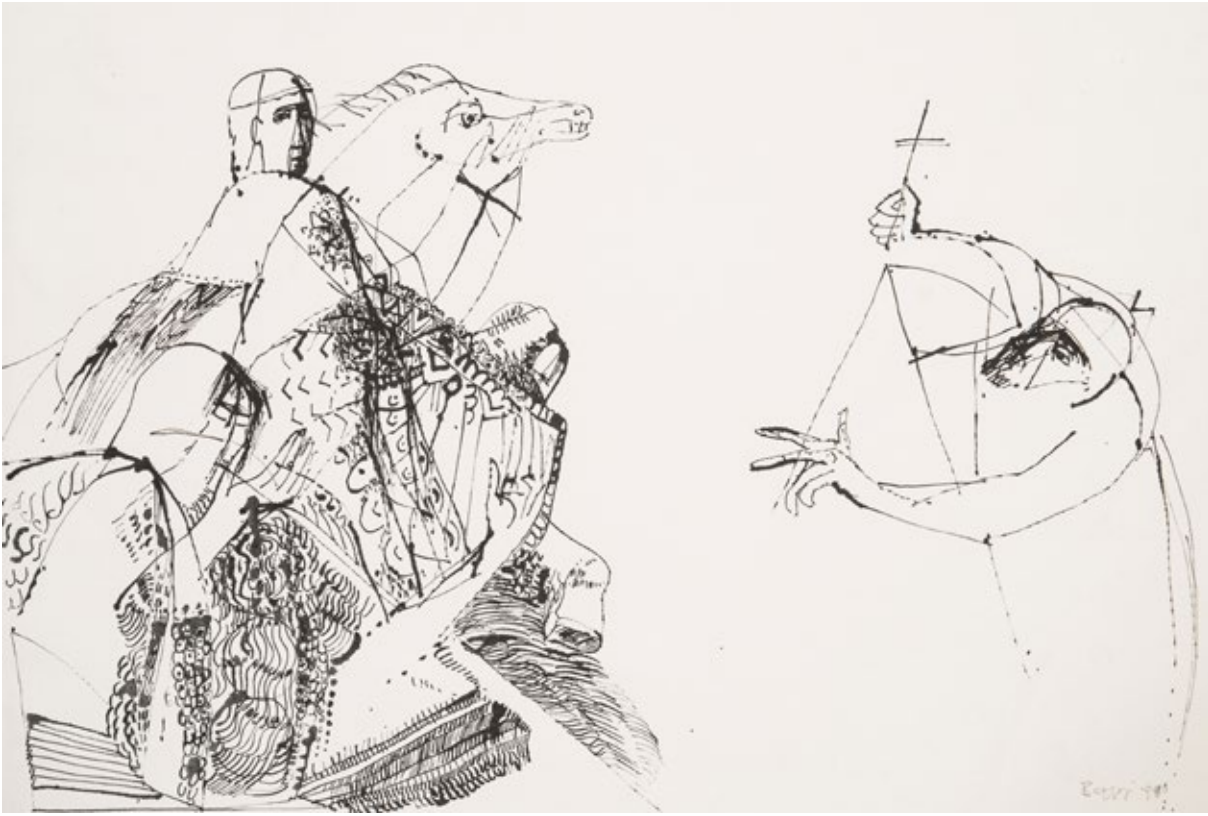
[313] Gyerekkorból, 1989

[318] Metamorfózis, 1990

[319] Mihály napja, 1990

[320] Kapisztrán Szent János, 1990

[325] Kereszthordozó, 1990

[326] Mater Dolorosa, 1990

- 329. Tamás Menyhért: Előcsend, Balbina, Forradások, Cserefának füstje című könyveinek borítójához**, tus, 1. 210 x 280 mm, j.j.l. Bazsonyi, 2. 240 x 360 mm, j.j.l. Bazsonyi, [1991 vagy előtte?], Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300357.
- 330. Megkeresztelés**, tus, 420 x 290 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991, Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300370
- 331. Valentin napja**, tus, 430 x 290 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991, Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300371
- 332. Jézus Krisztus**, tus, 610 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.107.1.
- 333. Mózes**, tus, 420 x 295 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.113.1.
- 334. Hold nővér, Nap testvér (Szent Ferenc és Szent Klára)**, tus, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991. X. 4., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.172.1.
- 335. Terus nénénk meghalt**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991. III. 22., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.174.1.
- 336. Szegények kenyere**, tus, 445 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.36.1.
- 337. Keresztelő Szent János napja, Naptár sorozatból**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991. VIII. 31., Budapest, Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Kar Dékánóság
- 338. Terus néni halála**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991. III. 22., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.73.1.
- 339. Halottaiból**, tus, 300 x 425 mm, j.b.l. Bazsonyi 1991, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.74.1.
- 340. Kórházi kép**, vörös tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991. III. 22., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.75.1.
- 341. Borbála napja**, tus, 430 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991. XII. 4., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.57.1.
- 342. Ráchel siratja fiait**, tus, 430 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 1991, Dömsöd, Nagytemplomi Református Egyházközség
- 343 Sándor – József – Benedek**, tus, 310 x 440 mm, j.b.l. 1991 Bazsonyi, Dömsöd, Petőfi Múzeum

1992

- 344. Petőfi: Piroslik már a fákon a levél**, tus, 313 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, SzK 2018/3 288
- 345.a-c. Petőfi: Piroslik már a fákon a levél, három változat**, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Hubert Ildikó és Nagy László tulajdona
- 346. Petőfi: Levél Várady Antalhoz**, tus, 430 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, SzK 2018/1 56

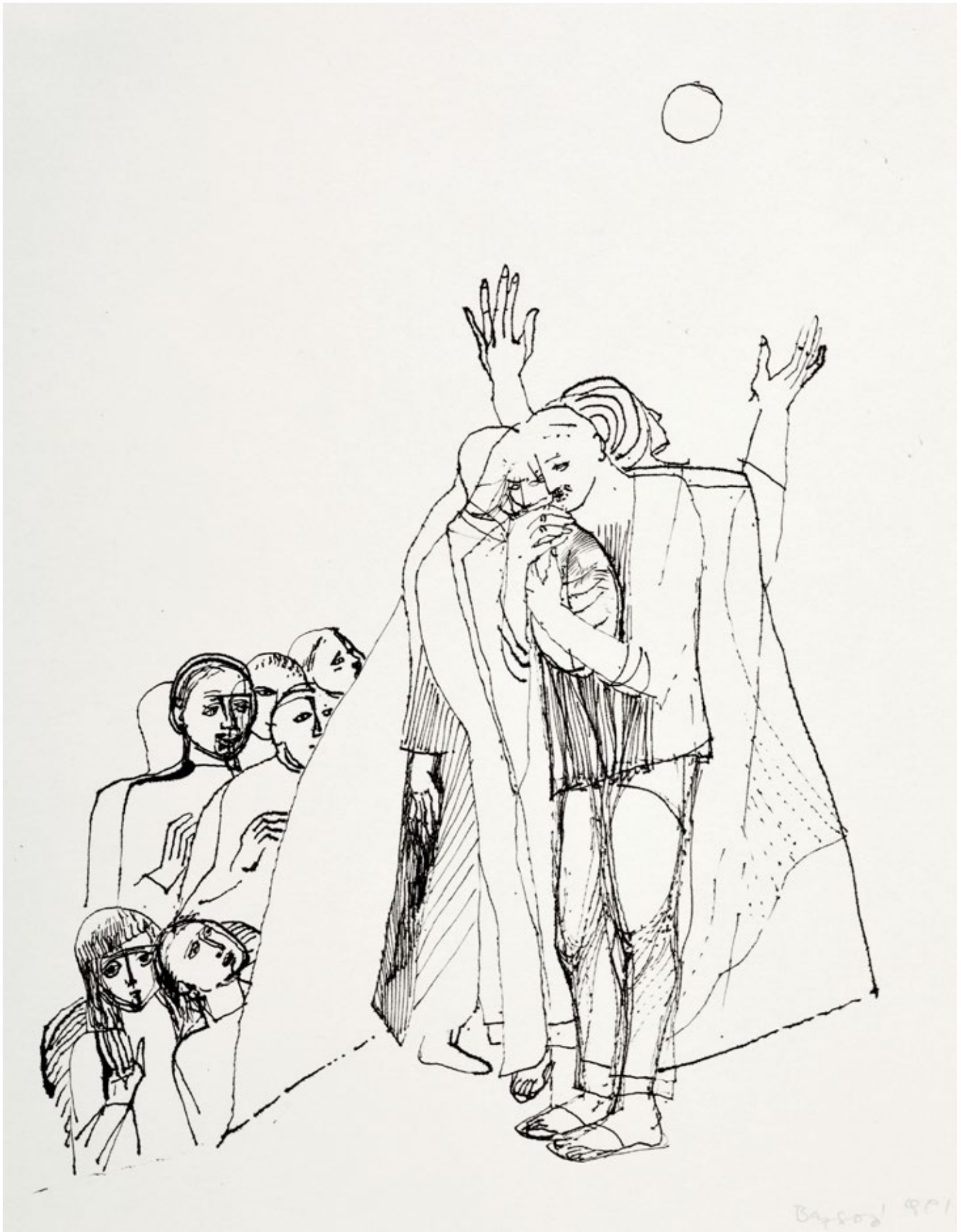
[332] Jézus Krisztus, 1991

[333] Mózés, 1991

[334] Hold nővér, Nap testvér (Szent Ferenc és Szent Klára), 1991

[336] Szegények kenyere, 1991

[335] Terus nénének meghalt, 1991

[338] Terus néni halála, 1991

- 347. Petőfi: Levél Várady Antalhoz**, tus, 300 x 410 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Gyulaj, Polgármesteri Hivatal
- 348. Petőfi: Levél Várady Antalhoz**, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Hubert Ildikó és Nagy László tulajdona
- 349. Petőfi: Számúztem magamat**, tus, 400 x 280 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Gyulaj, Polgármesteri Hivatal
- 350. Petőfi**, tus, 295 x 395 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Gyulaj, Polgármesteri Hivatal
- 351. Petőfi**, lavírozott tus és linometszet, 440 x 310 mm, j.n., Hubert Ildikó és Nagy László tulajdona
- 352. 1992. január 1.**, tus, 430 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.50.1.
- 353. Úr színeváltozása**, tus, pác, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.78.1.
- 354. Édesanya**, tus, 420 x 290 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.160.1.
- 355. Margit napja II.**, tus, 315 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.56.1.
- 356. Petőfi: Salgó**, tus, 415 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1992, Dömsöd, Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona
- 357. Rókák tanyája**, tus, 440 x 315 mm, j.j.l. Bazsonyi 1993, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.29.1.
- 358. Rókák tanyája II.**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1993, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.125.1.
- 359. Bárka**, tus, 290 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1993, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.163.1.
- 360. Mit tudhatok?**, tus, 290 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1993, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.162.1.
- 361. Mit tudhatok? II.**, tus, 310 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 1993, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.130.1.
- 362. Mit tudhatok? III.**, tus, 305 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1993, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.7.1.
- 363. Mária és Márta**, tus, 300 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1993, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.167.1.
- 364. Nincs még egészen itt az óra**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1993, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.13.1
- 365. Nincs még egészen itt az óra I.**, tus, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1993, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.171.1.
- 366. Nincs még egészen itt az óra II.**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1993, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.154.1.
- 367. Nincs még egészen itt az óra III.**, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1993, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2017.19.1.

1993

[340] Kórházi kép, 1991

[353] Úr színeváltozása, 1992

[354] Édesanya, 1992

[357] Rókák tanyája, 1993

[358] Róák tanyája II., 1993

[360] Mit tudhatok?, 1993

[361] Mit tudhatok? II., 1993

[362] Mit tudhatok? III., 1993

[363] Mária és Márta, 1993

[365] Nincs még egészen itt az óra I., 1993

[366] Nincs még egészen itt az óra II., 1993

[370] Feltámadott, 1993

[369] Szél II., 1993

368. Elmenőben, tus, 440 x 310 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1993, Esztergom, Keresztény
Múzeum, ltsz. 2013.38.1.

369. Szél II., tus, 445 x 310 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1993, Esztergom, Keresztény
Múzeum, ltsz. 2013.44.2.

370. Feltámadott, tus, 400 x 300 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1993, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.204.1.

371. Márta napja II., tus, 305 x 415 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1993, Dömsöd, Fazekas
János és Keresztesi Márta tulajdona

1994

372. Róák tanyája, tus, 400 x 300 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1994, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.111.1.

373. Holofernes, tus, 430 x 300 mm, Dömsöd,
Nagytemplomi Református Egyházközség

374. Bezártan, tus, 290 x 430 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1994, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.164.1.

375. Hűségben II., tus, ceruza, 420 x 300 mm,
j.j.k. Bazsonyi 1994, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.175.1.

376. Lepelről, tus, 420 x 300 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1994, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.176.1.

377. Utolsó lépés, tus, 300 x 400 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1994, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.184.1.

378. Szél, tus, 440 x 315 mm, j.b.l.
Bazsonyi 1994, Esztergom, Keresztény
Múzeum, ltsz. 2013.44.3.

379. Síri virág, tus, pác, 315 x 440
mm, j.j.l. Bazsonyi 1994, Esztergom,
Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.25.1.

380. Novemberi éj, tus, 420 x 290 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1994, Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.14.1

381. Ötvenévesek elégiája II., tus, 300 x 430
mm, j.j.l. Bazsonyi 1994, Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.8.1

382. Megadás, tus, 430 x 300 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1994, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.191.1.

383. Szabadítás, tus, 300 x 430 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1994, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.48.1.

384. Körbe körbe, tus, 440 x 310 mm, j.j.l.
Bazsonyi 1994, Dömsöd, Petőfi Múzeum

385. Keresztelő János, tus, 425 x 305 mm,
j.j.l. Bazsonyi 1994, Dömsöd, Fazekas
János és Keresztesi Márta tulajdona

1995

386. Ötven évesek elégiája II., tus, 300 x 430
mm, j.k.l. Bazsonyi 1995, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.116.1.

387. Meghalni az ég alatt, tus, 300 x 430 mm,
j.k.l. Bazsonyi 1995, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.117.1.

[372] Rókák tanyája, 1994

[374] Bezartan, 1994

[375] Hűségben II., 1994

[376] Lepelről, 1994

[379] Síri virág, 1994

[377] Utolsó lépés, 1994

[386] Ötven évesek elégiája II., 1995

[382] Megadás, 1994

[390] Siratás, 1995

[387] Meghalni az ég alatt, 1995

[391] 1928-ban volt, 1995

388. Nyomorúságból fel nem kelni többé,

tus, 300 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi
1995, Szombathely, Szombathelyi
Képtár, ltsz. G.2020.16.1

389. Az öröm hagyott itt bennünket, tus, 350

x 280 mm, j.b.l. Bazsonyi 1995, Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.17.1

390. Siratás, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi

1995. IX. 19., Szekszárd, Wosinsky Mór
Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.203.1.

391. 1928-ban volt, tus, 320 x 440 mm, j.j.l.

Bazsonyi 1995, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.152.1.

392. Ötven évesek elégiája I., tus, 440 x 300

mm, j.j.l. Bazsonyi 1995, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.126.1.

393. Elfáradtak, tus, 425 x 300 mm, j.j.l.

Bazsonyi 1995, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.127.1.

394. Végidő, tus, 440 x 300 mm, j.j.l.

Bazsonyi 1995, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.128.1.

395. A nagy fa körül, tus, 420 x 300 mm,

j.j.l. Bazsonyi 1995, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.32.1.

396. Szent Sebestyén, tus, 440 x 310 mm,

j.j.l. Bazsonyi 1995, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, ltsz. 2017.54.1.

1996

397. Requiem, akvarell, 300 x 460 mm, j.j.l.

Bazsonyi 1996, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2017.5.1.

398. Leány, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi,

Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.46.1.

399. Nyomorúságból, tus, pác, 300 x 430

mm, j.j.l. Bazsonyi 1996, Esztergom,
Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.9.1.

400. Veronika kendője, tus, 305 x 430

mm, j.j.l. Bazsonyi 1996, Esztergom,
Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.27.1.

401. Találkozás ünnepe, akvarell, 500 x 700

mm, j.j.l. Bazsonyi 1996, Szombathely,
Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.29.1

1997

402. És kihajtá őket a templomból, tus, 420

x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1997, Szekszárd,
Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.132.1.

403. Megkeresztelés, tus, 300 x 430

mm, j.j.l. Bazsonyi 1997, Esztergom,
Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.22.1.

404. Első ítélet, tus, 300 x 420 mm, j.j.l.

Bazsonyi 1997, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.177.1.

405. Mézeskalács bábhuszár, tus, 300 x 420

mm, j.j.l. Bazsonyi 1997, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
Gyűjtemény, ltsz. 2002.178.1.

406. [Vázlat a Palást c. festményhez], tus, diófa

pác, 333 x 353 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/9 520

[393] Elfáradtak, 1995

[394] Végidő, 1995

[392] Ötven évesek elégiája I., 1995

[400] Veronika kendője, 1996

[402] És kihajtá őket a templomból, 1997

[403] Megkeresztelés, 1997

[404] Első ítélet, 1997

[405] Mézeskalács bábuszár, 1997

[408] Petőfi: Levél Várady Antalhoz, 1998

1998

- 407. Kánai menyegző,** akvarell, 500 x 355 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Kurd, Polgármesteri Hivatal
- 408. Petőfi: Levél Várady Antalhoz,** tus, 310 x 410 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.197.1.
- 409. Bűnbánó Magdolna,** tus, 430 x 310 mm, j.j.l. 1998 Bazsonyi, Dömsöd, Nagytemplomi Református Egyházközség
- 410. [Vázlat],** akvarell, 335 x 515 mm, j.b.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 236
- 411. [Vázlat],** tus, 310 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 50
- 412. [Vázlat: Madárles],** tus, 425 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 265
- 413. Gyerekkorból,** tus, 420 x 295 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.131.1.
- 414. Máglyán,** tus, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.136.1.
- 415. Veronikon (Utassy József verséhez),** tus, 340 x 485 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.138.1.
- 416. Zsuzsanna és a vének,** tus, 300 x 470 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.179.1.
- 417. Mené Tekel Ufarsin,** tus, 305 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.201.1.
- 418. Szent Miklós legendája,** tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.199.1.
- 419. Illés napja II.,** akvarell, tus, 365 x 510 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.69.1.
- 420. Orbán napja,** tus, 350 x 500 mm, j.j.l. 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.84.1.
- 421. Mennybemenetel,** tus, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.196.1.
- 422. Gyulaj,** tus, 430 x 290 mm, j.b.l. Bazsonyi, j.j.k. 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.159.1.
- 423. [Vázlat],** tus, 310 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998. III. 20., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 64
- 424. [Vázlat],** tus, 310 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 68
- 425. [Vázlat: Tükrös önarckép],** akvarell, 305 x 450 mm, j.j.l. Bazsonyi 1998, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 246

[413] Gyerekkorból, 1998

[414] Máglyán, 1998

[415] Veronikon (Utassy József verséhez), 1998

[416] Zsuzsanna és a vének, 1998

[417] Mené Tekel Ufarsin, 1998

[418] Szent Miklós legendája, 1998

[421] Mennybemenetel, 1998

[422] Gyulaj, 1998

[425] [Vázlat: Tükrös önarckép], 1998

1999

- 426. Dávid és Jonathán**, tus, 315 x 495 mm, j.j.l. 1999, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 65
- 427. [Vázlat]**, kréta, tus, 310 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 237
- 428. [Vázlat]**, 400 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999. XII. 24., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 40
- 429. Megkeresztelés**, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.94.1.
- 430. Lukács a festő**, tus, 310 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.198.1.
- 431. Mózessel és Illéssel**, barna tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.63.1.
- 432. Jöjjetek hozzám**, tus, 432 x 306 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.64.1.
- 433. Mene Tekel Ufarsin**, tus, 415 x 475 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.65.1.
- 434. Múltból**, tus, pác, 435 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.30.1.
- 435. Mária elszenderedése**, tus, 300 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999. aug. 15., Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.41.1.

- 436. Ezredvég**, tus, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.49.1.
- 437. Látni az Ararát hegyét**, tus, pác, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.55.1.
- 438. Jónás**, tus, 305 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999, Dömsöd, Petőfi Múzeum
- 439. Őszidő**, tus, 420 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 1999, Dömsöd, Petőfi Múzeum
- 440. Bábok**, akvarell, 300 x 440 mm, j.b.l. Bazsonyi 1999, Dömsöd, Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona

2000

- 441. A fehér ló vár**, tus, 340 x 490 mm, j.j.l. Bazsonyi 2000, Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300360
- 442. Íme az Úr szolgáló leánya**, tus, 490 x 330 mm, j.b.l. Bazsonyi 2000. III. 25., Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300367
- 443. A palást**, tus, 435 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 2000, Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300368
- 444. [Madarak két emberrel]**, tus, 310 x 440 mm, j.b.k. Bazsonyi 2000, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 66
- 445. Egy lány a házból**, pác, 440 x 310 mm, j.j.l. 2000. X. 18., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 58
- 446. J. J. J. [Judás, János, Jézus / Utolsó vacsora]**, tus, 300 x 420 mm, j.j.l. Bazsonyi 2000, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.200.1.

[429] Megkeresztelés, 1999

[430] Lukács a festő, 1999

[435] Mária elszenderedése, 1999

[446] J. J. J. [Judás, János, Jézus / Utolsó vacsora], 2000

[447] Jeanne d'Arc, 2000

[449] Emlékek, 2000

- 447. Jeanne d'Arc**, tus, 490 x 340 mm, j.j.l.
Bazsonyi 2000, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.202.1.
- 448. Az Úr szánja Ninivét, miért ne bizakodnánk niniveiek?**, tus, 307 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 2000. XII. 2., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.83.1.
- 449. Emlékek**, tus, 440 x 305 mm, j.j.l.
Bazsonyi 2000, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.53.1.
- 450. Nyulak szigetén [Árpád-házi Szent Margit]**, tus, 500 x 700 mm, j.j.l. Bazsonyi 2000. I. 17., Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.4.1
- 451. Szent László megmenti a lányt**, tus, 500 x 700 mm, j.k.l. Bazsonyi 2000, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.10.1
- 452. A ló, Ha én zászló volnék**, tus, 350 x 500 mm, j.j.l. Bazsonyi 2000, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.34.1
- 453. [Vázlat]**, tus, 430 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 2000. VII. 3., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 62
- 454. [Vázlat]**, tus, 435 x 305 mm, j.j.l.
Bazsonyi 2000, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 76
- 2001**
- 455. Penuel, Israel**, tus, 430 x 305 mm, j.j.l.
Bazsonyi 2001, Dömsöd, Nagytemplomi Református Egyházközség
- 456. Veronika kendője**, lavírozott tus, 430 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 2001. I. 13., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/3 285
- 457. Veronika kendője**, tus, 430 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/3 294
- 458. Lukács a festő**, tus, 440 x 310 mm, j.j.l.
Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.93.1.
- 459. Szeretet**, tus, 440 x 310 mm, j.j.l.
Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.95.1.
- 460. Péter és Pál**, tus, 430 x 300 mm, j.j.l.
Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.96.1.
- 461. Illés szekere**, tus, 440 x 310 mm, j.j.l.
Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.97.1.
- 462. Simeon napja (Naptár sorozat)**, tus, 440 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.98.1.
- 463. Madarász**, barna tus, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti Gyűjtemény, ltsz. 2002.137.1.
- 464. Öreg idő**, zöld tus, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 2001, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.32.1.
- 465. Szél**, tus, 440 x 310 mm, j.k.l. Bazsonyi 2001, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.44.1.
- 466. [Dr. Berhész Béláné Erzsébet]**, pác, 433 x 305 mm, j.j.k. Bazsonyi 2001. VII. 2., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 9

[458] Lukács a festő, 2001

[460] Péter és Pál, 2001

[461] Illés szekere, 2001

[462] Simeon napja (Naptár sorozat), 2001

[463] Madarász, 2001

[477] Vörösmarty verséhez, 2002

[495] Vörösmarty: Késő vágy, 2003

467. [Veronika kendője], tus, 440 x 310 mm, j.j.k. Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 46

468. [Dr. Berhés Béláné Erzsébet], tus, 430 x 305 mm, j.j.k. Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 38

469. Mene Tekel Ufarsin, tus 440 x 315 mm, j.j.l. Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.66.1.

470. Jákob az Úrral, tus, 440 x 315 mm, j.j.l. Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.70.1.

471. Harleqim, tus, 440 x 315 mm, j.b.l. Bazsonyi 2001, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.79.1.

472. [Ádám és Éva], tus, 165 x 135 mm, j.b.k. Bazsonyi 2001, Dömsöd, Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona

2002

473. Bánat, tus, 420 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 2002, Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300366

474. [Bűnbeesés], tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 2002, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 248

475. Hajótörött, tus, 310 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 2002, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.8.1.

476. Fejek, tus, pác, 305 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 2002, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.14.1.

477. Vörösmarty verséhez, tus, 315 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 2002, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.18.1.

478. Stációk, tus, 350 x 500 mm, j.b.l. Bazsonyi 2002, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.26.1.

479. Európa, tus, 440 x 310 mm, j.k.l. Bazsonyi 2002, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.39.1.

480. Mea Culpa, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 2002, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.42.1.

481. Kiválasztott, tus, pác, 440 x 310 mm, j.b.l. Bazsonyi 2002, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.47.1.

482. T.M. kertje II., akvarell, 600 x 800 mm, j.j.l. Bazsonyi 2002, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.27.1

483. [Vázlat], tus, 500 x 350 mm, j.j.l. Bazsonyi 2002, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 1

484. Menetelés Európába, tus, 305 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi 2002, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.33.1.

485. Mene Tekel Fares, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 2002, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.67.1.

486. Lócsei Pál imája, tus, pác, 430 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 2002, Dömsöd, Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona

[479] Európa, 2002

[481] Kiválasztott, 2002

[496] Vörösmarty: Midón ezt írtam II., 2003

2003

- 487. Házaspár életéből**, tus, 490 x 340 mm, j.j.l. Bazsonyi 2003, Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300369
- 488. Szent Flórián**, tus, 430 x 305 mm, j.b.l. Bazsonyi 2003, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/3 295
- 489. Mennybe menetelés [Jákob létrája]**, tus, fekete és zöld, 432 x 307 mm, j.j.l. Bazsonyi 2003, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 9
- 490. [Vázlat]**, tus, 306 x 432 mm, j.j.l. Bazsonyi 2003, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 82
- 491. [Király és katona]**, tus, 310 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 2003, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 85
- 492. Külön-külön**, tus, 295 x 207 mm, j.j.l. 2003, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 486
- 493. Rajz: Sarlós Boldogasszonyhoz**, pác, 430 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 2003, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 70
- 494. [Vázlat]**, tus, 500 x 345 mm, j.j.l. 2003 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 59
- 495. Vörösmarty: Késő vágy**, tus, pác, 310 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 2003, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.15.1.
- 496. Vörösmarty: Midőn ezt írtam II.**, tus, pác, 440 x 310 mm, j.b.l. Bazsonyi 2003, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.34.1.

- 497. Vörösmarty: Midőn ezt írtam**, tus, pác, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 2003, Lengyel, Apponyi Sándor Mezőgazdasági Szakképző Iskola, kastély, ltsz. 300372
- 498. Vörösmarty: Salamon**, tus, 310 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 2003, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.16.1.
- 499. Tükör által I.**, tus, pác, 360 x 350 mm, j.j.l. Bazsonyi 2003, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.45.1.
- 500. Tükör által IV.**, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 2003, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.45.2.

2004

- 501. Aranylakodalomra**, tus, 500 x 350 mm, j.j.l. Bazsonyi 2004, Kurd, Polgármesteri Hivatal
- 502. 50 év**, akvarell, 395 x 290 mm, j.j.l. Bazsonyi 2004, Dömsöd, Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona
- 503. Menyegző**, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 2004, Kurd, Polgármesteri Hivatal
- 504. Szent este**, tus, 420 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 2004, Dömsöd, Nagytemplomi Református Egyházközség
- 505. Mene, Tekel, Faresz**, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi 2004, Dömsöd, Nagytemplomi Református Egyházközség
- 506. Szent Flórián segíts!**, tus, 306 x 432 mm, j.b.l. Bazsonyi 2004, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 14
- 507. Gábrriel, Mihály, Rafael**, tus, 310 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 2004, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.23.1.

[498] Vörösmarty: Salamon, 2003

[507] Gábiel, Mihály, Rafael, 2004

508. Rigó utcai asszonyról, tus, 440 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 2004, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.37.1.

509. Világjáró, tus, 500 x 350 mm, j.j.l. Bazsonyi 2004. ápr., Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.48.1.

2005

510. A gazdag és a szegény Lázár, tus, 305 x 430 mm, j.j.l. Bazsonyi, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.24.1.

511. Őszidő, tus, 440 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 2005, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.35.1.

512. [Anya gyermekekkel], tus, 430 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 2005, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/3 309

513. Szent László vizet fakaszt, tus, 435 x 315 mm, j.j.l. Bazsonyi 2005, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.58.1.

514. Két stáció, tus, 440 x 310 mm, j.j.l. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.53.1.

2006

515. Gyulaj térképem, tus, pác, 315 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 2006, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.31.1.

2007

516. Keréketörés [Szent Katalin], tus, 420 x 297 mm, j.j.l. Bazsonyi 2007, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 4

517. Virágcsendélet, akvarell, 300 x 400 mm, j.j.l. 2007. V. 29. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 510

2008

518. Te is fiam Brutus?, tus, 425 x 305 mm, j.j.l. Bazsonyi 2008. III. 3., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 519

2009

519. [Vázlat], tus, 430 x 310 mm, j.j.l. 2009. IV. 5., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 43

520. Szervác, Pongrác, Bonifác: Vázlat, tus, 305 x 430 mm, j.j.l. 2009, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 44

521. Vörösmarty: Szép Ilonka, tus, 305 x 430 mm, j.j.l. 2009. VIII. 20. Bazsonyi, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.17.1.

522. [Vázlat], tus, 430 x 300 mm, j.j.l. Bazsonyi 2009. III. 15., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 177

2010

523. [Ecce homo], tus, 420 x 297 mm, j.j.l. 2010 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 68

524. [Keresztre feszített Krisztus], tus, 313 x 440 mm, j.j.l. Bazsonyi 2010, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 70

[515] Gyulaj térképem, 2006

525. [Feltámadt Krisztus és Tamás], tus, 305 x 423 mm, j.k.l. Bazsonyi 2010, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 75
526. [Káin és Ábel áldozata], tus, 425 x 305 mm, j.j.l. 2010 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 80
527. **Cabiria éjszakája**, tus, 435 x 305 mm, j.j.l. 2010 Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.52.1.

2011

528. **Veronikon**, tus, 307 x 432 mm, j.j.l. Bazsonyi 2011, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 131
529. **Utolsó út (Pestről hazafelé)**, tus, pác, 430 x 300 mm, j.j.l. 2011. január 2. Bazsonyi, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.33.1.

Datálatlan

530. [Sárga ház], akvarell, 245 x 315 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/3 307
531. [Vázlat], akvarell, 320 x 320 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/3 308
532. [Kocsitáblás kép: Bazsonyi János 1952. II. Gyulaj Tolna m.], akvarell, 450 x 300 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 150
533. **Bicska Maxi**, tus, 420 x 300 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 129
534. [Vázlat], tus, 310 x 145 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 134
535. [Vázlat], tus, 215 x 155 mm, j.k.l. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/1 135
536. **Homo homini lupus**, akvarell, 420 x 295 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 254
537. [Esőben], akvarell, 480 x 310 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 256
538. **Szegény kitüntetett**, akvarell, 295 x 210 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/2 257
539. **Ezeregyéj**, akvarell, 327 x 432 mm, j.b.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2018/3 284

[529] Utolsó út (Pestről hazafelé), 2011

540. **Újhold a Dunaparton**, grafit, 210 x 295 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 703
541. **[Előre hajoló nő]**, tus, 156 x 237 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 708
542. **[Lovas fogat]**, tus, 240 x 160 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 679
543. **[Női portré (Önarckép?)]**, tus, 300 x 452 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 563
544. **Tavaszi**, tus, 275 x 242 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 605
545. **Tehén**, tus, 300 x 210 mm, j.b.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 632
546. **[Szobabelső]**, tus, 276 x 260 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 546
547. **[Pipázó férfi mellkép]**, tus, 306 x 435 mm, j.k.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 548
548. **[Női portré és egy hajló nő]**, tus, 322 x 250 mm, j.k.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/9 552
549. **Visegrádi hegyek**, akvarell, 310 x 244 mm, j.j.l. V. Bazsonyi Arany, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 52
550. **Ádámok és Éva**, tus, 307 x 430 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 130
551. **Freskóterv**, tus, 306 x 165 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/8 190
552. **[Tájkép]**, tus, 418 x 297 mm, j.b.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/8 192
553. **[Sarki kút]**, akvarell, 275 x 220 mm, j.j.l. V. Bazsonyi Arany, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 33
554. **[Sárga ház]**, akvarell, 314 x 227 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 34
555. **Dombos táj**, akvarell, 315 x 235 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 41
556. **Lanka**, akvarell, 378 x 280 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 43
557. **Lila virágos**, akvarell, 317 x 237 mm, j.b.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 44
558. **Utcarész**, akvarell, 347 x 240 mm, j.b.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 45
559. **Parasztasszony**, akvarell, 240 x 317 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 46

[530] [Sárga ház]

[553] [Sarki kút]

[557] Lila virágos

[568] Tanya

[559] Parasztasszony

560. **Ajtóban**, akvarell, 243 x 312 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 47
561. **[Borulás]**, akvarell, 380 x 280 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 24
562. **[Fürdőkádnál]**, akvarell, 310 x 240 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 25
563. **Hegyek között**, akvarell, 417 x 298 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 26
564. **Hátsó udvar**, akvarell, 378 x 280 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 28
565. **Szőlősdomb**, akvarell, 310 x 240 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 29
566. **Házak**, akvarell, 377 x 280 mm, j.b.l.
V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór
Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 30
567. **[Ibolya]**, akvarell, 235 x 300 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 31
568. **Tanya**, akvarell, 312 x 244 mm, j.j.l.
V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór
Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 15
569. **Uszályok I.**, akvarell, 318 x 240 mm,
j.n., [1970-es évek], Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 16
570. **Uszályok II.**, akvarell, 310 x 240 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi Arany, [1970-es évek],
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 17
571. **Uszályok III.**, akvarell, 315 x 237
mm, j.b.l. V. Bazsonyi, [1970-es évek],
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 18
572. **[Tanya]**, akvarell, 330 x 210 mm, j.j.l.
V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór
Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 19
573. **Udvarban**, akvarell, 315 x 242 mm,
j.b.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 20
574. **Kommunisták**, akvarell, 340 x 254 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 21
575. **[Tájkép]**, akvarell, 327 x 240 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 22
576. **[Falu]**, akvarell, 210 x 260 mm, j.j.l. V.
Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky Mór
Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 23
577. **Lányka-fej**, akvarell, 240 x 315 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 1
578. **[Falu vége távolról]**, akvarell, 385 x 287
mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 8
579. **[Vecsési Sándor]**, tus, 300 x 450 mm,
j.j.l. V. Bazsonyi, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/7 10

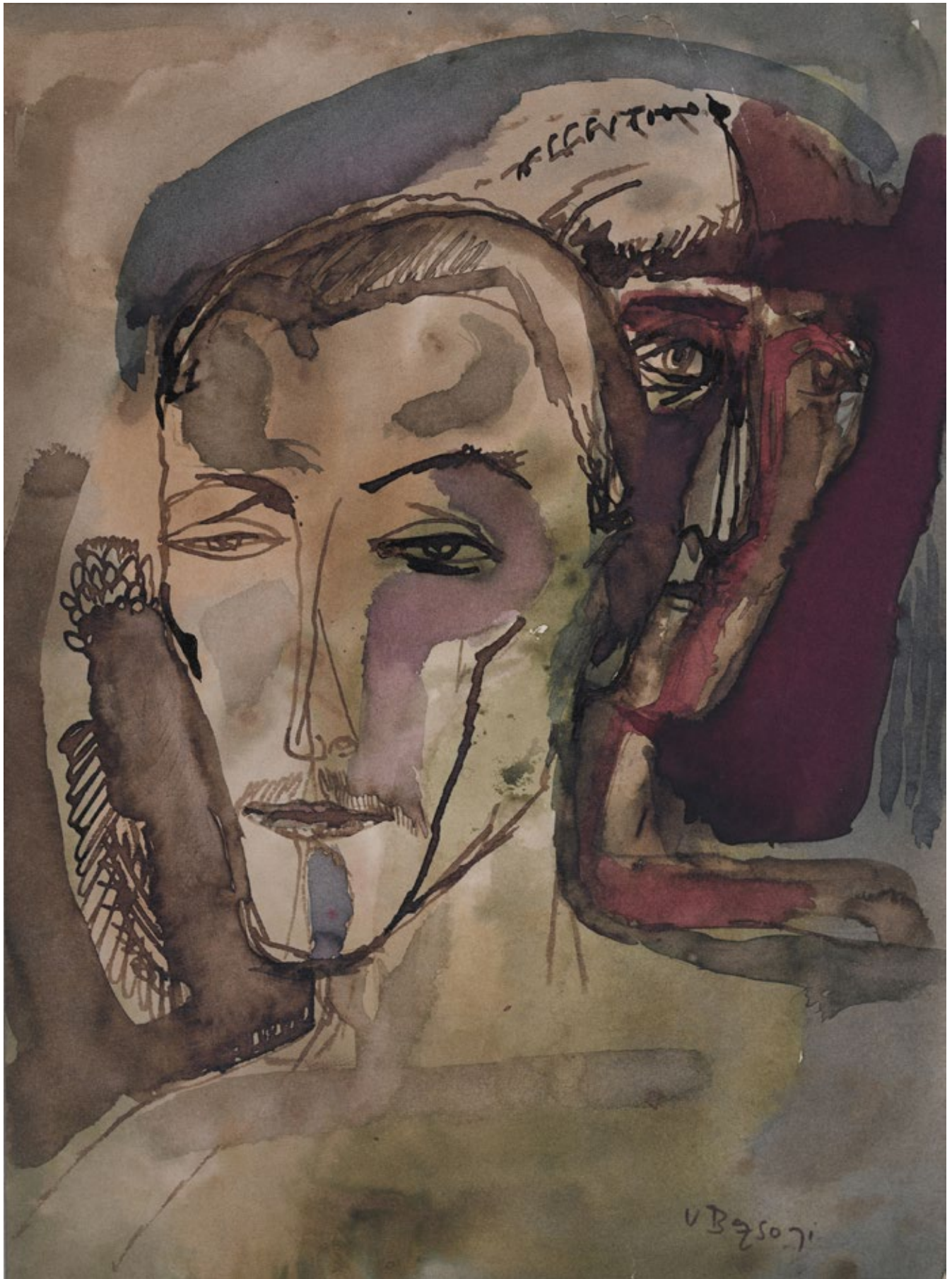
[560] Ajtóban

580. **Szent Flórián**, tus, 306 x 432 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/7 13
581. [**Színterv**], akvarell, 310 x 435 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.8.1.
582. **Tavas, nyár, ősz, tél zászlói I.**, akvarell, 300 x 450 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2021.1.1.
583. **Tavas, nyár, ősz, tél zászlói I.**, akvarell, 290 x 430 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2021.1.2.
584. **A nézők**, akvarell, 430 x 610 mm, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.11.1.
585. [**Veres Péter portréja**], tus, 250 x 320 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.12.1.
586. [**Sipkás bohóc**], akvarell, 420 x 300 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.76.1.
587. [**Női portré**], tus, 420 x 300 mm, Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti gyűjtemény, ltsz. 2017.82.1.
588. [**Testvérek**], akvarell, 400 x 295 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Esztergom, Keresztény Múzeum, ltsz. 2013.6.1.
589. [**Tájkép**], akvarell, 240 x 350 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Miskolc, Herman Ottó Múzeum, Képzőművészeti Tár, ltsz. 70.190.
590. [**Bibliai jelenet**], tus, 305 x 217 mm, j.n., Miskolc, Herman Ottó Múzeum, Képzőművészeti Tár, ltsz. 88.205.
591. [**Férfi portré**], tus, 430 x 305 mm, j.n., Miskolc, Herman Ottó Múzeum, Képzőművészeti Tár, ltsz. 88.206.
592. [**Önarckép**], tus, 397 x 300 mm, j.n., Miskolc, Herman Ottó Múzeum, Képzőművészeti Tár, ltsz. 88.207.
593. **László napja**, tus, 500 x 700 mm, j.j.l. Bazsonyi, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.30.1
594. **Régi kapuk emlékére**, akvarell, 340 x 440 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.31.1
595. **Kékszakállú**, vízfesték/tus, 380 x 570 mm, [1987?], j.j.l. Bazsonyi Arany, Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.32.1
596. [**Fiatalkori önarckép**], akvarell, 350 x 500 mm, j.n., Szombathely, Szombathelyi Képtár, ltsz. G.2020.50.1
597. **Eszter könyve**, akvarell, 560 x 380 mm, j.n., Rühl Gizella tulajdona
598. **Mi ketten**, tus, 280 x 380 mm, j.n., Rühl Gizella tulajdona
599. [**Önarckép**], tus, diópác, 300 x 225 mm, j.j.l. V. Bazsonyi, Rühl Gizella tulajdona
600. [**Mátkapár**], tus, 500 x 350 mm, j.n. Dömsöd, Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona
601. **Fények**, akvarell, 300 x 445 mm, j.n., Dömsöd, Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona
602. **Koratavas**, akvarell, 330 x 395 mm, j.n., Dömsöd, Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona
603. [**Ádám és Éva (?), Magzat elvesztése (?)**], tus, 425 x 295 mm, j.n., Dömsöd, Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona

[571] Uszályok III.

- 604. [Pár]**, tus, pác, 165 x 135 mm, j.n., Dömsöd,
Fazekas János és Keresztesi Márta tulajdona
- 605. [Vízfordó]**, tus, pác, 485 x 635 mm, j.b.l. V.
Bazsonyi, Dömsöd, Bazsonyi–Vecsési nyaraló
- 606. Fonó**, tus, 275 x 200 mm, j.n.,
Dömsöd, Bazsonyi–Vecsési nyaraló
- 607. Fiú**, tus, 270 x 240 mm, j.n., Dömsöd,
Bazsonyi–Vecsési nyaraló
- 608. Ülő**, tus, 250 x 235 mm, j.n., Dömsöd,
Bazsonyi–Vecsési nyaraló
- 609. Alvó**, tus, 185 x 300 mm, j.n.,
Dömsöd, Bazsonyi–Vecsési nyaraló
- 610. Édesapám**, tus, 250 x 245 mm, j.n.,
Dömsöd, Bazsonyi–Vecsési nyaraló

[588] [Testvérek]

Sokszorosított grafikák

Datált

- 611. [Önarckép]**, [1948–1951], rézkarc,
lapméret: 207 x 26 mm, j.j.l. BA, két példány
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 953
- 612. [Önarckép]**, [1948–1951], rézkarc, lapméret:
152 x 207 mm, j.j.l. BA, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/10 797
- 613. [Önarckép]**, [1948–1951], linóleummetszet,
lapméret: 250 x 308 mm, j.n., Szekszárd,
Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 1011
- 614. [Fejkendős nő]**, [1948–1951],
linóleummetszet, lapméret: 153 x 217 mm, j.n.,
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 814
- 615. [Anya gyermekkel]**, [1948–1951],
linóleummetszet, lapméret: 210 x 132 mm, j.n.,
Szekszárd, Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 824
- 616. Petőfi Sándor**, 1958, linóleummetszet,
lemez méret: 210 x 170 mm, j.j.l. V.
Bazsonyi Arany 1958, Dömsöd,
Bazsonyi–Vecsési nyaraló
- 617. Szárvágás**, 1970 körül, linóleummetszet,
205 x 237 mm, j.j.l. VBA, Budapest, Magyar
Nemzeti Galéria, 19–21. századi Gyűjtemény
/ Grafikai Osztály, ltsz. G71.202; Kaposvár,
Rippl Rónai Megyei Hatókörű Városi Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, 73.06.009;
Dömsöd, Bazsonyi–Vecsési nyaraló

618. Petőfi, 1992, linóleummetszet, lapméret:
430 x 305 mm, j.n., Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2018/2 144

619. Petőfi, 1992, linóleummetszet, lapméret:
228 x 328 mm, j.n., 2 példány, Szekszárd,
Wosinsky Mór Megyei Múzeum,
Képzőművészeti gyűjtemény, Szk 2016/10 781

Datálatlan

- 620. Utcarészlet**, linóleummetszet, lapméret:
343 x 235 mm, j.j.l. VBA, Szekszárd, Wosinsky
Mór Megyei Múzeum, Képzőművészeti
gyűjtemény, Szk 2016/10 681
- 621. Utca**, linóleummetszet, lemez méret:
150 x 170 mm, j.j.l. V. Bazsonyi Arany,
Dömsöd, Bazsonyi–Vecsési nyaraló

[611] [Önarckép], [1948–1951]

[613] [Önarckép], [1948–1951]

[614] [Fejkendős nő], [1948–1951]

[615] [Anya gyermekkel], [1948–1951]

[619] Petőfi, 1992

[620] Utcarészlet